Tanjore Sarasvati Mahal Series - No. 363

॥ श्रीः ॥

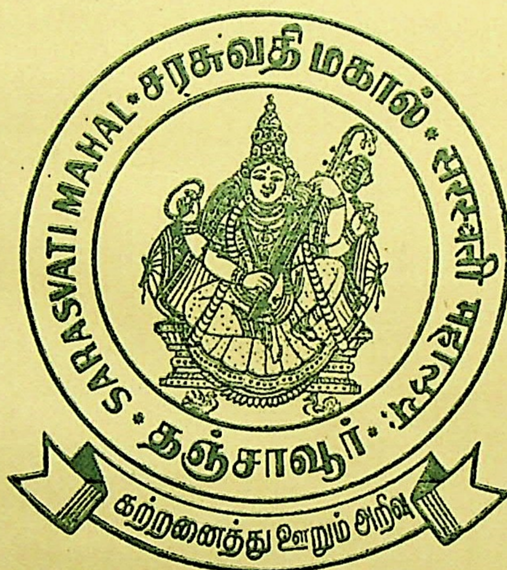
॥ स्तोत्ररामायणम् ॥

॥ सुब्रह्मण्यशास्त्रिणा सङ्गृहीतम् ॥

Stotra Ramayanam

Compiled By:

SUBRAHMANYA SASTRI

THANJAVUR MAHARAJA SARFOJI'S
SARASVATI MAHAL LIBRARY, THANJAVUR.

1995] [Price Rs. 25—00

Tanjore Sarasvati Mahal Series – No. 363.

॥ श्रीः ॥

॥ स्तोत्ररामायणम् ॥

Stotra Ramayanam

Edited By :

Nyayasiromani
S. SUDARSANAN, M. A.,
Sanskrit Pandit,
Sarasvati Mahal Library, Thanjavur.

THANJAVUR MAHARAJA SARFOJI'S
SARASVATI MAHAL LIBRARY, THANJAVUR.

1995.] [Price Rs. 25-00

BIBLIOGRAPHICAL DATA

Title of the Book	...	STOTRA RAMAYANAM
Editor	...	S. Sudarsanan
Publisher	...	Director Sarasvati Mahal Library. Thanjavur
Publication No.	...	363
Language	...	Sanskrit & Tamil
Edition	...	I Edition
Date of Publication	...	April, 1995
Paper used	...	14. 2 Kg. Seshasayee
Size of the Book	...	21 × 14 cm.
Printing Type used	...	16 point.
Number of pages	...	156
No. of copies	...	500
Price	...	Rs. 25/-
Printer	...	Sarasvati Mahal Library Press
Binding	...	Wrapper
Subject	...	Stotram

வெளியீட்டாளர் முகவுரை

தமிழ், சமஸ்கிருதம் மராட்டி, தெலுங்கு ஆகிய மொழிச் சுவடிகளை நூல்களாகப் பதிப்பித்து வெளியிட்டு வருகின்ற சரசுவதி மகால் நூலகம், இவ்வரும்பெரும் பணியின் மூலமாக இந்திய மொழிகளின் வளர்ச்சிக்கும் கலாச்சார, பண்பாட்டு ஒருமைப்பாட்டுக்கும் ஒப்பற்ற தொண்டினைத் தொடர்ந்து ஆற்றிவருகின்றது.

இம் மாபெரும் பணியின் தொடர்ச்சியாக இப்பொழுது இங்கு "ஸ்தோத்ர ராமாயணம்" என்னும் சமஸ்கிருதச் சுவடிநூல் தமிழ் விளக்கப் பகுதிகளுடன் சிறப்பாகப் பதிப்பிக்கப்பெற்று வெளியிடப்படுகின்றது.

இந்திய நாட்டில் பல்வேறு சமய நூல்கள் மக்களுக்கு நல்வழி காட்டுவனவாகத் திகழ்ந்து வருகின்றன. அவற்றுள் தொன்மை வாய்ந்த தெய்விக நூல்களாகவும், ஈடிணையற்ற இலக்கியக் கொடைகளாகவும் இராமாயணமும், மகாபாரதமும் சிறந்து விளங்குகின்றன.

வால்மீகி முனிவரால் இயற்றப் பெற்ற இராமாயணம் 24,000 ஸ்லோகங்களைக் கொண்ட பெருமைக்குரியது. இராமாயணத்தில் போற்றுதல் மற்றும் வாழ்த்து வடிவில் அமைந்துள்ள ஸ்லோகங்கள் மட்டும் சுப்பிரமணிய சாஸ்த்ரி என்னும் பெரியோரால் திரட்டப்பெற்று உருவாக்கப்பெற்ற அரிய நூல் ஒன்று "ஸ்தோத்ர ராமாயணம்" என்னும் பெயரில் சரசுவதி மகால் நூலகத்தின் சமஸ்கிருதத் துறையில் சுவடி வடிவில் இடம்பெற்றுள்ளது.

அச் சுவடி நூல் இப்பொழுது சரசுவதி மகால் நூலக வடமொழிப் பண்டிதர் திரு. எஸ். சுதர்சனன் அவர்களால்

இங்குப் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளது. இந்நாலுக்குத் தொடர்புடையனவான ஏனைய தோத்திர நூல்களின் சிறந்த பகுதிகளைக்கொண்ட பிற்சேர்க்கைப் பகுதி, தக்க முகவுரை, தமிழ்க் கருத்துரை, செய்யுள் முதற் குறிப்பு அகராதி ஆகியன அமைய இந்நூலைச் சிறப்பான முறையில் பதிப்பித்து வழங்கியுள்ள அவருக்கு என் பாராட்டுகளைத் தெரிவித்து மகிழ்கின்றேன்.

இந்நூலை. வெளியிடத் தேவையான நிதியினை நல்கி உதவியுள்ள நடுவண் அரசுக்கு என் மனமார்ந்த நன்றியினை உரித்தாக்குகின்றேன்.

இந் நூல் நன்முறையில் வெளிவர ஆவன செய்துள்ள சரசுவதி மகால் நூலக நிருவாக அலுவலர் (பொறுப்பு) திரு. அ. பஞ்சநாதன் அவர்களுக்கும், நூலினைச் செம்மையாக அச்சிட்டு அளித்துள்ள சரசுவதி மகால் நூலக அச்சகப் பணியாளர்களுக்கும், இந்நூல் நன்முறையில் வெளிவரத் துணை நின்ற ஏனையோருக்கும் எனது பாராட்டுகள்.

"ஸ்தோத்ர ராமாயணம்" என்னும் பாராயணத்திற்குரிய இந்நூல் சமயத் துறைச் சான்றோர்களுக்கும், ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தைப் பக்திக்கண்கொண்டு பயிலும் அன்பர்களுக்கும் பெரும் பயன் விளைத்தல் திண்ணம்.

தேவ. ஜோதி ஜெகராஜன், இ. ஆ. ப.
மாவட்ட ஆட்சியர் மற்றும் இயக்குநர்,
சரசுவதி மகால் நூலகம்

தஞ்சாவூர்,
26—4—1995

॥ विषयानुक्रमणिका ॥

विषयः		पुटसंख्या
सुन्दरकाण्डः		
सीतासन्निधौ हनुमत्कृता रामस्तुतिः	—	17
रावणाभिमुखस्थितेन रामदूतेन हनुमता कृता श्रीरघुनन्दनस्तुतिः	—	20
युद्धकाण्डः		
विभीषणस्य शरणागतिवचनम्	—	21
रामस्याभयप्रदानवचनम्	—	21
श्रीरामं प्रति ब्रह्मकृता स्तुतिः	—	22
श्रीरामं प्रति परमेश्वरस्तुतिः	—	25
लक्ष्मणं प्रति दशरथकृतं रामगुणानुवर्णनम्	—	25
भरतकृता रामस्तुतिः	—	26
पट्टाभिषेकप्रकरणम्	—	26
श्रीमद्रामायणसम्पूर्णघट्टः	—	27
फलप्राप्तिपराः श्लोकाः	—	27
Supplementary		
बालकाण्डः		
रामस्तोत्रश्लोकाः	—	29
अयोध्याकाण्डः	—	30
आरण्यकाण्डः		
मारीचेन कृतं श्रीराममहिमानुवर्णनम्	—	31
किष्किन्धाकाण्डः		

विषयः पुटसंख्या

सुन्दरकाण्डः

युद्धकाण्डः

॥ श्रीमद्रामायणं सम्पूर्णम् ॥

தமிழாக்கம்

பாலகாண்டம்

அயோத்யா காண்டம்

|| श्रीः ||

॥ श्रीमद्विखनस महा गुरवे नमः ॥

முகவுரை

रामं रामानुजञ्चैव भरतं भरतानुजम् ।
जानकीं वायुसूनुं च प्रणमामि पुनः पुनः ॥

பொதுவாகக் காவ்யத்திற்கு இலக்கணம் கூறும் பொழுது ப்ரதாபருத்ரீயம் என்ற அலங்கார சாஸ்த்ரத்தின் ஆசிரியர் வித்யாநாதர், தோஷமற்றதாயும், குணங்கள் நிரம்பியதாயும் உபமா போன்ற அலங்காரங்களோடு கூடியதாயும், சப்தார்த்தத்துடனும் இருக்க வேண்டும் என்பார். அப்படிப்பட்ட காவ்யம் பார்த்தற்குரியது. படித்தற்குரியது [दृश्यकाव्यं, श्रव्य काव्यम्] என இருவகைப்படும். பார்த்து மகிழக் கூடிய காவ்யம் நாடகம், ப்ரகரணம், பாணம், ப்ரஹஸனம், டிமம், வ்யாயோகம், ஸமவாகாரம், வீதி, அங்கம், ஈஹாம்ருகம் எனப் பத்து வகைப்படும். அதே போல் படித்து மகிழ்தற்குரிய காவ்யம் மஹா காவ்யம், கண்ட காவ்யம், கீதி காவ்யம் என்பதாக மூன்று வகைப்படும். வேதங்களும் காவ்யமாகவே கருதப்பெறும். நம் பாரத தேசத்தின் புகழ் பெற்ற இராம சரிதமும், பஞ்ச பாண்டவர் சரிதமும் கவித்வம் மிகுந்த மஹா கவிகளால் காவ்ய லக்ஷணங்கள் அமையச் சிறப்பாக இராமாயண மாகவும், மஹாபாரதமாகவும் செய்யுள் வடிவில் இயற்றப் பெற்றுள்ளன.

காவ்யத்தின் ப்ரயோஜனம் :

கவியினால் சொல்லப்படும் எந்தக் காவ்யமும் கவிக்கும் அதனைப் படிப்பவர்களுக்கும் ஆனந்தத்தைக் கொடுப்பதுடன் மனக்கவலையைப் போக்குவதாகவும் இருக்கவேண்டும். அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய நான்கு பயன்களையும் அளிக்க வல்லதாக இருக்க வேண்டும். பாமஹரும் இக்கருத்தை வலியுறுத்துமாறு ஒரு ஸ்லோகத்தைத் தமது நூலில் படைத்தளித்துள்ளார்.

''धर्मार्थ काम मोक्षेषु वैलक्षण्यं कलासु च ।
करोति कीर्तिं प्रीतिञ्च साधु काव्य निषेवणम् ॥''

மேலும் படித்து மகிழும் காவ்யம் இருவகையென்பர் புலவர். அவை கத்ய காவ்யம், பத்ய காவ்யம் (உரைநடை, பாட்டு) என்பதாகும். இவ்விரண்டில் முதன் முதலில் தோன்றியது (பத்யமே) பாட்டு வடிவமே என்பர் பெரியோர்.

ஸ்ரீமத்ராமாயணத்தின் தோற்றம் :

வேதம், இதிஹாசம், புராணம் என்னும் வரிசையில் வேதத்திற்கு அடுத்த முதல் நிலை இதிஹாசம்தான். இதிஹாசமோவெனில் ஸ்ரீமத்ராமாயணமும், மஹாபாரதமும்தான். ஸ்ரீமத்ராமாயணம் வடமொழியில் எழுந்த முதல் மஹாகாவ்யம் என்பது அனைவரும் அறிந்ததே. இது மொத்தம் 24000 ஸ்லோகங்களையும், 500 ஸர்கங்களையும், 7 காண்டங்களையும் கொண்டதாகும். இதில் அனைத்து வர்ணனைகளும் காணக்கிடைக்கின்றன. இதில் ''அனுஷ்டுப்'' என்ற வ்ருத்தத்தில் அதிகமான ஸ்லோகங்கள் உள்ளன. மற்ற வ்ருத்தங்களிலும் ஸ்லோகங்கள் இருப்பினும் எண்ணிக்கையில் குறைவே. இந்நூலின் ஸ்லோகங்கள் உணர்ச்சிக்கேற்ற ஓசையமைதியுடன் உருப்பெற்று ஒளிர்வது குறிப்பிடத்தக்கது. அந்நூலினை

யாத்த ஸ்ரீமத் வால்மீகி மஹரிஷியின் காலம் கி மு. 5-ஆம் நூற்றாண்டு என்று கருதப்படுகிறது. இவருக்குப் பிறகுதான் மற்ற கவிகளும், இலக்கியங்களும் தோன்றி யிருக்க வேண்டும் என ஊகிக்கப்படுகிறது.

ஸ்ரீமத்ராமாயணத்தின் கதைச்சுருக்கம் :

"இராமாயணம்" என்னும் வடமொழிச் சொல்லுக்கு இராமனுடைய கதை என்பது பொருள். இராமனுடைய அவதாரம் நிகழ்ந்து, அரக்கர்களை அழித்து, முனிவர்கள் செய்யும் வேள்வியைக் காத்து, மிதிலைக்குச் சென்று ஸீதையை மணந்து தாயின் வரத்தினை ஏற்றுக் கொண்ட தந்தையின் சொற்படி காட்டிற்குச் சென்று அங்கு ஸீதையைப் பிரிந்து ராவண வதம் செய்து, ராஜ்யத்தை அடைந்து அவதூறு சொல்வது கேட்டு கர்பவதியாயிருந்த ஸீதையைத் தம்பியின் மூலம் காட்டிற்கு அனுப்பிவிட்டு, ஸீதையைப்போன்று தங்கப் பதுமை செய்து அசுவமேதயாகம் செய்யும்போது ஸ்ரீராமபிரான் அவரது புதல்வர்களான லவ குசன் மூலம் (இராமாயணம்) தனது கதை முழுவதும் சொல்லக் கேட்கிறார்.

ஸ்ரீராமனுடைய அவதாரம் :

वैवस्वतान्तरे प्राप्ते त्रेतायां उत्तरायणे ।
चैत्रेनवम्यां प्राक्पक्षे दिवापुण्ये पुनर्वसौ ॥
आविरासीज्जगन्नाथः परमात्मा सनातनः ।
नीलोत्पलदलश्यामः पीतवासाश्चतुर्भुजः ॥*

---

* ஸ்ரீமதத்யாத்ம ராமாயணம் — பாலகாண்டம் மூன்றாவது ஸர்கம் S. 6222 - T. M. S. S. M. Library.

வைவஸ்வத மன்வந்தரத்தின் இறுதியில், த்ரேதா யுகத்தில் உத்தராயணத்தில், சித்திரை மாதத்தில், நவமி திதியில் சுக்ல பக்ஷத்தில், புனர்வசு நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீராமனானவர் அவதாரம் செய்தார்.

ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தை இயற்றியருளிய வால்மீகி மகரிஷி பற்றி :

ஸ்ரீமத்வால்மீகியானவர் தொடக்க காலத்தில் ஒவ்வொரு நாளும் வழிப்போக்கர்களை வழி மறித்து அவர்களிடமுள்ள பொருள்களைப் பறித்துக்கொண்டு சென்று வாழ்ந்துவந்தார். அப்பொழுது அவ்வழியே வந்த ஒரு பெரிய தபஸ்வியின் (நாரத மஹர்ஷியின்) உபதேசத்தைப் பெற்றுக் கடுந்தவம் புரிந்தார். நெடுநாட்கள் ஒரே இடத்தில் அமர்ந்து தவம் செய்து வந்தபோது கரையான் இவரைச் சுற்றிப் புற்று ஒன்று எழுப்பிவிட்டது. தனது இஷ்ட ஸித்தியை அடைந்த பிறகு புற்றிலிருந்து (வல்மீகம்—புற்று) வெளிவந்தமையால் இவர் வால்மீகி என்று அழைக்கப்பட்டார்.

ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தின் தோற்றம் :

ஒரு சமயம் ஆற்றுக்கு வால்மீகியானவர் நீராடச் சென்றபோது, க்ரௌஞ்ச பக்ஷியில் ஒன்றான ஆண் பறவையை வேடன் ஒருவன் அம்பெய்தி அடித்துக் கொன்று விடுகிறான். இதனைக் கண்ட வால்மீகி ''मा निषाद ... काम मोहितम् ॥'' என்ற ஸ்லோகத்தைச் சொல்வதன் மூலம் வேடனுக்குச் சாபமிடுகிறார். இந்த ஸ்லோகம்தான் முதன் முதலில் ஸ்ரீமத் வால்மீகி மஹரிஷியால் சொல்லப் பெற்றதாகும். இதில் தான் கண்ட சோகக் காட்சியைக் கருணாரஸம் ததும்ப யாத்துள்ளார். இச்செய்தியை ஸ்ரீமத்ராமாயணத்தில் பாலகாண்டத்தில் இரண்டாவது ஸர்கத்தில் உள்ள 10 ஆவது ஸ்லோகத்தின் மூலம் அறிய முடிகிறது.

பதிப்பிக்க எடுத்துக்கொண்ட சுவடி பற்றி :

ஸ்தோத்ர ராமாயணம் என்னும் இந்நூல் இந்நூலகத்தின் வடமொழிப் பிரிவில் B. 1061 A–F–D. 9482 — 87 என்ற எண்களில் "ராமாயண ஸ்துதி:" என்னும் பெயரில் பதிவாகியுள்ளது. இதில் பாலகாண்டம் முதல் யுத்த காண்டம் ஈறாக ஆறு காண்டங்களிலுமுள்ள ஸ்தோத்ர ஸ்லோகங்கள் மட்டும் தனியே எடுத்துத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இதனைத் தொகுத்தவர் பண்டிதர் சுப்ரம்மண்ய சாஸ்த்ரி என்பது மட்டுமே சுவடியில் காணக்கிடைக்கிறது.

பதிப்பாசிரியரின் பங்கு :

இந்நூலை அனைவரும் படித்துப் பயன்பெறும் பொருட்டுத் தமிழ்க் கருத்துரையுடனும், ஸ்ரீமத்ராமாயணத்திலிருந்து மேலும் சில சிறந்த ஸ்லோகங்களையும் ஸ்ரீமத்ராமாயணத்திற்குச் சம்பந்தமுடைய ஸ்ரீ மஹாவீர வைபவம், ஆதித்ய ஹ்ருதய ஸ்தோத்ரம், காயத்ரீ ராமாயணம், ஸ்ரீ ஸீதாராம ஸ்தோத்ரம், ஸ்ரீராமஸ்துதி: ஆகியவற்றையும் அனுபந்தமாகத் தமிழ்க் கருத்துரையுடன் இணைத்தும் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் காயத்ரீ ராமாயண ஸ்லோகங்கள் ஒவ்வொன்றும் எந்தக் காண்டத்தில், என்ன ஸர்கத்தில் வருகின்றது என்பதற்கான பட்டியலும், இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ள ஸ்லோகங்களுக்கான அகர வரிசைப் பட்டியலும் நூலின் இறுதியில் தரப்பட்டிருக்கின்றன.

நூற் பயன் :

இந்நூல் ஸ்ரீமத்ராமாயணம் முழுவதிலும் உள்ள ஸ்தோத்ர ஸ்லோகங்களைக் கொண்டு விளங்குவதால், இதனைப் பாராயணம் செய்பவர்கள் ஸ்ரீமத் ராமாயணம் முழுவதும் பாராயணம் செய்த பலனை அடைவர்.

நன்றி நவிலல் :

இந்நூலிற்கான வெளியீட்டாளர் முகவுரையை வழங்கிய மாவட்ட ஆட்சியர் மற்றும் சரசுவதி மகால் நூலக இயக்குநர் திரு. தேவ. ஜோதிஜெகராஜன், இ.ஆ.ப. அவர்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்நூலைப் பதிப்பிக்க ஊக்கமளித்த நூலகர் மற்றும் நிருவாக அலுவலர் (பொ.) திரு. அ. பஞ்சநாதன் எம். ஏ., எம். எல். ஐ. எஸ்., அவர்களுக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்து மகிழ்கிறேன். இந்நூல் பிழையின்றி வெளிவர உதவிய இந்நூலக மேனிலை வடமொழிப் பண்டிதர் தேதியூர் எஸ். கிருஷ்ணமூர்த்தி சாஸ்த்ரிகள் அவர்களுக்கும், இந்நூலை நன்முறையில் அச்சிட்டுத் தந்த இந்நூலக அச்சகப் பிரிவினர் அனைவருக்கும் எனது நன்றியை உரித்தாக்குகின்றேன்.

தஞ்சாவூர்
30—4—95

எஸ். சுதர்சனன்,
சம்ஸ்க்ருதப் பண்டிதர்.

॥ श्रीरामचन्द्राय नमः ॥

॥ स्तोत्ररामायणम् ॥

शुक्लाम्बरधरंदेवं शशिवर्णंचतुर्भुजम् ।
प्रसन्नवदनंध्यायेत्सर्वविघ्नोपशान्तये ॥ -१

आञ्जनेयमतिपाटलाननं
काञ्चनाद्रिकमनीयविग्रहम् ।
पारिजाततरुमूलवासिनं
भावयामिपवमाननन्दनम् ॥ -२

श्रीरामचन्द्रः श्रितपारिजातः
समस्तकल्याणगुणाभिरामः ।
सीतामुखाम्भोरुहचञ्चरीको
निरन्तरं मङ्गलमातनोतु ॥ -३

Ms. No. 1061 a D 9482, T. M. S. S. M. Library.

मातृकाग्रामुपसंहारावसरे "स्तोत्ररामायणं"शुभमितिसङ्ग्रहीत्रैव नामकृतम्
इत्यतःग्रन्थस्यास्य नाम तथैव कृतम् ॥

स्तो –

॥ बालकाण्डे अष्टादशे सर्गे ॥

भगवतः श्रीमन्नारायणस्य दुष्टनिग्रहशिष्टपरिपालनार्थं कौसल्यायां (श्रीरामात्मना) अवतारः ॥

कौसल्याजनयद्रामं सर्वलक्षणसंयुतम् ।
विष्णोरर्धं महाभागं पुत्रमिक्ष्वाकुनन्दनम् ॥ -१

कौसल्या शुशुभे तेन पुत्रेणामिततेजसा ।
यथा वरेण देवानामदितिर्वज्रपाणिना ॥ -२

भरतो नाम कैकेय्यां जज्ञे सत्यपराक्रमः ।
साक्षाद्विष्णोश्चतुर्भागः सर्वैः समुदितो गुणैः ॥ -३

अथ लक्ष्मणशत्रुघ्नौ सुमित्राजनयत्सुतौ ।
वीरौ सर्वास्त्रकुशलौ विष्णोरर्धसमन्वितौ ॥ -४

पुष्ये जातस्तु भरतो मीनलग्ने प्रसन्नधीः ।
सार्पे जातौ तु सौमित्री कुलीरेऽभ्युदिते रवौ ॥ -५

राज्ञः पुत्रा महात्मानश्चत्वारो जज्ञिरे पृथक् ।
गुणवन्तोऽनुरूपाश्च रुच्याप्रोष्ठपदोपमाः ॥ -६

जगुः कलञ्च गन्धर्वा ननृतुश्चाप्सरोगणाः ।
देवदुन्दुभयो नेदुः पुष्पवृष्टिश्च खाच्च्युता ॥ -७

॥ इति जनककृतस्तुतिः* ॥

* पूर्वं "बालकाण्डे...अवतार" इति मातृकायामुक्त्वा अत्र "जनककृतस्तुतिः" इति कथनं नोपपद्यते । वस्तुतोऽयं भागो रामाद्यवतारवर्णनपरतया अष्टादशे सर्गे वाल्मीकिकथित एव । जनकप्रसङ्गस्तु पञ्चाशे सर्गे एव । तत्रापि रामलक्ष्मणावुभावेव द्विवचनान्तत्वेन वर्णयति जनकः - तद्वर्णनंचोपरिष्टात्प्रदर्श्यते ॥

॥ श्रीरामचन्द्राय नमः ॥

॥ अथ बालकाण्डे पञ्चाशे सर्गे ॥

विश्वामित्रं प्रति रामलक्ष्मणस्तुतिः ॥

इमौकुमारौभद्रं नेदेवतुल्यपराक्रमौ ।
गजसिंहगती वीरौ शार्दूलवृषभोपमौ ॥ -१

पद्मपत्रविशालाक्षौ खड्गतूणीधनुर्धरौ ।
अश्विनाविव रूपेण समुपस्थितयौवनौ ॥ -२

यदृच्छयेव* संप्राप्तौदेवलोकादिवामरौ ।
कथंपद्भ्यामिह प्राप्तौ किमर्थं कस्य वा मुने ॥ -३

वरायुधधरौ वीरौ कस्य पुत्रौ महामुने ।
भूषयन्ताविमं देशं चन्द्रसूर्याविवाम्बरम् ॥ -४

परस्परस्य सदृशौ प्रमाणेङ्गितचेष्टितैः ।
काकपक्षधरौ वीरौ श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ -५

॥ इति जनककृतस्तुतिः ॥

---

* यदृच्छयेवेति पाठान्तरम् - Law Journal from Edition 1958 Page 73.

॥ बालकाण्डे त्रिसप्ततितमे सर्गे ॥

सीताविवाहसमये श्रीरामं प्रति जनकवचनम् ॥

इयंसीता मम सुता सहधर्मचरी तव ।
प्रतीच्छ चैनां भद्रंते पाणिं गृह्णीष्व पाणिना ॥ -१

पतिव्रता महाभागा छायेवानुगता सदा ।
इत्युक्त्वा प्राक्षिपद्राजा मन्त्रपूतं जलं तदा ॥ -२

इति सीताविवाहे[1] ॥

बालकाण्डे षट्सप्ततितमे सर्गे

परशुरामकृतरामचन्द्रस्तुतिः ॥

अक्षय्यं मधुहन्तारं जानामि त्वां सुरेश्वरम् ।
धनुषोऽस्यपरामर्शात्स्वस्ति तेऽस्तु परन्तप ॥ -१

एते सुरगणाः सर्वे निरीक्षन्ते समागताः ।
त्वामप्रतिमकर्माणमप्रतिद्वन्द्वमाहवे ॥ -२

न चेयं मम काकुत्स्थ व्रीला भवितुमर्हति ।
त्वया त्रैलोक्यनाथेन यदहं विमुखीकृतः ॥ -३

॥ इति भार्गवरामकृता-श्रीरामस्तुतिः ॥

॥ इति बालकाण्डं संपूर्णम् ॥

---

1. सीताविवाहसमये जनकवचनम् ॥

॥ अयोध्याकाण्डः ॥

॥ श्रीरामचन्द्राय नमः ॥

अयोध्याकाण्डे प्रथमे सर्गे भगवतः
श्रीरामचन्द्रस्य कल्याणगुणवर्णनम् ।

स हि रूपोपपन्नश्च वीर्यवाननसूयकः ।
भूमावनुपमः सूनुर्गुणैर्दशरथोपमः ॥ -१

स तु नित्यं प्रशान्तात्मा मृदुपूर्वं च भाषते ।
उच्यमानोऽपि परुषं नोत्तरं प्रतिपद्यते ॥ -२

कथञ्चिदुपकारेण कृतेनैकेन तुष्यति ।
न स्मरत्यपकाराणां शतमप्यात्मवत्तया ॥ -३

शीलवृद्धैर्वयोवृद्धैर्ज्ञानवृद्धैश्च सज्जनैः ।
कथयन्नास्त वै नित्यमस्त्रयोग्यान्तरेष्वपि ॥ -४

बुद्धिमान्मधुराभाषी पूर्वभाषी प्रियंवदः ।
वीर्यवान्न तु वीर्येण महता स्वेन विस्मितः ॥ -५

न चानृतकथो विद्वान् वृद्धानां प्रति पूजकः ।
अनुरक्तः प्रजाभिश्च प्रजाश्चाप्यनुरज्यते ॥ -६

सानुक्रोशो जितक्रोधो ब्राह्मणप्रतिपूजकः ।
दीनानुकम्पी धर्मज्ञो नित्यं प्रग्रहवाञ्छुचिः ॥ -७

कुलोचितमतिः क्षात्रं धर्मं स्वं बहुमन्यते ।
मन्यते परया कीर्त्या महत्स्वर्गफलं ततः ॥ -८

नाश्रेयसि रतो नित्यं न विरुद्धकथारुचिः ।
उत्तरोत्तर युक्तौ च वक्ता वाचस्पतिर्यथा ॥ -९

अरोगस्तरुणो वाग्मी वपुष्मान्देशकालवित् ।
लोके पुरुषसारज्ञः साधुरेको विनिर्मितः ॥ -१०

स तु श्रेष्ठगुणैर्युक्तः प्रजानां पार्थिवात्मजः ।
बहिश्चर इव प्राणो बभूव गुणवत्तरः ॥ -११

सम्यग्विद्याव्रतस्नातो यथावत्साङ्ग वेदवित् ।
इष्वस्त्रे च पितुः श्रेष्ठः बभूव भरताग्रजः ॥ -१२

कल्याणाभिजनः साधुरदीनः सत्यवागृजुः ।
वृद्धैरभिविनीतश्च श्रेष्ठैर्धर्मार्थनैपुणैः ॥ -१३

धर्मकामार्थतत्वज्ञः स्मृतिमान्प्रतिभानवान् ।
लौकिके समयाचारे कृतकल्पो विशारदः ॥ -१४

अप्रधृष्यश्च सङ्ग्रामे क्रुद्धैरपि सुरासुरैः ।
निभृतः संभृतः प्रह्वः गुप्तमन्त्रः सहायवान् ॥ -१५

अमोघक्रोधहर्षश्चत्याग [1]संयमकालवित् ।
दृढभक्तिः स्थिरः प्रज्ञो नासद्ग्राही न दुर्वचाः ॥ -१६

निस्तन्द्रिरप्रमत्तश्च स्वदोषपरदोषवित् ।
शास्त्रज्ञश्च दृढप्रज्ञः पुरुषान्तरकोविदः ॥ -१७

यः प्रग्रहानुग्रहयोः यथान्याय्यं विचक्षणः ।
सत्सङ्ग्रहः[1] प्रग्रहणे स्थानवन्निग्रहस्य च ॥ -१८

आयकर्मण्युपायज्ञः सन्दृष्टव्ययकर्मकृत्[2] ।
श्रैष्ठ्यंशास्त्रसमूहेषु व्याप्तो[3] व्यामिश्रकेषु च ॥ -१९

अर्थधर्मौ च सङ्गृह्य सुखतन्त्रो न चालसः ।
वैहारिकाणांशिल्पानां विज्ञातार्थविभागवित् ॥ -२०

आरोहविनये चैव युक्तो वारणवाजिनाम् ।
धनुर्वेदविदां श्रेष्ठो लोकेऽतिरथसंमतः ॥ -२१

अभियाता प्रहर्ता च सेनानय विशारदः ।
अनसूयो जितक्रोधो न दृप्तो न च मत्सरी ॥ -२२

न चावमन्ता भूतानां न च कालवशानुगः ।
एवं श्रेष्ठ गुणैर्युक्तः प्रजानां पार्थिवात्मजः ॥ -२३

1. सङ्ग्रहेति पाठान्तरम् L. J, Pr. Edition.

2. वित् इति

3. प्राप्त इति

संमतः सर्वलोकस्य वसुधायाः क्षमागुणैः ।
बुध्या बृहस्पतेस्तुल्यो वीर्येणापि शचीपतेः ॥ -२४

तथा सर्वप्रजाकान्तैः प्रीतिसञ्जननैः पितुः ।
गुणैर्विरुरुचे रामो दीप्तः सूर्यः इवांशुभिः ॥ -२५

॥ इति गुणवर्णनम् ॥

अयोध्याकाण्डे एकनवतितमे सर्गे भक्तिविनयप्रकटनपरा
भरतस्योक्तिः ॥

॥ श्रीरामचन्द्राय नमः ॥

तत्र राजासनं दिव्यं व्यजनं छत्रमेव च ।
भरतो मन्त्रिभिः सार्धमभ्यवर्तत राजवत् ॥ -१

आसनं पूजयामास रामायाभिप्रणम्य च ।
बालव्यजनमादाय न्यषीदत्सचिवासने ॥ -२

॥ इति अयोध्याकाण्डे गुणवर्णनम् ॥

॥ श्रीरामचन्द्राय नमः ॥

॥ अथ आरण्यकाण्डे षष्ठेसर्गे ॥

शरभङ्गाश्रमेवैखानसादिभिः सर्वैर्देवर्षिभिः स्वसौख्याय कृता रामचन्द्रस्तुतिः ॥

॥ श्रीरस्तु ॥

त्वमिक्ष्वाकुकुलस्यास्य पृथिव्याश्चमहारथ ।
प्रधानश्चासि नाथश्च देवानांमघवानिव ॥ -१

विश्रुतस्त्रिषु लोकेषु यशसा विक्रमेण च ।
पितृभक्तिश्च सत्यं च त्वयि धर्माश्च पुष्कलाः ॥ -२

त्वामासाद्य महात्मानं धर्मज्ञं धर्मवत्सलम् ।
अर्थित्वान्नाथवक्ष्यामस्तच्च नः क्षन्तुमर्हसि ॥ -३

॥ इति ऋषिकृतंस्तोत्रम् ॥

॥ आरण्यकाण्डे त्रिंशे सर्गे ॥

खरदूषणत्रिशिरोजयानन्तरं जयलक्ष्मीसमालिङ्गितं श्रीरामभद्रं प्रतिराजर्षिदेवर्षिकृता स्तुतिः ॥

ततोराजर्षयःसर्वेस ङ्गताःपरमर्षयः ।
सभाज्य मुदिता राममिदं वचनमब्रुवन् ॥ -१

एतदर्थंमहातेनामहेन्द्रःपाकशासनः ।
शरभङ्गाश्रमंपुण्यमाजगामपुरन्दरः ॥ -२

आनीतस्त्वमिमंदेशमुपायेनमहर्षिभिः ।
एषांवधार्थंक्रूराणांरक्षसांकामरूपिणाम् ॥ -३

तदिदंनःकृतंकार्यंत्वयादशरथात्मज ।
सुखंधर्मंचरिष्यन्तिदण्डकेषु महर्षयः ॥ -४

एतस्मिन्नन्तरेदेवाश्चारणैःसहसङ्गताः ।
दुन्दुभींश्चाभिनिघ्नन्तःपुष्पवर्षं समन्ततः ॥ -५

रामस्योपरि संहृष्टा *ववर्षुर्विस्मितास्तदा ।
अर्धाधिकमुहूर्तेन रामेण निशितैः शरैः ॥ -६

चतुर्दश सहस्राणि रक्षसां कामरूपिणाम् ।
खरदूषणमुख्यानां निहतानि महाहवे ॥ -७

अहो बत महत्कर्म रामस्य विदितात्मनः ।
अहो वीर्यमहो दाक्ष्यंविष्णोरिव हि दृश्यते ॥ -८

॥ इति राजर्षि (कृतं) स्तोत्रं संपूर्णम् ॥

---

* ववृषुरित्येवपाठः साधुः L.J.Pr. मुद्रितरामायणसम्मतश्च ।

॥ अथ आरण्यकाण्डे एकत्रिंशे सर्गे ॥

अकम्पनकृतारावणं प्रति श्रीरामचन्द्र स्तुतिः ॥

असाध्यःकुपितोरामोविक्रमेणमहायशाः ।
आपगायाःसुपूर्णायावेगंपरिहरेच्छरैः ॥ -१

सताराग्रहनक्षत्रं नभश्चाप्यवसादयेत् ।
असौरामस्तुमज्जन्तीं श्रीमानभ्युद्धरेन्महीम् ॥ -२

भित्वा वेलां समुद्रस्यलोकानाप्लावयेद्विभुः ।
वेगं वापि समुद्रस्य वायुं वा विधमेच्छरैः ॥ -३

संहृत्य वा पुनर्लोकान् विक्रमेण महायशाः ।
शक्तःसपुरुषव्याघ्रः स्रष्टुं पुनरपि प्रजाः ॥ -४

न हि रामो दशग्रीव शक्यो जेतुं त्वया युधि ।
रक्षसां वाऽपि लोकेन स्वर्गः पापजनैरिव ॥ -५

॥ इत्यकम्पनस्तुतिः ॥

॥ इति आरण्यकाण्डे समाप्तम् ॥

॥ श्रीरामचन्द्राय नमः ॥

॥ किष्किन्धाकाण्डे तृतीये सर्गे ॥

रामभक्तमूर्धन्येन ब्रह्मिष्ठवरिष्ठेन भगवता हनुमताअतिभक्ति-पुरःसरं स्वीयकान्तिभिः पर्यन्तदेशान भूषयन्तौ मत्तमातङ्गाविव सञ्चरन्तौ श्रीरामलक्ष्मणौ सानन्दंसमालोक्यसमारचिता श्रीराम-भक्तिदायिनीव्याकरणसंश्रुता स्तुतिः ॥

संपूज्यविधिवद्वीरौ हनुमान्मारूतात्मजः ।
उवाच कामतो वाक्यं मृदु सत्यपराक्रमौ ॥ -१

राजर्षिदेवप्रतिमौ तापसौ संशितव्रतौ ।
कथं देशमिमं प्राप्तौ भवन्तौ वरवर्णिनौ ॥ -२

त्रासयन्तौ मृगगणानन्यांश्चवनचारिणः ।
पम्पातीररुहान्वृक्षान् वीक्षमाणौ समन्ततः ॥ -३

इमांनदींशुभजलां शोभयन्तौतपस्विनौ ।
धैर्यवन्तौ सुवर्णाभौ कौ युवांचीरवाससौ ॥ -४

निःश्वसन्तौ वरभुजौ पीडयन्ताविमाःप्रजाः ।
सिंहविप्रेक्षितौ वीरौसिंहातिबलविक्रमौ ॥ -५

शक्रचापनिभे चापे गृहीत्वा शत्रुबाधकौ[1] ।
श्रीमन्तौ रूपसम्पन्नौ वृषभश्रेष्ठविक्रमौ ॥ -६

---

1. सुदनौ इति पाठः L. J. Pr. Ed.

हस्तिहस्तोपमभुजौ द्युतिमन्तौ नरर्षभौ ।
प्रभया पर्वतेन्द्रोऽयं युवयोरवभासितः ॥ -७

राज्यार्हावमरप्रख्यौ कथं देशमिहागतौ ।
पद्मपत्रेक्षणौ वीरौ जटामण्डलधारिणौ ॥ -८

अन्योन्यसदृशौ वीरौ देवलोकादिहागतौ ।
यदृच्छयेव सम्प्राप्तौ चन्द्रसूर्यौ वसुन्धराम् ॥ -९

विशालवक्षसौ वीरौ मानुषौ देवरूपिणौ ।
सिंहस्कन्धौ महासत्वौ समदाविव गोवृषौ ॥ -१०

आयताश्च सुवृत्ताश्च बाहवः परिघोपमाः ।
सर्वभूषणभूषार्हाः किमर्थं न विभूषिताः ॥ -११

उभौ योग्यावहं मन्ये रक्षितुं पृथिवीमिमाम् ।
ससागरवनां कृत्स्नां विन्ध्यमेरुविभूषिताम् ॥ -१२

इमे च धनुषी चित्रे श्लक्ष्णे चित्रानुलेपने ।
प्रकाशेते यथेन्द्रस्य वज्रे हेमविभूषिते ॥ -१३

संपूर्णा निशितैर्बाणैः तूणाश्च शुभदर्शनाः ।
जीवितान्तकरैर्घोरैर्ज्वलद्भिरिवपन्नगैः ॥ -१४

महाप्रमाणौ विपुलौ तप्तहाटक भूषितौ ।
खड्गावेतौ विराजेते निर्मुक्ताविव पन्नगौ ॥ -१५

॥ इति हनूमत्कृतास्तुतिः ॥

॥ श्रीरामचन्द्राय नमः ॥

तस्मिन्नेवसर्गे हनुमति सुग्रीव कथनानन्तरं तूष्णीमासीने तादृशं हनूमन्तं प्रति स्तोतुकामेन श्रीरामेण इङ्गितज्ञेन लक्ष्मणं प्रतिवचनम् ॥

एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य रामोलक्ष्मणमब्रवीत् । -१६

अभिभाषस्व सौमित्रे सुग्रीवसचिवं कपिम् ।
वाक्यज्ञं मधुरैर्वाक्यैः स्नेहयुक्तमरिन्दम ॥ -१७

नानृग्वेदविनीतस्य नायजुर्वेदधारिणः ।
नासामवेदविदुषः शक्यमेवं प्रभाषितुम् ॥ -१८

नूनंव्याकरणंकृत्स्नमनेनबहुधा श्रुतम् ।
बहु व्याहरतानेन न किञ्चिदपशब्दितम् ॥ -१९

न मुखे नेत्रयोर्वापि ललाटे च भ्रुवोस्तथा ।
अन्येष्वपि च सर्वेषु दोषः संविदितः क्वचित् ॥ -२०

अविस्तरमसन्दिग्धमविलम्बितमव्ययम्[1] ।
उरःस्थं कण्ठगं वाक्यं वर्तते मध्यमे स्वरे ॥ -२१

संस्कारक्रमसम्पन्नामद्रुतामविलम्बिताम् ।
उच्चारयतिकल्याणीं वाचं हृदयहर्षिणीम् (हारिणीम्) ॥ -२२

---

1. अद्रुतमिति Ramayana L. J. Pr. Edition.

अनया चित्रयावाचा त्रिस्थानव्यञ्जनस्थया ।
कस्य नाराध्यते चित्तमुद्यतासेररेरपि ॥ -२३

एवंविधो यस्य दूतो न भवेत् पार्थिवस्य तु ।
सिध्यन्ति हि कथं तस्य कार्याणां गतयोऽनघ ॥ -२४

एवं गुणगणैर्युक्ता यस्य स्युः कार्यसाधकाः ।
तस्य सिध्यन्ति सर्वार्था दूतवाक्यप्रचोदिताः ॥ -२५

॥ इति हनूमन्तं प्रति हनुमदुत्कर्षं वर्णनपरं श्रीरामवचनम् ॥

॥ श्रीरामचन्द्राय नमः ॥

किष्किन्धाकाण्डे द्वादशेसर्गे

धनुर्बाणधरं सप्ततालभेत्तारं श्रीरामचन्द्रं प्रति सष्टाङ्ग प्रणिपातपूर्वं सुग्रीवकृता स्तुतिः ॥

स मूर्ध्ना न्यपतद्भूमौ प्रलम्बीकृतभूषणः ।
सुग्रीवः[1] परमप्रीतः राघवाय कृताञ्जलिः ॥ -१

इदं चोवाच धर्मज्ञं कर्मणातेन हर्षितः ।
रामं सर्वास्त्रविदुषां श्रेष्ठं शूरमवस्थितम् ॥ -२

---

1. श्लोकस्य उत्तरार्द्धं । पूर्वार्धंगत वच्छब्दार्थप्रकाशनाय मातृकायामसत्येऽपि योजितम् ॥

सेन्द्रानपि सुरान्सर्वान् त्वं बाणैः पुरुषर्षभ ।
समर्थः समरे हन्तुं किं पुनर्वालिनं प्रभो ॥ -३

येन सप्त महासालाः गिरिर्भूमिश्च दारिताः ।
बाणेनैकेन काकुत्स्थ स्थाता ते को रणाग्रतः ॥ -४

अद्य मे विगतः शोकः प्रीतिरद्य परा मम ।
सुहृदं त्वां समासाद्य महेन्द्रवरुणोपमम् ॥ -५

॥ इति सुग्रीवकृता स्तुतिः ॥

॥ श्रीरामार्पणमस्तु ॥

॥ श्रीरामचन्द्राय नमः ॥

किष्किन्धाकाण्डे पञ्चदशे सर्गे

सुग्रीवेण युद्धार्थं समाहूते वालिनि बहिर्निर्गच्छति तथा विधन्तमवलोक्य श्रीरामलक्ष्मणविषये तारास्तोत्रम्
(ताराया: श्रीरामलक्ष्मणगुणोत्कर्षवर्णनपरास्तुतिः)

इक्ष्वाकूणां कुले जातौ प्रथितौ रामलक्ष्मणौ ।
सुग्रीवप्रियकामार्थं प्राप्तौ तत्र दुरासदौ ॥ -१

तव भ्रातुर्हि विख्यातः सहायो रणकर्कशः ।
रामः परबलामर्दी युगान्ताग्निरिवोत्थितः ॥ -२

निवासवृक्षः साधूनामापन्नानां परागतिः ।
आर्तानां संश्रयश्चैव यशसश्चैकभाजनम् ॥ -३

ज्ञानविज्ञानसम्पन्नो निदेशे निरतः पितुः ।
धातूनामिव शैलेन्द्रो गुणानामकरो महान् ॥ -४

तत्क्षमं न विरोधस्ते सह तेन महात्मना ।
दुर्जयेनाप्रमेयेण रामेण रणकर्मसु ॥ -५

॥ इति तारा स्तुतिः ॥

॥ इति किष्किन्धाकाण्डं समाप्तम् ॥

॥ सुन्दर काण्डः – चतुस्त्रिंशे सर्गे ॥

रामदूतो हनुमान् भक्तिपरवशःसीतादर्शनसमनन्तरंतया प्रेरितःसन् तस्यांविश्वासजननार्थं श्रीरामं स्तौति ॥

सीतायाश्चिन्तितंबुद्ध्वाहनुमान्मारुतात्मजः ।
श्रोत्रानुकूलैर्वचनैस्तथा सीतां प्रहर्षयन्[1] ॥ -१

आदित्य इव तेजस्वी लोककान्तः शशी यथा ।
राजा सर्वस्य लोकस्य देवो वैश्रवणो यथा ॥ -२

1, तदा तां संप्रहर्षयत्/न्/ Law Journal Press Edition Ramayana.

विक्रमेणोपपन्नश्च यथा विष्णुर्महायशाः ।
सत्यवादी मधुरवाग्देवो वाचस्पतिर्यथा ॥ -३

रूपवान् सुभगः श्रीमान् कन्दर्प इव मूर्तिमान् ।
स्थानक्रोधप्रहर्ता[1] च श्रेष्ठो लोके महारथः ॥ -४

बाहुच्छायामवष्टब्धोयस्यलोकोमहात्मनः ॥ -५

॥ इति सीतासन्निधौ हनुमत्कृतारामस्तुतिः ॥

॥ श्रीरामचन्द्राय नमः ॥

॥ समनन्तरसर्गे ॥

रामलक्ष्मणचिह्नानि जिज्ञासमानांसीतांप्रतिश्रीहनुमान् विश्वासार्थं श्रीरामलक्ष्मणलक्षणकथनव्याजेनपुनरपिस्तौति ॥

यानिरामस्यचिह्नानिलक्ष्मणस्य च यानि वै ।
लक्षितानि विशालाक्षि वदतः शृणु तानि मे ॥ १

रामःकमलपत्राक्षः सर्वभूतमनोहरः ।
रूपदाक्षिण्यसंपन्नः प्रसूतोजनकात्मजे ॥ -२

तेजसाऽऽदित्यसङ्काशः क्षमयापृथिवीसमः ।
बृहस्पतिसमो बुद्ध्या यशसा वासवोपमः ॥ -३

---

1. स्थानक्रोधः प्रहर्ता च L. J. Pr. Edition.

रक्षिता जीवलोकस्य स्वजनस्य च रक्षिता ।
रक्षिता स्वस्य वृत्तस्य धर्मस्य च परन्तपः ॥ -४

रामो भामिनि लोकेऽस्मिन् चातुर्वर्ण्यस्य रक्षिता ।
मर्यादानां च लोकस्य कर्ता कारयिता च सः ॥ -५

अर्चिष्मानर्चितोनित्यंब्रह्मचर्ये व्रते स्थितः ।
साधूनामुपकारज्ञःप्रकारज्ञश्च कर्मणाम् ॥ -६

राजविद्याविनीतश्चब्राह्मणानामुपासिता ।
श्रुतवाञ्च्छीलसंपन्नो विनीतश्च परन्तपः ॥ -७

यजुर्वेदविदांश्रेष्ठः वेदविद्भिः सुपूजितः ।
धनुर्वेदे च वेदेच वेदाङ्गेषु च निष्ठितः ॥ -८

विपुलांसो महाबाहुः कम्बुग्रीवः शुभाननः ।
गूढजत्रुः सुताम्राक्षो रामोदेविजनैःश्रुतः ॥ -९

दुन्दुभिस्वनघोषश्च स्निग्धवर्णःप्रतापवान् ।
समःसमविभक्ताङ्गोवर्णश्यामंसमाश्रितः ॥ -१०

॥ इति हनुमत्कृता[1] रामस्तुतिः ॥

---

1. मातृकायां पञ्चाशे सर्गे इति दृश्यते । मद्रास ला जर्नल् प्रेस् पुस्तके तु एक पञ्चाशे सर्गे एव अयंवृत्तान्तः ॥

॥ सुन्दरकाण्डे - एकपञ्चाशे सर्गे ॥

रावणाभिमुखस्थितेनरामदूतेन हनुमता कृता श्रीरघुनन्दन स्तुतिः ॥

सत्यं राक्षसराजेन्द्र शृणुष्व वचनं मम ।
रामदासस्य दूतस्य वानरस्य विशेषतः ॥ -१

सर्वान्लोकान्सुसंहृत्यसभूतान्सचराचरान् ।
पुनरेवतथास्रष्टुंशक्तोरामोमहायशाः ॥ -२

देवासुरनरेन्द्रेषु यक्षरक्षोगणेषु च ।
विद्याधरेषु सर्वेषु गन्धर्वेषूरगेषु च ॥ -३

सिद्धेषु किन्नरेन्द्रेषुपतत्रिषुचसर्वतः ।
सर्वभूतेषु सर्वत्र सर्वालोकेषु नास्ति सः ॥ -४

योरामंप्रतियुध्येतविष्णुतुल्यपराक्रमम् ।
सर्वलोकेश्वरस्येह कृत्वा विप्रियमुत्तमम् ॥ -५

देवाश्चदैत्याश्चनिशाचरेन्द्र
गन्धर्वविद्याधरनागयक्षाः ।
रामस्य लोकत्रयनायकस्य
स्थातुं न शक्ताः समरेषुसर्वे ॥ -६

ब्रह्मास्वयंभूश्चतुराननोवा
रुद्रस्त्रिणेत्रस्त्रिपुरान्तको वः ।

इन्द्रो महेन्द्रः सुरनायको वा

त्रातुं न शक्ता युधि रामवध्यम् ॥ -७

॥ इति सुन्दरकाण्डं समाप्तम् ॥

॥ युद्धकाण्डः – सप्तदशे सर्गे ॥

लङ्कातो निष्क्रान्तस्य रामभक्तस्य विभीषणस्य शरणागत वत्सलस्य श्रीरामचन्द्रस्य सन्निधिनार्थमानस्य विभीषणस्य शरणागतिवचनम् ।।

सर्वलोकशरण्याय राघवाय महात्मने ।

निवेदयत मां क्षिप्रं विभीषणमुपस्थितम् ॥ -१

॥ इति विभीषणवचनम् ॥

॥ युद्धकाण्डे – अष्टादशे सर्गे ॥

शरणागतं विभीषणंप्रति अभयप्रदानविरुदप्रकाशिका रामोक्तिः ॥

बद्धाञ्जलिपुटं दीनं याचन्तं शरणागतम् ।

न हन्यादानृशंस्यार्थं अपि शत्रुं परन्तप ॥ -१

आर्तो वा यदि वा दृप्तः परेषां शरणागतः ।

अरिः प्राणान्परित्यज्य रक्षितव्यः कृतात्मना ॥ -२

स चेद्भयाद्वा मोहाद्वा कामाद्वाऽपि न रक्षति ।
स्वया शक्त्या यथासत्वं तत्पापं लोकगर्हितम् ॥ -३

गच्छेदरक्षतस्तस्य रक्षिणः शरणागतः ।
आदाय सुकृतं तस्य सर्वंगच्छेदरक्षितः ॥ -४

सकृदेव प्रपन्नाय तवास्मीति च याचते ।
अभयं सर्वभूतेभ्यो ददाम्येतद्व्रतं मम ॥ -५

॥ इति रामस्याभय प्रदान वचनम् ॥

युद्धकाण्डे विंशत्यधिकशततमे सर्गे

रावणविजयानन्तरं सदाशिवमुखेषु सर्वेषु देवेषु श्रीरामचन्द्र समीपं गतेषु श्रीरामं प्रति ब्रह्मकृता स्तुतिः ॥

इति ब्रुवन्तं काकुत्स्थं ब्रह्मा ब्रह्मविदां वरः ।
अब्रवीच्छृणुमे राम सत्यं सत्यपराक्रम ॥ -१

भवान्नारायणो देवः श्रीमांश्चक्रायुधो विभुः ।
एकशृङ्गो वराहस्त्वं भूतभव्यसपत्नजित् ॥ -२

अक्षरं ब्रह्मसत्यं च मध्ये चान्ते च राघव ।
लोकानां त्वं परोधर्मो विष्वक्सेनश्चतुर्भुजः ॥ -३

शार्ङ्गधन्वा हृषीकेशः पुरुषः पुरुषोत्तमः ।
अजितः खड्गधृद्विष्णुः कृष्णश्चैव बृहद्बलः ॥ -४

सेनानीर्ग्रामणीश्च त्वं बुद्धिःसत्वं क्षमादमः ।
प्रभवश्चाव्ययस्त्वं महेन्द्रो मधुसूदनः ॥ -५

इन्द्रकर्मा महेन्द्रस्त्वं पद्मनाभो रणान्त कृत् ।
शरण्यं शरणं च त्वामाहुर्दिव्या महर्षयः ॥ -६

सहस्रशृङ्गो वेदात्मा सप्तजिह्वो महर्षयः ।
त्वं त्रयाणां हि लोकानां आदिकर्ता स्वयंप्रभुः ॥ -७

सिद्धानामपि साध्यानामाश्रयश्चापि पूर्वजः ॥ -८

त्वं यज्ञस्त्वं वषट्कारस्त्वमोङ्कारः परन्तपः ।
प्रभवं निधनं वा ते न विदुः को भवानिति ॥ -९

दृश्यसे सर्वभूतेषु ब्राह्मणेषु च गोषु च ।
दिक्षु सर्वासु गगने पर्वतेषु वनेषु च ॥ -१०

सहस्रचरणः श्रीमाञ्छतशीर्षः सहस्रदृक् ।
त्वं धारयसिभूतानि वसुधां च सपर्वताम् ॥ -११

अन्ते पृथिव्याः सलिले दृश्यसे त्वं महोरगः ।
त्रीन्लोकान्धारयन्रामो देवगन्धर्वदानवान् ॥ -१२

अहं ते हृदयं राम जिह्वा देवी सरस्वती ।
देवा गात्रेषु रोमाणि निर्मिता ब्रह्मणा प्रभो ॥ -१३

निमेषस्ते भवेद्रात्रिः उन्मेषस्ते भवेद्दिवा ।
संस्कारास्तेऽभवन्वेदा न तदस्तित्वयाविना ॥ -१४

जगत्सर्वं शरीरं ते स्थैर्यं ते वसुधातलम् ।
अग्निः कोपः प्रसादस्ते सोमः श्रीवत्सलक्षणः ॥ -१५

त्वया लोकास्त्रयः क्रान्ताः पुराणे विक्रमैस्त्रिभिः ।
महेन्द्रश्च कृतो राजा बलिं बद्ध्वा महासुरम् ॥ -१६

सीतालक्ष्मीभवान्विष्णुर्देवः कृष्णः प्रजापतिः ।
वधार्थं रावणस्येह प्रविष्टो मानुषीं तनुम् ॥ -१७

तदिदं नः कृतं कार्यं त्वया धर्मभृतां वर ।
निहतो रावणो राम प्रहृष्टो दिवमाक्रम ॥ -१८

अमोघं बलवीर्यन्ते अमोघस्ते पराक्रमः ।
अमोघं दर्शनं राम न च मोघस्तवस्तव: ॥ -१९

अमोघास्ते भविष्यन्ति भक्तिमन्तश्च ये नराः ।
ये त्वां देवं ध्रुवं भक्ताः पुराणं पुरुषोत्तमम् ॥ -२०

प्राप्नुवन्ति सदाकामानिहलोके परत्र च ।
इममार्षं स्तवं नित्यं इतिहासं पुरातनम् ॥ -२१

ये नराः कीर्तयिष्यन्ति नास्ति तेषां पराभवः ॥ -२२

युद्धकाण्डे – द्वाविंशत्यधिकशततमे सर्गे

श्रीरामंप्रति परमेश्वरस्तुतिः ।।

एतच्छ्रुत्वा शुभंवाक्यं राघवेण सुभाषितम् । १
इदं शुभतरंवाक्यं व्याजहार महेश्वरः ॥

पुष्कराक्ष महाबाहो महावक्षः परन्तप ।
दिष्टयाकृतमिदंकर्म त्वयाशस्त्रभृतां वर ॥ -२

दिष्टया सर्वस्य लोकस्य प्रवृद्धं दारुणं तमः ।
अपावृत्तंत्वया सङ्ख्ये राम रावणजं भयम् ॥ -३

॥ इति शिवस्तुतिः ॥

।। तत्रैवमनन्तरंलक्ष्मणंप्रतिदशरथकृतं ।।

॥ श्रीरामगुणानुवर्णनम् ॥

रामंशिश्रूष भद्रन्ते सुमित्रानन्दवर्धन ।
रामः सर्वस्य लोकस्य शुभेष्वभिरतः सदा ॥ -१

एते सेन्द्रास्त्रयो लोकाः सिद्धाश्च परमर्षयः ।
अभिगम्य महात्मानमर्चन्तिपुरुषोत्तमम् ॥ -२

एतत्तदुक्तमव्यक्तं अक्षरंब्रह्मसम्मितम् ।
देवानांहृदयंसौम्य गुह्यंरामःपरन्तपः ॥ -३

अवाप्तंधर्मचरणं यशश्चविपुलंभुवि ।
रामंशिश्रूषयोभक्त्या वैदेह्यासहसीतया ॥ -४

॥ इति दशरथस्तुतिः ॥

॥ युद्धकाण्डेत्रिंशदधिकशततमेसर्गे ॥

पुष्पकेणसमायान्तंसवानरराक्षसंश्रीरामंदृष्ट्वासाष्टाङ्गंप्रणम्य मणिमयेपादुकेश्रीरामपादयोः योजयित्वाबद्धाञ्जलिपुटःसन्भरतःस्व-राज्यस्थितिकथनव्याजेनअग्रजं श्रीरामंस्तौति ॥

अब्रवीच्चतदारामं भरतः स कृताञ्जलिः ।
एतत्तेरक्षितंराजन्राज्यंनिर्यातितंमया ॥ -१

अद्यजन्मकृतार्थंमे संवृत्तश्चमनोरथः ।
यस्त्वांपश्यामिराजनमयोध्यांपुनरागतम् ॥ -२

अवेक्षतांभवान्कोशं कोष्ठागारंपुरंबलम् ।
भवतस्तेजसा सर्वं कृतंदशगुणंमया ॥ -३

॥ इति भरतकृता स्तुतिः ॥

॥ युद्धकाण्डे एकत्रिंशदधिकशततमेसर्गे ॥

नवरत्नखचितसिंहासनारूढंससीतंश्रीरामंअभिषिञ्चत्सु वसिष्ठा-दिषुब्रह्मर्षिवरिष्ठेषुप्रवृत्ताः श्लोकाः ॥

ततस्सप्रयतोवृद्धा वसिष्ठोब्राह्मणैःसह ।
रामंरत्नमयेपीठेसहसीतंन्यवेशयत् ॥ -१

वसिष्ठोवामदेवश्चजाबालिरथ काश्यपः ।
कात्यायनःसुयज्ञश्चगौतमोविजयस्तथा ॥ -२

अभ्यषिञ्चन्नरव्याघ्रंप्रसन्नेनसुगन्धिना ।
सलिलेनसहस्राक्षंवसवोवासवंयथा ॥ -३

॥ इति पट्टाभिषेकप्रकरणम् ॥

पट्टाभिषेक समयेसर्वेभ्यःसुहृद्भ्यः आश्रितेभ्यःदीनअनाथयाचकेभ्यःयथेष्टंधनकनक आभरणवस्तु भूमिमुक्ताहारगजतुरगान् प्रयच्छन् श्रीरामचन्द्रःसर्वाःप्रकृतीःअनुगृह्णाति ॥

सहस्रशतमश्वानां धेनूनाञ्चगवांतथा ।
ददौशतंवृषान्प्रीतो द्विजेभ्योमनुजर्षभः ॥ -१

त्रिंशत्कोटीः सुवर्णस्यब्राह्मणेभ्योददौपुनः ।
नानाभरणवस्त्राणि महार्हाणि च राघवः ॥ -२

॥ इति श्रीमद्रामायणं सम्पूर्णम् ॥

॥ रामायणंपठतःशृण्वतश्च ऐहिकामुष्मिकफलप्राप्तिपराःश्लोकाः ॥

श्रुत्वारामायणमिदं दीर्घमायुश्चविन्दति ।
रामस्यविजयञ्चैव सर्वमक्लिष्टकर्मणः -१

विजयेतमहींराजा प्रवासीस्वस्तिमान्व्रजेत् ।
स्त्रियोरजस्वला श्रुत्वापुत्रान्सूयुरनुत्तमान् ॥ -२

पूजयंश्चपठंश्चेममितिहासंपुरातनम् ।
सर्वपापात्प्रमुच्येत दीर्घमायुरवाप्नुयात् ॥ -३

प्रणम्यशिरसानित्यं श्रोतव्यंक्षत्रियैर्द्विजात् ।
ऐश्वर्यंपुत्रलाभश्चभविष्यतिनसंशयः ॥ -४

कुटुम्ब वृद्धि धनधान्यवृद्धि
स्त्रियश्चमुख्याः सुखमुत्तमं च ।
श्रुत्वान्वहं काव्यमिदं महार्थं
प्राप्नोति सर्वान्भुविचार्थसिद्धिम् ॥ -५

एवमेतत्पुरावृत्त आख्यानंभद्रमस्तु वः ॥
प्रव्याहरत विस्रब्धं बलं विष्णोः प्रवर्धताम् ॥ -६

विजयलक्ष्मीसमाश्लिष्टः सीताभिरामः श्रीरामः पट्टाभिषिक्तः सकल-लोकाभिरामः स्वावताररूपाय प्रतापसिंहाय नरसिंहाय विक्रमजितसिंहाय भोंसलकुल जलधि कौस्तुभायमानाय अनन्य सामान्य सौजन्य धन्याय दीन जन संरक्षणजागरूकाय ब्रह्मविदग्रगण्याय आयुरारोग्यभाग्यपुत्रादिसम्पत्प्रदो भवतु ।

श्रीसुब्रह्मण्येन विदुषा "स्तोत्ररामायणं" शुभं सङ्गृह्य रामचरितादुर्गीतमेतच्छ्रियै भवेत् ॥

॥ श्रीसीतालक्ष्मणभरतशत्रुघ्नहनुमत्समेतश्रीरामचन्द्रार्पणमस्तु ॥

Supplementary

॥ बालकाण्डः ॥

इक्ष्वाकुवंश प्रभवो रामोनाम जनैःश्रुतः ।
नियतात्मा महावीर्यो द्युतिमान्धृतिमान् वशी ॥ -१

बुद्धिमान्नीतिमान् वाग्मी श्रीमाञ्छत्रु निबर्हणः ।
विपुलांसो महाबाहुः कम्बुग्रीवो महाहनुः ॥ -२

महोरस्को महेष्वासो गूढजत्रुररिन्दमः ।
आजानुबाहुः सुशिराः सुललाटः सुविक्रमः ॥ -३

समःसमविभक्ताङ्गः स्निग्धवर्णः प्रतापवान् ।
पीनवक्षा विशालाक्षो लक्ष्मीवान् शुभलक्षणः ॥ -४

धर्मज्ञः सत्यसन्धश्च प्रजानां च हिते रतः ।
यशस्वी ज्ञान सम्पन्नः शुचिर्वश्यः समाधिमान् ॥ -५

प्रजापतिसमः श्रीमान्धाता रिपुनिषूदनः ॥ -६
रक्षिता जीवलोकस्य धर्मस्य परिरक्षिता ।

रक्षिता स्वस्य धर्मस्य स्वजनस्य च रक्षिता ॥ -७

वेदवेदाङ्गतत्वज्ञः धनुर्वेदे च निष्ठितः ।
सर्वशास्त्रार्थतत्वज्ञः स्मृतिमान् प्रतिभानवान् ॥ -८

सर्वलोकप्रियः साधुः अदीनात्मा विचक्षणः ।
सर्वदाभिगतः सद्भिः समुद्र इव सिन्धुभिः ॥ -९

आर्यः सर्वसमश्चैव सदैक प्रियदर्शनः ।
स च सर्वगुणोपेतः कौसल्यानन्दवर्धनः ॥

समुद्र इव गाम्भीर्ये धैर्येण हिमवानिव ।
विष्णुना सदृशो वीर्ये सोमवत्प्रियदर्शनः ॥ -११

कालाग्निसदृशः क्रोधे क्षमया पृथिवी समः ।
धनदेन समस्त्यागे सत्ये धर्म इवापरः ॥ -१२

तमेवं गुण सम्पन्नं रामं सत्यपराक्रमम् ।
ज्येष्ठं श्रेष्ठगुणैर्युक्तं प्रियं दशरथः सुतम् ॥ -१३

कौसल्या सुप्रजा राम पूर्वा सन्ध्या प्रवर्तते ।
उत्तिष्ठ नरशार्दूल कर्तव्यं दैवमाह्निकम् ॥

॥ इति बालकाण्डं सम्पूर्णम् ॥

*

॥ अथ अयोध्याकाण्डः ॥

नहि रामात्प्रियतमो ममास्ति भुवि कश्चन ।
ब्रवीम्येतदहं सत्यं सत्येनैव च ते शपे ॥ -१

यत्र रामो भयं नात्र नास्ति तत्र पराभवः ।
स हि शूरो महाबाहुः पुत्रो दशरथस्य च ॥ -२

॥ इति अयोध्याकाण्डं संपूर्णम् ॥

॥ अथ आरण्यकाण्डः ॥

रामान्नान्यद्बलं लोके पर्याप्तं तस्य रक्षणे ॥ -१

देवतानामपि भवान् समरेष्वभिपालकः ।
आसीत्तवकृतंकर्म त्रिलोक विदितं नृप ॥ -२

काममस्तु महत्सैन्यं तिष्ठत्विह परन्तप ॥ -३

बालोऽप्येष महातेजाः समर्थस्तस्य निग्रहे ।
गमिष्ये राममादाय स्वस्तितेऽस्तु परन्तप ॥ -४

एवमुक्त्वा तु स मुनिः तमादाय नृपात्मजम् ।
जगाम परमप्रीतो विश्वामित्रः स्वमाश्रमम् ॥ -५

तं तदा दण्डकारण्ये यज्ञमुद्दिश्य दीक्षितम् ।
बभूवोपस्थितो रामश्चित्रं विस्फारयन् धनुः ॥ -६

अजातव्यञ्जनः श्रीमान् पद्मपत्र निभेक्षणः ।
एकवस्त्र धरो धन्वी शिखी कनक मालया ॥ -७

शोभयन् दण्डकारण्यं दीप्तेन स्वेन तेजसा ।
अदृश्यत तदा रामो बालचन्द्र इवोदितः ॥ -८

ततोऽहं मेघ सङ्काशस्तप्तकाञ्चन कुण्डलः ।
बली दत्तवरो दर्पादाजगाम तदाश्रमम् ॥ -९

तेनदृष्टः प्रविष्टोऽहं सहसैवोद्यतायुधः ।
मां तु दृष्ट्वा धनुः सज्यमसम्भ्रान्तश्चकार सः ॥ १०

अवजानन्नहं मोहाद्बालोऽयमिति राघवम् ।
विश्वामित्रस्य तां वेदिमभ्यधावं कृतत्वरः ॥ -११

तेन मुक्तस्ततो बाणः शितःशत्रुनिबर्हणः ।
तेनाऽहं ताडितःक्षिप्तः समुद्रेशतयोजने ॥ -१२

नेच्छता तात मां हन्तुं तदा वीरेण रक्षितः ।
रामस्य शर वेगेन निरस्तोऽहमचेतनः ॥ -१३

पातितोऽहं तदा तेन गम्भीरे सागराम्भसि ।
प्राप्य संज्ञां चिरात्तात लङ्कां प्रतिगतः पुरीम् ॥ -१४

॥ इति मारीचस्य श्रीराममहिमानुवर्णनं समाप्तम् ॥

॥ इति आरण्य काण्डं समाप्तम् ॥

किष्किन्धाकाण्डे - Nil.

॥ अथ सुन्दर काण्डः ॥

राजर्षीणां गुणश्रेष्ठः तपसा चर्षिभिः समः ।
चक्रवर्तिकुले जातः पुरन्दरसमो बले ॥ -१

अहिंसारतिशुद्धो घृणी सत्यपराक्रमः ।
मुख्यश्चेक्ष्वाकु वंशस्य लक्ष्मीवान् लक्ष्मिवर्धनः ॥ -२

पार्थिवव्यञ्जनैर्युक्तः पृथुश्रीः पार्थिवर्षभः ।
पृथिव्यां चतुरन्तायां विश्रुतः सुखदः सुखी ॥ -३

तस्यपुत्रःप्रियो ज्येष्ठः ताराधिप विभाननः ।
रामो नाम विशेषज्ञः श्रेष्ठः सर्व धनुष्मताम् ॥ -४

रक्षिता स्वस्य वृत्तस्य स्वजनस्य च रक्षिता ।
रक्षिता जीवलोकस्य धर्मस्य च परन्तपः ॥ -५

तस्य सत्याभि सन्धस्य वृद्धस्य वचनात्पितुः ।
स भार्यः सहच भ्रात्रा वीरः प्रव्राजितो वनम् ॥ -६

तेन तत्र महारण्ये मृगयां परिधावता ।
राक्षसा निहताः शूरा बहवःकामरूपिणः ॥ -७

जनस्थान वधं श्रुत्वा हतौ च खर दूषणौ ।
ततस्त्वमर्षापहृता जानकी रावणेन तु ॥ -८

वञ्चयित्वा वने रामं मृग रूपेण मायया ॥ -९

स मार्गमाणस्तां देवीं रामः सीतामनिन्दिताम् ।
आससाद वने मित्रं सुग्रीवं नाम वानरम् ॥ -१०

ततः स वालिनं हत्वा रामःपर पुरञ्जयः ।
प्रायच्छत्कपिराज्यं तत् सुग्रीवाय महाबलः ॥ -११

सुग्रीवेणापि संदिष्टा हरयःकामरूपिणः ।
दिक्षु सर्वासु तां देवीं विचिन्वन्ति सहस्रशः ॥ -१२

अहं सम्पाति वचनात् शतयोजनमायतम् ।
अस्या हेतोर्विशालाक्ष्याः सागरं वेगवान्प्लुतः ॥ -१३

यथा रूपां यथावर्णां यथालक्ष्मीं च निश्चिताम् ।
अश्रौषं राघवस्याहं सेयमासादिता मया ॥ -१४

॥ इति हनुमद्वचनं समाप्तम् ॥

रामेति रामेति सदैव बुद्ध्या विचिन्त्य वाचा ब्रुवती तमेव ।
तस्यानु रूपां च कथांतमर्थं एवं प्रपश्यामि तथा शृणोमि ॥ -१

अहं हि तस्याद्य मनोभवेन संपीडिता तद्गत सर्व भावा ।
विचिन्तयन्ती सततं तमेव तथैव पश्यामि तथा शृणोमि ॥ -२

मनोरथः स्यादिति चिन्तयामि तथाऽपि बुद्ध्याच वितर्कयामि ।
किं कारणं तस्य हि नास्ति रूपं सुव्यक्त रूपश्चवदत्ययं माम् -३

नमोऽस्तु वाचस्पतये सवज्रिणे स्वयंभुवेचैव हुताशनाय च ।
अनेन चोक्तं यदिदंममाग्रतो वनौकसातच्चतथाऽस्तु नान्यथा ॥ -४

॥ इति सीतायाःप्रार्थना ॥

समीक्ष्य तु महाबाहू राघवस्य पराक्रमम् ।
लक्ष्मणस्य च विक्रान्तं अभवत्प्रीतिमान् कपिः ॥ -१

॥ इति हनुमद्वचनम् ॥

नमोऽस्तु रामाय स लक्ष्मणाय
देव्यै च तस्यै जनकात्मजायै ।
नमोऽस्तु रुद्रेन्द्र यमानिलेभ्यः
नमोऽस्तु चन्द्रार्क मरुद्गणेभ्यः ॥ -१

संक्षिप्तोऽयं मयात्मा च रामार्थे रावणस्य च ।
सिद्धिं मे संविधास्यन्ति देवाः सर्षिगणास्त्विह ॥ -२

ब्रह्मा स्वयंभूर्भगवान्देवाश्चैव दिशन्तु मे ।
सिद्धिमग्निश्च वायुश्च पुरुहूतश्च वज्रभृत् ॥ -३

वरुणः पाश हस्तश्च सोमादित्यौ तथैव च ।
अश्विनौ च महात्मानौ मरुतःसर्व एव च ॥ -४

सिद्धिंसर्वाणिभूतानि भूतानां चैव यः प्रभुः ।
दास्यन्ति मम ये चान्ये ह्यदृष्टाः पथि गोचराः ॥ -५

॥ इति हनुमद्वचनम् ॥

तं पद्मदल पत्राक्षं सिंह विक्रान्त गामिनम् ।
धन्याः पश्यन्ति मे नाथं कृतज्ञंप्रिय वादिनम् ॥ -१

॥ इति सुन्दरकाण्डः समाप्तः ॥

॥ अथ युद्धकाण्डः ॥

अथ रावण रथापगमलब्धावसरेण अगस्त्यमहर्षिणोपदिष्टेन आदित्य हृदयाख्येन स्तोत्र विशेषेण स्तुवन्तं रामं प्रति सहस्रांशू रावणवधानुग्रह प्रदर्शनम् ॥

ततो युद्धपरिश्रान्तं समरे चिन्तया स्थितम् ।
रावणं चाग्रतो दृष्ट्वा युद्धाय समुपस्थितम् ॥ -१

दैवतैश्च समागम्य द्रष्टुमभ्यागतो रणम् ।
उपागम्याब्रवीद्रामं अगस्त्यो भगवानृषिः ॥ -२

राम राम महाबाहो शृणु गुह्यं सनातनम् ।
येन सर्वानरीन्वत्स समरे विजयिष्यसि ॥ -३

आदित्यहृदयंपुण्यं सर्वशत्रुविनाशनम् ।
जयावहं जपेन्नित्यं अक्षय्यं परमं शिवम् ॥ -४

सर्वमङ्गलमाङ्गल्यं सर्वपाप प्रणाशनम् ।
चिन्तशोक प्रशमनं आयुर्वर्धनमुत्तमम् ॥ -५

रश्मिमन्तं समुद्यन्तं देवासुर नमस्कृतम् ।
पूजयस्व विवस्वन्तं भास्करं भुवनेश्वरम् ॥ -६

सर्वदेवात्मकोह्येष तेजस्वी रश्मिभावनः ।
एष देवासुरगणान् लोकान् पाति गभस्तिभिः ॥ -७

एष ब्रह्मा च विष्णुश्च शिवःस्कन्दः प्रजापतिः ।
महेन्द्रोधनदः कालो यमः सोमोह्यपां पतिः ॥ -८

पितरोवसवः साध्या ह्यश्विनौ मरुतो मनुः ।
वायुर्वह्निः प्रजाप्राण ऋतुकर्ता प्रभाकरः ॥ -९

आदित्यः सविता सूर्यः खगः पूषा गभस्तिमान् ।
सुवर्ण सदृशोभानुः हिरण्यरेता दिवाकरः ॥ -१०

हरिदश्वः सहस्रार्चिः सप्तसप्तिर्मरीचिमान् ।
तिमिरोन्मथनःशम्भुस्त्वष्टा मार्ताण्ड अंशुमान् ॥ -११

हिरण्यगर्भः शिशिरस्तपनो भास्करो रविः ।
अग्निगर्भोऽदितेः पुत्रः शङ्खःशिशिर नाशनः ॥ -१२

व्योम नाथस्तमोभेदी ऋग्यजुःसामपारगः ।
घनवृष्टिरपां मित्रो विन्ध्यवीथी प्लवङ्गमः ॥ -१३

आतपी मण्डलीमृत्युः पिङ्गलः सर्वतापनः ।
कविर्विश्वो महातेजा रक्तः सर्वभवोद्भवः ॥ -१४

नक्षत्र ग्रहताराणामधिपो विश्वभावनः ।
तेजसामपि तेजस्वी द्वादशात्मन्नमोऽस्तु ते ॥ -१५

नमःपूर्वाय गिरये पश्चिमायाद्रये नमः ।
ज्योतिर्गणानांपतये दिनाधिपतये नमः ॥ -१६

ञयाय जयभद्राय हर्यश्वाय नमोनमः ।
नमोनमः सहस्रांशो आदित्याय नमोनमः ॥ -१७

नम उग्राय वीराय सारङ्गाय नमोनमः ।
नमः पद्मप्रबोधाय मार्ताण्डाय नमोनमः ॥ -१८

ब्रह्मेशानाच्युतेशाय सूर्यायादित्य वर्चसे ।
भास्वते सर्वभक्षाय रौद्राय वपुषे नमः ॥ -१९

तमोघ्नाय हिमघ्नाय शत्रुघ्नायामितात्मने ।
कृतघ्नघ्नाय देवाय ज्योतिषांपतये नमः ॥ -२०

तप्तचामीकराभाय वह्नये विश्वकर्मणे ।
नमस्तमोभि निघ्नाय रुचये लोकसाक्षिणे । -२१

नाशयत्येष वै भूतं तदेव सृजति प्रभुः ।
पायत्येष तपत्येष वर्षत्येष गभस्तिभिः ॥ -२२

एष सुप्तेषुजागर्ति भूतेषु परिनिष्ठितः ।
एष चैवाग्निहोत्रं च फलं चैवाग्निहोत्रिणाम् ॥ -२३

वेदाश्च क्रतवश्चैव क्रतूनां फलमेव च ।
यानि कृत्यानि लोकेषु सर्व एष रविः प्रभुः ॥ -२४

एनमापत्सुकृच्छ्रेषु कान्तारेषु भयेषु च ।
कीर्तयन्पुरुषः कश्चिन्नावसीदति राघव ॥ -२५

पूजयस्वैनमेकाग्रो देवदेवं जगत्पतिम् ।
एतत्त्रिगुणितं जप्त्वा युद्धेषु विजयिष्यसि ॥ -२६

अस्मिन् क्षणे महाबाहो रावणं त्वं हनिष्यसि ।
एवमुक्त्वा तदाऽगस्त्यो जगाम च यथागतम् ॥ -२७

एतच्छ्रुत्वा महातेजा नष्टशोकोऽभवत्तदा ।
धारयामास सुप्रीतो राघवः प्रयतात्मवान् ॥ -२८

आदित्यं प्रेक्ष्य जप्त्वा तु परं हर्षमवाप्तवान् ।
त्रिराचम्य शुचिर्भूत्वा धनुरादायवीर्यवान् ॥ -२९

रावणं प्रेक्ष्यहृष्टात्मा युद्धाय समुपागमत् ।
सर्वयत्नेन महता वधे तस्य धृतोऽभवत् ॥ -३०

अथ रविरवदन्निरीक्ष्य रामं
मुदितमनाः परमं प्रहृष्यमाणः ।
निशिचरपतिसंक्षयंविदित्वा
सुरगणमध्यगतो वचस्त्वरेति ॥

॥ इति श्रीमद्रामायणे युद्धकाण्डे सप्तोत्तरशततमः सर्गः ॥

॥ श्रीगायत्री रामायणम् ॥

॥ श्री गणाधिपतये नमः ॥

तपः स्वाध्यायनिरतं तपस्वी वाग्विदां वरम् ।
नारदं परिपप्रच्छ वाल्मीकिर्मुनिपुङ्गवम् ॥ -१

स हत्वा राक्षसान् सर्वान् यज्ञघ्नान् रघुनन्दनः ।
ऋषिभिः पूजितस्तत्र यथेन्द्रो विजयी पुरा ॥ -२

विश्वामित्रस्तु धर्मात्मा श्रुत्वा जनकभाषितम् ।
वत्सरामधनुः पश्य इति राघवमब्रवीत् ॥ -३

तुष्टावास्य तदावंशं प्रविश्य स विशांपतेः ।
शयनीयं नरेन्द्रस्य तदा साध्यव्यतिष्ठत ॥ -४

वनवासं हि सङ्ख्याय वासांस्याभरणानि च ।
भर्त्तारमनुगच्छन्त्यै सीतायै श्वशुरो ददौ ॥ -५

राजा सत्यं च धर्मश्च राजा कुलवतां कुलम् ।
राजा माता पिता चैव राजा हितकरो नृणाम् ॥ -६

निरीक्ष्य स मुहूर्तं तु ददर्श भरतो गुरुम् ।
उटजे राममासीनं जटामण्डल धारिणम् ॥ -७

यदिबुद्धिः कृताद्रष्टुं अगस्त्यं तं महामुनिम् ।
अद्यैवगमनेबुद्धिं रोचयस्व महायशाः ॥ -८

भरतस्यार्य पुत्रस्य श्वश्रूणां मम च प्रभो ।
मृगरूपमिदंव्यक्तं विस्मयञ्जनयिष्यति ॥ -९

गच्छराममथः शीघ्रं सुग्रीवं तं महाबलम् ।
वयस्यं तं कुरु क्षिप्रं ततो गत्वा च राघव ॥ -१०

देश काल भजस्वाद्यक्षममाणः प्रिया प्रिये ।
सुख दुःखसहः काले सुग्रीव वशगो भव ॥ -११

वन्द्यास्तु ते तपःसिद्धाः तपसा वीत कल्मषाः ।
द्रष्टव्याश्चापि सीतायाः प्रवृत्तिर्विनयान्वितैः ॥ -१२

सनिर्जित्य पुरीं श्रेष्ठां लङ्कां तां कामरूपिणीम् ।
विक्रमेण महातेजा हनुमान् हरि सत्तमः ॥ -१३

धन्या देवाः स गन्धर्वाःसिद्धाश्च परमर्षयः ।
मम पश्यन्ति ये नाथं रामं राजीव लोचनम् ॥ -१४

मङ्गलाभिमुखी तस्य सा तदासीन्महा कपेः ।
उपतस्थे विशालाक्षी प्रयता हव्य वाहनम् ॥ -१५

हितं महार्थं मृदुहेतु संहितं
व्यतीत कालायति संप्रति क्षमम् ।
निशम्य तद्वाक्यमुपस्थित ज्वरः
प्रसङ्गवानुत्तरमेतदब्रवीत् ॥ -१६

धर्मात्मा राक्षस श्रेष्ठो संप्राप्तोऽयं विभीषणः ।
लङ्कैश्वर्यं ध्रुवं श्रीमान् अयं प्राप्नोत्यकण्टकम् ॥ -१७

यो वज्र पाता शनि सन्निपातात्
न चक्षुभे नापि चचाल राजा ।

स राम बाणाभिहतो भृशार्तः
चचाल चापं च मुमोच वीरः ॥ -१८

यस्य विक्रममासाद्य राक्षसा निधनं गताः ।
तं मन्ये राघवं वीरं नारायणमनामयम् ॥ -१९

नते ददृशिरे रामं दहन्तमीर वाहिनीम् ।
मोहिताः परमास्त्रेण राघवेण महात्मना ॥ -२०

प्रणम्य देवताभ्यश्च ब्राह्मणेभ्यश्च मैथिली ।
बद्धाञ्जलि पुटाचेदं उवाचाग्निसमीपतः ॥ -२१

चालनात्पर्वतस्यैव गणदेवस्य कम्पिताः ।
चचाल पार्वतीचापि तदाश्लिष्टा महेश्वरम् ॥ -२२

दाराः पुत्राः पुरं राष्ट्रं भोगाच्छादन भाजनम् ।
सर्वमेवाऽविभक्तन्नौ भविष्यति हरीश्वरम् ॥ -२३

यामेव रात्रिं शत्रुघ्नः पर्णशालामुपाविशत् ।
तामेव रात्री वैदेही प्रसूता दारकद्वयम् ॥ -२४

इदं रामायणं काव्यं गायत्री बीज सम्मितम् ।
त्रिसन्ध्या यःपठेन्नित्यं सर्वं पापैः प्रमुच्यते ॥ -२५

॥ इति गायत्री रामायणं सम्पूर्णम् ॥

॥ महावीर गद्यम् ॥

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किक केसरी ।
वेदान्ताचार्य वर्यो मे सन्निधत्तां सदाहृदि ॥

जगत्याश्रित सन्त्राण ध्वान्त विध्वंसनोदयः ।
प्रभावान् सीतया देव्या परमव्योम भास्करः ॥

जय जय महावीर । -१

महाधीर धौरेय । -२

देवासुर समर समय समुदित निखिल निर्जर निर्धारित
निरवधिक माहात्म्य । -३

दशवदन दमित दैवत परिषदभ्यर्थित दाशरथि भाव । -४

दिनकर कुल कमल दिवाकर । -५

दिविषदधिपति रण सहचरण चतुर दशरथ चरम ऋण
विमोचन । -६

कोसल सुता कुमार भाव कञ्चुकित कारणाकार ॥ -७

कौमार केलि गोपायित कौशिकाध्वर । -८

रणाध्वर धुर्य भव्य दिव्यास्त्र बृन्द वन्दित । -९

प्रणत जन विमत विमथन दुर्ललित दोर्ललित । -१०

तनुतर विशिख विताडन विशरारु शरारु ताटका ताटकेय । ११

जड किरण शकलधर जटिल जटपति मकुट तट नटन पटुविभुध सरिदति बहुल मधुगलन ललित पद नलिनरज उपमृदित निजवृजिन जहतुपल तनुरुचिर परम मुनिवर युवति नुत । -१२

कुशिक सुत :कथित विदित नवविविध कथ । -१३

मैथिल नगर सुलोचना लोचन चकोर चन्द्र । -१४

खण्डपरशु कोदण्ड प्रकाण्ड खण्डन शौण्ड भुजदण्ड । -१५

चण्डकर किरण मण्डल बोधित पुण्डरीक वन रुचि लुण्टाक लोचन । -१६

मोचित जनक हृदय शङ्कातङ्क । -१७

परिहृत निखिल नरपति वरण जनक दुहितृ कुचतट विहरण समुचित करतल । १८

शतकोटि शतगुण कठिन परशुधर मुनिवर करधृत दुरवनमतम निज धनुराकर्षण प्रकाशित पारमेष्ठ्य । १९

क्रतुहर शिखरि कन्तुक विहृत्युन्मुख जगदरुन्तुद जितहरि दन्ति दन्त दन्तुर दशवदन दमन कुशल दश शत भुज मुख नृपति कुल रुधिर झर भरित पृथुतर तटाक तर्पित पितृक भृगुपति सुगति विहति कर नत परिडिषु परिघ । २०

अनृतभय मुषित हृदय पितृ वचन परिपालन प्रतिज्ञावज्ञात यौवराज्य साम्राज्य । २१

निषाद राज सौहृद सूचित सौशील्य सागर । २२

भरद्वाज शासन परिगृहीत विचित्र कूट कटकतट रम्यावसथ । २३

अनन्य शासनीय । २४

प्रणत भरत मकुटतट सुघटित पादुकाग्र्याभिषेक निर्वर्तित सर्वलोक योगक्षेम । २५

पिशित रुचि विहित दुरित वलमथन तनय वलिभुग नुगति सरभस शयन तृण शकल परिपतन भय चकित सकल सुर मुनिवर बहुमत महास्त्र सामर्थ्य । २६

द्रुहिण हर वलमथन दुरारक्ष्य शरलक्ष्य । २७

दण्डका तपोवन जङ्गम पारिजात । २८

विराध हरिण शार्दूल । २९

विलुलित बहुफल मख कलम रजनिचर मृगयारम्भ संभृत चीर-भृदनुरोध । ३०

त्रिशिरः शिरस्त्रितय तिमिर निरास वासर कर । ३१

दूषण जलनिधि शोषण तोषण ऋषिगण घोषित विजय घोषण । ३२

खरतर खरतरु खण्डन चण्ड पवन । ३३

द्रुमपतरक्ष.महस्तनलवन विलोलन महाकलभ । ३४

असहाय शूर । ३५

अनपाय साहस । ३६

महित महामृध दर्शन मुदित मैथिली दृढ परिरम्भण विभव विरोपित विकट वीरव्रणं । ३७

मारीच माया मृग चर्म परिकर्मित निर्भर दर्भास्तरण । ३८

विक्रम यशो लाभ विक्रीत जीवित गृध्र राजदेह दिधक्षा लक्षित भक्तजन दाक्षिण्य । ३९

कल्पित विबुधभाव कबन्धाभिनन्दित । ४०

अवन्ध्य महिम मुनिजन भजन मुषित हृदय कलुष, शबरीमोक्ष साक्षिभूत । ४१

प्रभञ्जन तनय भावुक भषित रञ्जित (हृदय) । ४२

तरणिसुत शरणागति परतन्त्रीकृत स्वातन्त्र्य । ४३

दृढघटित कैलास कोटि विकट दुन्दुभि कङ्कालकूट दूरविक्षेप दक्ष दक्षिणेतर पादाङ्गुष्ठ दरचलन विश्वस्त सुहृदाशय । ४४

अति पृथुल बहु विटपि गिरिधरणि विवर युगपदुदय विवृत चित्रपुङ्ख वैचित्र्य । ४५

त्रिपुलभुज शैलमूल निबिड निपीडित रावण रण रणक जनक चतुरुदधि विहरण चतुर कपि कुलपति हृदय विशाल शिलातल दारण दारुण शिली मुख । ४६

अपार पारावार परिखा परिवृत परपुर परिसृत दव दहन जवन पवनभव कपिवर परिष्वङ्ग भावित सर्वस्व दान । ४७

विमत सहोदर रक्षः परिग्रह विसंवादि विविध सचिव विप्रलम्भ संरम्भ समुज्जृम्भित सर्वेश्वर भाव । ४८

सकृत् प्रपन्न जन संरक्षण दीक्षित । ४९

वीर । ५०

सत्य व्रत । ५१

प्रतिशयन भूमिका भूषित पयोधि पुलिन । ५२

प्रलय शिखि परुष विशिख शिख शोषिताकूपार, वारिपूर । ५३

प्रबल रिपु कलह कुतुक चटुल कपिकुल करतल तूलित हृत गिरि निकर साधित सेतु पथ सीमासीमन्तित समुद्र । ५४

द्रुतगति तरुमृग वरूथिनी निरुद्ध लङ्कावरोध वधू वेपथु लास्य लीलोपदेश देशिक धनुर्ज्याघोष । ५५

गगन चर कनक गिरि गरिमधर निगममय निज गरुड गरुदनिल लव गलित विष वदन शर कदन । ५६

अकृतचर वनचर रणकरण वैलक्ष्य कूणिताक्षबहुविध रक्षो जालध्यक्ष वक्षः कवाट पाटनपरिम साटोप कोपावलेप । -५७

कटु रटदटनि टङ्कृति चटुल कठोर कार्मुक (विनिर्गत) विशङ्कट विशिख विताडनविघटित मकुट (विह्वल) विश्रवस्तनय विश्रमसमय विश्राणन विख्यात विक्रम । -५८

कुम्भकर्ण (कुल) गिरि विदलन दम्भोलि भूत निःशङ्क-कङ्क पत्र । [५९

अभिचरण हुतवह परिचरण विघटन सरभस परिपतदपरिमित कापिबल जलधिलहरि कल कलरव कुपित मघवजिदभिहननकृदनुज साक्षिक राक्षस द्वन्द्व युद्ध । -६०

अप्रतिद्वन्द्व पौरुष । -६१

त्र्यम्बक समधिक घोरास्त्राडम्बर । -६२

सारथि हृत रथ सत्रप शात्रव सत्यापित प्रताप । -६३

शित शर कृत लवन दश मुख मुखदशक निपतन पुनरुदय दर गलित जनित दर तरल हरिहय नयन नलिनवन रुचि खचित खतल निपतित सुरतरू कुसुम वितति सुरभित रथ पथ । -६४

निखिल जगदधिक भुजबल वरबल दशलपन लपन दशक लवन जनित कदन परवश रजनिचर युवति विलपन वचन सम विषय निगम शिखर निकर मुखर मुख मुनिवर परिपणित । -६५

अभिगत शतमख हुतवह पितृपति निर्ऋति वरुण पवन धनद गिरिश मुख सुरपति नुतिमुदित । -६६

अमित मति विधि विदित कथित निज विभव जलधि पृषतलव । -६७

विगत भय विबुध (परिवृढ) विबोधित वीरशयन शायित वानर पृतनौघ । -६८

स्व समय विघटित सुघटित सहृदय सह धर्म चारिणीक । -६९

विभीषण वशंवदीकृत लङ्कैश्वर्य । -७०

निष्पन्न कृत्य । -७१

ख पुष्पित रिपु पक्ष । -७२

पुष्पक रभस गति गोष्पदीकृत गगनार्णव । -७३

प्रतिज्ञार्णव तरण कृत क्षण भरत मनोरथ संहित सिंहासनाधिरूढ । -७४

स्वामिन् । -७५

राघव सिंह । -७६

हाटक गिरि कटक लडह पाद पीठ निकट (तरपरि) लुठित निखिल नृपति किरीट कोटि (विविध) मणि गण किरण (निकर) नीराजित चरणराजीव । -७७

दिव्य भौमायोध्याधिदैवत । -७८

पितृ वध कुपित परशुधर मुनि विहित नृपहनन कदन पूर्वकाल प्रभव शत गुण प्रतिष्ठापित धार्मिक राजवंश । -७९

शुभ चरित रत भरत खर्वित गर्व गन्धर्व यूथ गीत विजय गाथा शत । -८०

शासित मधुसुत शत्रुघ्न सेवित । -८१

कुश लव परिगृहीत कुल गाथा विशेष । -८२

विधिवश परिणमदमर भणिति कविवर रचित निज चरित निबन्धन निशमन निर्वृत । -८३

सर्वजन संमानित । -८४

पुनरुपस्थापित विमान वर विश्राणन प्रीणित वैश्रवण विश्रावित यशः प्रपञ्च । -८५

पञ्चतापन्न मुनिकुमार सञ्जीवनामृत । -८६

त्रेतायुग प्रवर्तित कार्तयुग वृत्तान्त । -८७

अविकल बहुसुवर्ण हयमख सहस्र निर्वहण निर्वर्तित निज वर्णाश्रमधर्म । -८८

सर्वकर्म समाराध्य । -८९

सनातन धर्म । -९०

साकेत जनपद जनि धनिक जङ्गम तदितर जन्तुजात दिव्य गति दान दर्शित नित्यनि:सीम वैभव । -९१

भव तपन तापित भक्तजन भद्राराम । -९२

श्रीरामभद्र । -९३

नमस्ते पुनस्ते नम: । -९४

चतुर्मुखेश्वरमुखैः पुत्रपौत्रादिशालिने ।
नम:सीतासमेताय रामाय गृहमेधिने ॥

कविकथक सिंहकथितं
कठोर सुकुमारगुम्भगम्भीरम् ।
भवभय भेषजमेत-
त्पठत महावीरवैभवं सुधियः ॥

कवितार्किक सिंहाय कल्याण गुण शालिने ।
श्रीमतेवेङ्कटेशाय वेदान्त गुरवे नम: ॥

॥ श्रीरामस्तुतिः ॥

॥ श्रीरामचन्द्राय नमः ॥

संपूर्णचन्द्रवदनं सरसीरुहाक्षं
माणिक्यकुण्डलधरं मकुटाभिरामम् ।
चाम्पेयगौरवसनं शरचापहस्तं
श्रीवीररामनिशं शिरसा नमामि ॥ १

वामे भूमिसुतापुरश्च हनूमान् पश्चात्सुमित्रासुतः
शत्रुघ्नोभरतश्च पार्श्वयुगयोर्वाय्वादि कोणेषु च ।
सुग्रीवश्च विभीषणश्च युवराट् तारासुतो जाम्बवान्
मध्ये नीलसरोजकोमलरुचिं रामंभजेश्यामलम् ॥ २

वैदेहीसहितं सुरद्रुमतले हैमे महामण्टपे
मध्येपुष्पकमासने मणिमये वीरासने सुस्थितम् ।
अग्रे वाचयति प्रभञ्जनसुते तत्वं मुनिभ्यः परं
व्याख्यान्तं भरतादिभिः परिवृतं रामंभजे श्यामलम् ॥ ३

केयूराङ्गद कङ्कणैर्मणिगणैः संराजमानं सदा
रामं पार्वण चन्द्रकोटिसदृशं छत्रेण संराजितम् ।
हेमस्तम्भ सहस्रषोडशयुते मध्येमहामण्टपे
देवेशं भरतादिभिः परिवृतं रामं भजे श्यामलम् ॥ ४

श्रीरामं जगदेकवीरममलं सीतामनो नायकं
कोसल्यावरनन्दनं रघुवरं काकुस्थ वंशोद्भवम् ।
लोकानामभिराममङ्गलकरं व्यापार पारायणं
वन्देऽहं रघुनन्दनं भयहरं श्रीरामचन्द्रं सदा ॥ -५

श्रीरामं नवरत्नकुण्डलधरं श्रीरामरक्षामणिं
श्रीरामं च सहस्रभानुसदृशं श्रीरामचन्द्रोदयम् ।
श्रीरामं श्रुतिकीर्तनं कुरु सदा श्रीराममुक्तिप्रदं
श्रीरामं रघुनन्दनं भयहरं श्रीरामचन्द्रं भजे ॥ -६

रामं श्यामाभिरामं रवि शशि नयनं कोटि सूर्यप्रकाशं
दिव्यं दिव्यास्त्रपाणिं शरमुख शरधिं चारुकोदण्डहस्तम् ।
कालं कालाग्निरुद्रं रिपुकुल दहनं विघ्न विच्छेददक्षं
भीमं भीमाट्टहासं सकल भय हरं रामचन्द्रंभजेहम् । -७

रामं रत्नकिरीटकुण्डलधरं केयूरहारान्वितं
सीतालङ्कृत वामभागममलं सिंहासनस्थं प्रभुम् ।
सुग्रीवादिसमस्तवानरगणैः संसेव्यमानं सदा
विश्वामित्रपराशरादिमुनिभिः संस्तूयमानं भजे ॥ -८

कालाम्भोधर कान्ति कान्त मनिशं वीरासनाध्यासितं
मुद्रां ज्ञानमयीं दधानमपरं न्यस्तं भुजे जानुनी ।
सीतां पार्श्वगतां सरोरुहकरां विद्युन्निभां राघवं
पश्यन्तंमकुटाङ्गदादिविविधाऽऽकल्पोज्वलाङ्गं भजे ॥-९

सीतामनर्घरत्नखचिते सिह्मासने सुस्थितं
नाट्यैरप्सरसां मृदङ्गनिनदैर्गन्धर्व गानैः शुभैः ।
पुष्पैः स्वस्तरुसम्भवैः क्रतुभुजामाशीर्वचोभिर्गिरां
स्वस्त्यर्थ्येषु वसिष्ठमुख्य मुनिभिः पट्टाभिषिक्तं भजे ॥ १०

कस्तूरी तिलकं कपीन्द्र हरणं कारुण्य वारांनिधिं
काकुत्स्थं कमला मुखाम्बुमधुपं कल्याणराशीकृतम् ।
कौसल्था नयनोत्सवं कविवरं श्रेष्ठं महा पौरुषं
कौमारो प्रियशत्रु कोटि दहनं सीता समेतं भजे ॥-११

वैदेही कुच कुङ्कमा परिवसन् माणिकञ्च हरावलिं
मध्यस्थं नवनीत कोमलरुचिं नीलोत्पलश्यामलम् ।
कन्दर्पायुत कोटि कान्ति सदृशं पूर्णेन्दु बिम्बाननं
कौसल्यावरभूषणं रघुवरं सीता समेतं भजे ॥ -१२

वैदेहीसहितं सलक्ष्मणयुतं कैकेयि भूस्सानुजं
सुग्रीवं च विभीषणानिलसुतं नीलं नलं साङ्गदम् ।
विश्वामित्र वसिष्ट गौतम भरद्वाजादि संसेविदं
कन्दर्पायुत सुन्दरं रघुवरं सीतासमेतं भजे ॥ -१३

वैदेहीमधिरोप्य जात पुलकां लज्जावतीं सुस्मितां
काञ्ची नूपुर हार कङ्कणलसत्कर्णावतंसोज्वलम् ।
कस्तूरी घनसार चर्चित कुचां चण्डाननं श्यामलां
कन्दर्पायुत सुन्दरं रघुवरं सीता समेतं भजे ॥ -१४

जानाति राम तवनाम रुचिं महेशः
जानाति गौतम सती चरण प्रभावम् ।
जानाति दोर्बल पराक्रममीशचापं
जानात्यमोघ पटुबाण गतिं पयोधिः ॥ -१५

निगम शिरसि रत्नं नित्यमाशास्यरत्नं
जगदुपकृति रत्नं जानकी प्राणरत्नम् ।
भुवन वलय रत्नं भूभुजामेकरत्नं
रघुकुल घनरत्नं पातुमां रामरत्नम् ॥ -१६

सकल भुवन रत्नं सर्व शास्त्रार्थ रत्नं
समय विजय रत्नं सच्चिदानन्द रत्नम् ।
दशरथ कुलरत्नं सीतया सेव्य रत्नं
दशमुख रिपु रत्नं पातुमां रामरत्नम् ॥ -१७

॥ सीतारामस्तुतिः ॥

॥ श्रीरामचन्द्राय नमः ॥

अयोध्यापुरनेतारं मिथिलापुरनायिकाम् ।
राघवाणामलङ्कारं वैदेहानामलङ्क्रियाम् ॥ -१

रघूणांकुलदीपञ्च निमीनां कुलदीपिकाम् ।
सूर्यवंशसमुद्भूतं सोमवंशसमुद्भवाम् ॥ -२

पुत्रंदशरथस्यापि पुत्रीं जनकभूपतेः ।
वसिष्ठानुमताचारं शतानन्दमतानुगाम् ॥ -३

कौसल्यातनयं रामं वेदिमध्योदितां स्वयम् ।
तमालश्यामलाकारं तप्तहाटकसप्रभाम् ॥ -४

पुण्डरीकविशालाक्षं स्फुरदिन्दीवरेक्षणाम् ।
चन्द्रकान्ताननाम्भोजं चन्द्रबिम्बोपमाननाम् ॥ -५

मत्तमातङ्गगमनं मत्तहंसवधूगताम् ।
चन्दनार्द्रभुजामध्यं कुङ्कुमार्द्रकुचद्वयीम् ॥ -६

चापालङ्कृतहस्ताग्रं पद्मालङ्कृतपाणिकाम् ।
शरणागतगोप्तारं प्रणिपातप्रसादिनीम् ॥ -७

सर्वलोकविधातारं सर्वलोकविधायिनीम् ।
लोकाभिरामं श्रीराममभिरामञ्च मैथिलीम् ॥ -८

दिव्यसिंहासनासीनौ दिव्यस्रग्वस्त्रभूषणौ ।
अनुक्षणं कटाक्षाभ्यामन्योन्येक्षणकाङ्क्षिणौ ॥ ९

अन्योन्यसदृशाकारौ त्रैलोक्यगृहदम्पती ।
इमौ युवां प्रणम्याहं भजाम्यद्य कृतार्थताम् ॥ -१०

अनया स्तौति यो भक्त्या रामंसीताञ्च नित्यशः ।
तस्य तौ तनुतां प्रीतौ सम्पदस्सकला अपि ॥ -११

इतीदं रामचन्द्रस्य जानक्याश्च विशेषतः ।
कृतं हनुमतापुण्यं स्तोत्रं सद्योविमुक्तिदम् ॥ -१२

பால காண்டம்

பால காண்டத்தில் 18ஆவது ஸர்கத்தில் பகவான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் துஷ்டர்களை அழிப்பதற்காகவும், சிஷ்டர்களைக் காப்பதற்காகவும் கௌசல்யையிடத்தில் அவதாரம் செய்கிறார்.

1. அனைத்து லக்ஷணங்களும் பொருந்திய விஷ்ணு பகவானுடைய பாதி அம்சமான மஹா பாக்யசாலியான இக்ஷ்வாகு வம்சத்தைக் களிப்பிக்கின்ற ஸ்ரீராமன் என்ற குழந்தையைக் கௌசல்யை பெற்றாள்.

2. அளவற்ற தேஜஸ்ஸுள்ள அந்தப் புத்ரனாலே கௌசல்யை தேவர்களுக்குள் உத்தமரான வஜ்ராயுதத்தைக் கையில் தரித்த இந்திரனால் (தாயாகிய) அதிதி தேவி விளங்கியது போல் விளங்கினாள்.

3. ப்ரத்யக்ஷ விஷ்ணுவினுடைய நாலில் ஒரு அம்சமுள்ள ஸமஸ்தமான குணங்களோடு கூடின பரதன் என்ற பெயருள்ள நிஜமான பராக்ரமம் உடையவர் கைகேயியினிடத்தில் பிறந்தார்.

4. பிறகு விஷ்ணு பகவானுடைய அம்சத்தோடு கூடின எல்லா அஸ்த்ர வித்யைகளிலும் வல்லவர்களும் வீரர்களுமான லக்ஷ்மணன், சத்ருக்னன் என்ற இரண்டு புதல்வர்களைச் சுமித்ரை பெற்றாள்.

5. களங்கமற்ற புத்தியுடைய பரதன் புஷ்ய நக்ஷத்ரத்தில் மீன லக்னத்தில் பிறந்தார். சுமித்ரையின் இரு புதல்வர்களும் ஆயில்ய நக்ஷத்ரத்தில் சூர்யன் உச்சனாய் இருக்கக் கர்க்கடக லக்னத்தில் பிறந்தார்கள்.

6. காந்தியால் பூரட்டாதி, உத்திரட்டாதி நக்ஷத்ரங்களுக்கு ஒப்பான மஹாத்மாக்களான நற்குணமுள்ள நான்கு புதல்வர்கள் தனியாய் ஒருவர்க்கொருவர் சமமானவர்களாய் ராஜாவுக்குப் பிறந்தார்கள்.

7. கந்தர்வர்களும் மதுரமாகப் பாடினார்கள். அப்ஸ கணங்களும் நர்தனம் செய்தார்கள். தேவ துந்துபிகள் முழங்கின. ஆகாயத்திலிருந்து பூமழையும் பொழிந்தது

ஜனகர் செய்த ஸ்துதி முற்றும்

பாலகாண்டத்தில் 50 ஆவது ஸர்கத்தில் விச்வாமித்திரரிடம் ஜனகர் செய்த இராம லக்ஷ்மண ஸ்துதி:

1—3. ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்குச் சமமான ஆண்மை உடையவர்களும், யானை போலும், சிம்மம் போலவும், நடை அழகு உடையவர்களும், வேங்கைப் புலியையும், காளையையும் போன்ற திடகாத்ரம் உடையவர்களும், தாமரை இதழ் போன்று படர்ந்த கண்களை உடையவர்களும், கத்தி, அம்பறாத்தூணி, வில் இவைகளை தரித்தவர்களும் அழகால் அச்வினீ தேவதைகளைப் போல யௌவனப் பருவத்தை அடைந்திருக்கும் ராஜபுத்ரர்களும் ஸ்வர்க்கத்தினின்றும் நிர்நிமித்தமாகவே உலகத்தாரின் பாக்ய விசேஷத்தாலேயே பூமியில் எழுந்தருளியிருக்கும் தேவதைகள் போன்றவர்கள். எப்படிக் கால் நடையாய் இங்கு வந்தனர்? ரிஷியே! எதற்காக? யாருக்காகவோ? மனமிரைந்து அருள்வீர்களாக.

4—5. மஹா ப்ரஸித்திபெற்ற உத்தமமான ஆயுதங்களைத் தரித்திருக்கும் திடகாத்ரமுடையவர்களும், சந்த்ரனும், சூர்யனும் ஆகாஸத்தை எப்படி ஒளிவீசச் செய்கிறார்களோ, அப்படியே இந்த இடத்தை ஒளிவீசச் செய்கிறவர்களும், க்ஷத்ரிய ஜாதிச் சின்னங்களை உடையவர்களாய், ஆக்ருதி, ஜாடை, நடை, பாவனை இவைகளால்

ஒருவருக்கொருவர் இணையாய் இருக்கிற இருவர்கள் எந்த மஹாத்மாவின் பிள்ளைகளோ? உள்ளபடி கேட்டறிய விரும்புகிறேன்.

ஜனகர் செய்த ஸ்துதி முற்றும்

பால காண்டத்தில் 73ஆவது ஸர்கத்தில் ஸீதா கல்யாண சமயத்தில் ஸ்ரீராமனிடத்தில் ஜனகரால் சொல்லப்பெற்றது.

1. இந்த ஸீதையானவள் எனது பெண். உன்னுடைய ஒவ்வொரு தர்மங்களையும் கூட இருந்து நிறைவேற்று கிறவள். ஆதலால் இவளைப் பெற்றுக்கொள். கையால் கையைப் பற்றும். உனக்கு ஸர்வ மங்களமும் உண்டா கட்டும்.

2. தனது கணவன்தான் தனக்கு கதி என்று கருதும் குணம் உள்ளவள். மஹா பாக்யவதி. உனது நிழல் போல் விட்டுப்பிரியாதவள் என்று ராஜா திருவாய் மலர்ந்து அப்பொழுது மந்த்ரங்களால் சுத்தமான தண்ணீரை வார்த்தார்.

ஸீதா கல்யாணம் முற்றும்

பால காண்டத்தில் 76ஆவது ஸர்கத்தில் பரசுராமர் செய்த ராமசந்த்ர ஸ்துதி:

1. வீர! இந்த தனுஸை நாணேற்றுதலால் தேவரீரை தேவோத்தமராகிய பரமாத்மாவான மது என்ற அஸுரனைக் கொன்ற திருமாலென நான் கண்டு கொண்டேன். தேவரீருக்கு ஸர்வ மங்களமும் உண்டா கட்டும்.

2. இந்த தேவகணங்கள் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து வந்தவர்களாய்ப் போரில் நிகர் ஒருவரும் இல்லாதவரும் வேறு ஒருவராலும் செய்யக் கூடாத செய்கையை உடைய வருமான தேவரீரைப் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

3. காகுஸ்தரே! நான் மூவுலகுக்கும் நாதனாகிய தேவரீரால் ஜெயிக்கப் பெற்றேன், என்கிறபடியால் இதுவும் எனக்கு மானக்குறையாக ஆக ந்யாயம் இல்லை.

பார்க்கவ ராம ஸ்துதி முற்றும்

பால காண்டம் முற்றும்

அயோத்யா காண்டம்

அயோத்யா காண்டத்தில் முதல் ஸர்கத்தில் பகவான் ஸ்ரீராமசந்த்ரனுடைய கல்யாண குண வர்ணனை.

1. குணங்களால் உலகில் தசரதருக்குச் சமமான நிகரற்றவருமான குமாரர் ஸ்ரீ ராமன் அவர் மிக அழகும் வெகுவீர்யமும் உள்ளவர். அப்படி இருந்த போதிலும் ஹிதமற்றவைகளுக்குக் காரணபூதம் ஆகாதவர்.

2. அவர் எப்பொழுதும் உள்ளங் குளிர்ந்தவராய் மனதிற்குச் சஞ்சலம் ஏற்படாதவாறு மென்மையாகப் பேசுவார். க்ரூரமாய்ப் பேசுபவராக இருந்தாலும் இராமனது பேச்சைக்கேட்டால் பதில் சொல்ல மாட்டார்.

3. எந்த விதத்திலாவது செய்யப்பட்ட ஒரு உபகாரத்தால் த்ருப்தி அடைகிறார். அபகாரங்களாகிய அனைத்தையும் சிறந்த புத்தியால் மனதில் வைத்துக்கொள்ள மாட்டார்.

4. ஆயுதப்பயிற்சி செய்யும் காலங்களில் கிடைக்கின்ற நேரங்களில் ஒழுக்கமுடையவர்களாயும் பெரியவர்களாயும், அறிவில் சிறந்த பரிபக்குவம் உடையவர்களாயும், வயது சென்ற பெரியோர்களாயும் இருக்கிற நல்லவர்களோடும் எப்பொழுதும் சம்பாஷணை செய்துகொண்டு இருப்பார்.

5. அறிவு நிரம்பப் பெற்றவர். அடுத்தவர்களின் உள்ளத்தைத் தனது இனிமையான சொற்களால் குளிரச் செய்பவர். (அடுத்தவர்களின் உள்ளம் குளிரும் வண்ணம் பேசுபவர்). நாகரீகமாகவும், நயமாகவும் உரைப்பவர். நன்மைப் பலன்களை அளிப்பவைகளையே பேசுபவர். பேராண்மை உடையவர். ஆனாலும் தனது மகத்தான ஆண்மையால் கர்வம் கொள்ளாதவர்.

6. பொய் பேசாதவர். எல்லா வித்யைகளிலும் தேர்ந்தவர். பெரியோர்களுக்கு வணங்கி நடப்பவர். மக்கள் எல்லோரையும் பரிவு செய்து களிப்பிக்கிறார். அதனாலேயே ப்ரஜைகளாலும் அபிமானிக்கப் பெற்றவர்.

7. ஏழைகளை எப்பொழுதும் ஆதரிப்பவர். கோபத்தை ஜெயித்தவர். அந்தணர்களை ஆராதிப்பவர். கஷ்டப்படுகிறவர்களின் கஷ்டங்களைத் தீர்த்து ஆதரிப்பவர். அறங்களை நன்கு உணர்ந்தவர். எப்பொழுதும் எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் அபயம் கொடுக்கும் நோன்பை மேற்கொண்டவர். பிறர் பொருளை விரும்பாத சுத்தமான மூர்த்தி.

8. பிறந்த குலத்திற்கு ஏற்ற பேரறிவு உடையவர். பெரும்புகழால் மகத்தான ஸ்வர்க ப்ராப்தி உண்டென்று நம்பியுள்ளார். ஆதலால் தனது க்ஷத்ரிய தர்மத்தை மிக ச்ரத்தையுடன் அனுஷ்டித்து வருகிறார்.

9. பிறருக்குக் கஷ்டம் உண்டாகும் விஷயத்தில் இறங்காதவர். தர்மத்திற்கு விரோதமான மொழிகளுக்கு இடம்

கொடுக்காதவர். தானே முதலில் மொழிதல். செவி சாற்றியதற்குப் பதில் உரைத்தல். இவ்விரண்டிற்கும் வேண்டிய யுக்தி சொல்வன்மை உடையவராகிய வியாழ பகவான் போன்றவர் எவரோ அவரே இராமன்.

10. நோயற்றவரும், பிரகாசமாக விளங்குகிறவரும், இடம், காலம் இவைகளை அறிந்தவரும். ஜனங்களின் உட்கருத்தை அறிகிறவரும், ஒப்பு உயர்வற்ற புண்யாத்மாவுமாகிய ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு உலகில் (மனித உருவெடுத்து) அவதரிக்கின்றவராய் எல்லோராலும் கொண்டாடப் பட்டார்.

11. சக்கரவர்த்தித் திருமகனாரும், விசேஷ உத்தம குணங்களை உடையவரும், விவரித்துச் சொல்லாத மற்றப்படியான மேம்பாடான குணங்களோடும் விளங்குகிறவருமாகிய அவர் ப்ரஜைகளுக்கு உடலைவிட்டு வெளியே உருக்கொண்டு உலாவுகின்ற உயிரென விளங்கினார்.

12. பரதனுக்குத் தமையனாகிய அவர் நன்றாய் வித்யைகளைக் கற்று விரதங்களைச் செய்து முடித்தவர். உள்ளபடி ஆறு அங்கங்களோடு கூடிய வேதங்கள் நான்கையும் அறிந்தவர். படைக்கல்வியில் தந்தையாரினும் சிறந்தவராய் விளங்கினார்.

13. தோஷமற்ற முன்னோர்களை உடையவர். கல்யாண குணங்களால் குலத்திற்கு சிரோபூஷணமாய் விளங்குகிறவர். உள்ளம் பூரித்தவராய் நேர் வழியில் நடக்கின்றவராய்ச் சொன்ன சொல் தவறாதவர். தர்மார்த்தங்களை ஸ்பஷ்டமாய் விளங்க உபதேசிக்கும் அந்தணப் பெரியோர்களாலேயே நன்கு சிக்ஷிக்கப் பெற்றவர்.

14. நினைவாற்றல் மிக்கவர். புதிது புதிதாய் மேலும் மேலும் தோன்றுகிற யுக்திகளோடு கூடியவர்.

தர்மம் ஒன்றில் இருந்துதான் நாம் விரும்பும் நான்கு புருஷார்த்தங்களும் ஸித்திக்கின்றன என்னும் தத்துவத்தை உணர்ந்தவர். உலக சம்மதமாய் இருக்கும் ஸங்கேத ஆசாரத்தில் மகா ப்ரஸித்தி பெற்றவராய் யாவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பெற்ற உதாரணமாக இருப்பவர்.

15. யுத்தத்தில் சினங்கொண்ட தேவர்கள், அசுரர்கள் இவர்களாலும்கூட வெல்லவொண்ணாதவர். பணிய வேண்டியவர்களிடத்தில் பணிந்து ஒழுகுபவர். திருவுள்ளத்தில் கருதியதைத் திருவுள்ளத்திலேயே அடக்கி வைக்கும் திறமை உடையவர். தான் மேற்கொண்ட காரியம் முற்றிலும் முடிவுபெறும் வரையிலும் பிறர் அறியா வண்ணம் மறைப்பவர்.

16. நெருங்கிய நண்பர்களை உடையவர். வீண் செய்யப்பெறாத கோபத்தையும், சந்தோஷத்தையும் உடையவர். பொருளைச் செலவிட வேண்டிய சமயத்தையும், சேர்க்க வேண்டிய சமயத்தையும் அறிந்தவர். நிலையான பக்தி உள்ளவர். நிலையான ஞானம் உள்ளவர். தீயோரையும் தீய வார்த்தைகளையும் தன்னருகே அண்டவிடாதவர்.

17. சோம்பலற்றவர், ஏமாறாதவர், தனது குற்றத்தையும், பிறர் குற்றங்களையும் நன்குணர்ந்தவர். சாஸ்த்ர ப்ரகாரம் ஸித்தாந்தங்களில் நிபுணர். மனிதர்களின் ஸ்வபாவ வித்யாசங்களை நன்கு அறிந்தவர்.

18. முறைப்படி ஆராய்ந்து ஒருவனைத் தம்மைச் சேர்ந்தவனாக ஏற்றுக்கொள்வதிலும் அப்படி ஏற்றுக் கொள்ளப் பெற்றவரை ஆதரிப்பதிலும் தலைசிறந்தவர் எவரோ அவரே இந்த இராமன். புண்யாத்மாக்களை நன்கு அறிந்து ஏற்றுக்கொள்வதிலும் அவர்களை ரக்ஷிப்பதிலும், துஷ்டர்களைத் தக்கவாறு சிக்ஷிப்பதற்கும் சமயம் தெரிந்தவர்.

19. ந்யாய வழியில் தனம் தேடுவதில் நிபுணர். ஒப்புக்கொள்ளப்பெற்ற செலவிடும் வழிகளை அறிந்தவர். சாஸ்த்ர சமூகங்களிலும் ஸம்ஸ்க்ருதம், ப்ராக்ருதம் இவைகளின் சிறப்பைப் பெற்றவர்.

20. அர்த்தத்தையும் தர்மத்தையும் தேடி இன்பத்தை அனுபவித்து வருபவர். வீணாகக்காலத்தைக் கழிக்காதவர். உல்லாசமாய்க் காலங்கழிப்பதற்குரிய பிடில், வீணை, புல்லாங்குழல் முதலியவைகளின், சிற்பங்களுடைய நுட்பங்களை அறிந்தவர். அரசாங்கப் பொருளை அரசாங்கக் காரியங்களுக்காக இது இதற்கு இவ்வளவு இவ்வளவு எனப் பங்கிட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் என்னும் முறைகளை நன்கு அறிந்தவர்.

21. யானை, குதிரைகளின் மீது ஏறுவதிலும் (அதனை) அடக்கித் தன் மனம் போல் நடக்கச் செய்வதிலும் மிகத் திறமை வாய்ந்தவர். வில்வித்யை அறிந்தவர்களுள் சிறந்தவர். உலகத்திலுள்ள அதிவீரர்கள் எல்லோராலும் போற்றப் பெற்றவர்.

22. எதிரி வந்த பின் பார்த்துக் கொள்வோம் என்று இருப்பவர் அல்லர். தாமாகவே சத்ருவை நாடிச் சென்று சண்டையிட்டு வெற்றிகொள்பவர். சேனைகளை அணிவகுப்பதில் தேர்ந்தவர். பொறாமை அற்றவர். கோபம் செலுத்த வேண்டிய இடங்களில் செலுத்துபவர். அதனால் உன்மத்த கோபமற்றவர். தன்னலம் தேடாதவர்.

23, 24. அடியார்களுக்கு அவமானம் விளைவிக்காதவர். அதனால் காலத்திற்கு வசப்பட்டு நடக்காதவர். இவ்வகையாகிய மேன்மைக்குணங்களோடு விளங்கும் சக்கரவர்த்தித் திருமகனாகிய இராமன் மூன்று உலகங்களிலும் ப்ரஜைகளுக்குப் பொறுமைக் குணங்களால்

பூமிதேவிக்கும். புத்தியால் ப்ருஹஸ்பதிக்கும், வீர்யத்தால் இந்த்ரனுக்கும் ஸமானராய் விளங்கினார்.

25. ஸ்ரீராமன் தந்தைக்கும் உசிதமான குணங்களால் தேஜோமயமாய் விளங்குகிறது. எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே ஸகல ப்ரஜைகளின் மனங்களைக் கவர் கின்றவைகளும், அன்பை விளைவிக்கின்றவைகளுமான குணங்களால் அப்படியே விளங்கினார்.

அயோத்யா காண்டத்தில் 91 ஆவது ஸர்கத்தில் பரதனின் பக்தி வெளிப்பாடாகக் கூறப்பெற்ற ஸ்லோகங்கள்.

1. பரதன் அவ்விடத்தில் திவ்யமான சிங்காசனத் தையும், சாமரத்தையும், குடையையும் மந்திரிமார்களோடு கூடச்சென்று மன்னரே இருந்தால் எவ்வாறு சேவிப்பார் களோ அவ்வாறு சேவித்தார்.

2. ஸ்ரீராமனை நினைத்து நமஸ்கரித்து சாமரத்தை எடுத்துக்கொண்டு சிங்காசனத்தைக் கௌரவித்தார். மந்த்ரி களுக்கென்று இடப்பட்டிருந்த ஆசனங்களில் ஒன்றில் அமர்ந்தார்.

அயோத்யா காண்டம் முற்றும்

ஆரண்ய காண்டம்

ஆரண்ய காண்டத்தில் ஆறாவது ஸர்கத்தில் சரபங் காச்ரமத்தில் வைகானஸர்கள் அனைவரும் தேவரிஷிகளும் தன்னுடைய ஸௌக்யத்திற்காகச் செய்யப்பெற்ற ஸ்ரீராமசந்த்ர ஸ்துதி ஸ்லோகங்கள்.

1. மஹாராஜரே! தேவர்களுக்கு இந்த்ரன் எவ்வண்ணமோ, அவ்வண்ணமே, தேவரீர் உலகிற்கு நாதராகவும், இந்த இக்ஷ்வாகு குலத்திற்கு முதல்வராகவும் இருக்கிறீர்கள்

2. புகழாலும் பராக்ரமத்தாலும் மூன்று உலகங்களிலும் ப்ரஸித்தியாய் இருக்கிறீர் தேவரீரிடத்தில் தர்மம் குடிகொண்டு இருக்கிறது. பித்ரு பக்தியும் அப்படியே இருக்கிறது. சத்யமும் அப்படியே இருக்கிறது.

3. லோகநாதனே! தர்மத்தை அறிந்து, தர்மத்தைப் பாதுகாக்கும் மகாத்மாவான தேவரீரை அடைந்து, மனோரதமாகின்றபடியால் விண்ணப்பித்துக்கொள்கிறோம். எங்களது அவா எல்லாவற்றையும் செவியில் ஏற்று அருளவேண்டும்

ரிஷிகளின் ஸ்தோத்ரம் முற்றும்

(ஆரண்ய காண்டத்தில் 30ஆவது ஸர்கத்தில் கரதூஷணர்களை வதம் செய்து ஜெயித்த பிறகு ஜெயலக்ஷ்மியுடன் சேர்ந்துஇருப்பவருமான ஸ்ரீராமசந்த்ரனைக் குறித்து ராஜரிஷிகளாலும், தேவரிஷிகளாலும் செய்யப் பெற்ற ஸ்துதிகள்.

1. அப்பொழுது ராஜரிஷிகளும் பரமரிஷிகளும் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து களிப்புற்றவர்களாய் ஸ்ரீராமரைப் புகழ்ந்து கொண்டாடி, பின்வரும் சொல்லைச் சொன்னார்கள்.

2. மஹா தேஜஸ்வியும், பாகனென்ற அசுரனைக் கொன்றவனும், அசுரர் நகரைப் பிளந்தவனுமான தேவேந்த்ரன் இதன் பொருட்டே புண்யமான சரபங்காச்ரமத்திற்கு வந்து இருந்தான்.

3. இந்தக் கொடிய தீச்செயலுற்ற அரக்கர்களின் வதைக்காக இந்த இடத்திற்கு மஹரிஷிகளால் உபாயத்தோடு நீங்கள் இங்கு அழைத்து வரப்பட்டீர்கள்.

4. தசரதரின் திருக்குமாரனே! எங்களது இந்தக் காரியமானது உன்னால் செய்து முடிக்கப்பட்டது. ஆகையால் மஹரிஷிகள் தர்மநிலைபெற்ற தண்டகா வனங்களில், மனக்கவலையின்றிச் சஞ்சரிப்பார்கள்.

5. இந்தச் சமயத்தில் தேவர்கள் சாரணர்களோடு கூட ஒன்று சேர்ந்து துந்துபி வாத்யங்களை முழக்கிக் கொண்டு எல்லா பக்கங்களிலுமிருந்து பூமழை பொழிந்தார்கள்.

6—8. களிப்புற்றவர்களான தேவர்கள் ஸ்ரீராமனின் மீது பூமழை பொழிந்தார்கள். அப்பொழுது வியப்படைந்து பின்வருமாறு பேசிக்கொண்டனர். பெரும் போரில் கரனையும், தூஷணனையும் தலைமையாய்க் கொண்டு கொடுஞ்செயல்கள் புரிந்துவந்த அரக்கர்களின் பதினாலாயிரவரும் ஸ்ரீராமரால் கூர்மையான பாணங்களால் ஒன்றரை முகூர்த்தத்தில் கொல்லப்பட்டனர். ப்ரஸித்திபெற்ற தைரியசாலியான ஸ்ரீராமரது இக்காரியம் மஹத்தானது. இப்படி யாருக்கு உண்டு. என்ன வீர்யம்! என்ன சாமர்த்யம் விஷ்ணுவினுடையது போலவே காணப் படுகிறது.

ராஜரிஷி ஸ்தோத்ரம் முற்றும்

ஆரண்ய காண்டத்தில் 31 ஆவது ஸர்கத்தில் அகம்பனன் என்பவனால் ராவணனிடம் ஸ்ரீராமனைப்பற்றிச் சொல்லப் பெற்ற ஸ்தோத்ரங்கள்.

1. சினங்கொண்ட ராமன் பராக்ரமங்கொண்டு வெல்லமுடியாதவனென வெகு புகழ் பெற்றவன். வெள்ள

முற்று ஓடும் நதியினுடைய ப்ரவாகத்தைப்பாணங்களால் தடை செய்வான்.

2. மஹா புகழ்பெற்ற இந்த ராமனென்றால் காணப் படும் இடத்திலே ஸ்திரமாய் இருக்கும் நக்ஷத்திரங்கள், நவக்ரஹங்கள், மற்றுமுள்ள நக்ஷத்ரங்கள் இவைகள் உள் ளிட்ட விண்ணையும்கூட அழிப்பான். நீரில் முழுகும் உலகையும் தூக்கி நிலைநிறுத்துவான்.

3. ஸாமர்த்யசாலியாகும் இவன் சமுத்ரத்தினுடைய கரையைப் பிளந்துவிட்டு உலகங்களை மூழ்கச்செய்வான். சமுத்ரத்தினுடைய குழப்பத்தையும், வாயுவையும் பாணங் களால் அடக்குவான்.

4. பெரும்புகழ்பெற்ற ஆண்புலியான அவன் இஷ்டப் பட்டால் பராக்ரமத்தால் உலகங்களை ஸம்ஹரித்து, புதிதாய் மீளவும், ப்ரஜைகளை ஸ்ருஷ்டிக்கவும் வல்லவன்.

5. பத்து கழுத்து உடையவரே! பாபிகளால் ஸ்வர்க்கமானது எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே உன்னால்தான் ஆகட்டும், அரக்கர்களுடைய சமூகத்தால் தான் ஆகட்டும், போரில் ராமன் மாத்திரம் ஜெயிக்க முடியாதவன்.

அகம்பன ஸ்துதி முற்றும்

ஆரண்ய காண்டம் முற்றும்

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

கிஷ்கிந்தா காண்டத்தில் மூன்றாவது ஸர்கத்தில் ராம பக்தனான ப்ரம்மிஷ்ட வரிஷ்டரான ஹனுமானால் மிக பக்தியுடன் தனக்கே உரிய காந்தியோடு கூடியவர்களும், (செருக்குடன்) வீர நடைபோடும் யானையைப் போன்று

சஞ்சரிப்பவர்களுமான ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணரை ஆனந்தத்தோடு பார்த்து ஸ்ரீராமரிடம் பக்திப் பரவசமடைந்தவரான ஹனுமான் இலக்கணப் பிழையின்றி செய்யப் பெற்ற ஸ்தோத்ரங்கள்.

1 வாயுவின் புதல்வரும் தர்ம வீரருமான ஹனுமார் விதிப்படி கௌரவித்துவிட்டு, வீண் போகாப் பராக்ரம முள்ள அவ்விருவர்களையும் பார்த்து, தனது நல்லொழுக்கத்தை நன்கு விளங்கக் காட்டுகின்ற சொல்கொண்டு மனப் பூர்வமாகப் பின்வருமாறு மொழிந்தார்.

2, 3. ராஜரிஷிகளையும், தேவர்களையும் நிகர்த்தவர்களாய், அபூர்வமான தேஜஸ் உள்ளவர்களாய்ப் பம்பைக் கரையில் எங்கும் முளைத்துள்ள மரங்களைப் பார்த்துக் கொண்டே மான் கூட்டங்களையும், மற்றுமுள்ள காட்டில் வசிக்கும் ப்ராணிகளையும் மிரளச் செய்துகொண்டு கடுமையான வ்ரதானுஷ்டானங்களை உடைய தபஸ்விகளாய் விளங்கும் நீங்கள் இருவர்களும் இந்தத் தேசத்திற்கு என்ன காரியமாய் வந்து இருக்கிறீர்கள் ?

4—7 சுறுசுறுப்பு நடையுள்ளவர்களும், எதற்கும் சலிக்காமல் சாந்தமூர்த்திகளாய் விளங்கிக்கொண்டு இருக்கிறவர்களும், பொன்னைப் போன்ற அழகுள்ளவர்களும், பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு இருக்கிறவர்களும், சிறந்த கைகளை உடையவர்களும், (இந்த) ப்ராணிகளை மிரளச் செய்கின்றவர்களும், சிங்கத்தைப்போல் கம்பீரமான பார்வை உடையவர்களும், மிகவும் கொண்டாடத்தக்க வண்ணமாய்ச், சிங்கத்தைப் போல் சிறந்த பலமுள்ளவர்களும், சிறந்த ரிஷபத்தின் போக்கை உடையவர்களும், யானையின் துதிக்கை போன்ற கைகளை உடையவர்களும், இந்த்ரனது வில்லொளிகொண்ட இரு வில்களைப் பிடித்துக்கொண்டு, யாவருடைய மனத்தையும் கவர்ந்து கொண்டு, அழகு வாய்ந்து ஒளி கொண்டு விளங்கும்

புருஷோத்தமர்களாய், மரவுரி தரித்தவர்களாய்ச் சத்ருக்களையும் பார்த்த மாத்ரத்தில் ஒதுங்கி நிற்கச் செய்ய வல்லவர்களும், இந்த மாசற்ற ஜலத்தை உடைய நதியை விளங்கச் செய்கின்றவர்களுமான நீங்கள் இருவர்களும் யாவர் ? இந்த மாமலையானது உங்கள் இருவர்களுடைய ஒளியால் ப்ரகாசமாகத் திகழ்கின்றது.

8—10. அரசுக்குரிய அங்சங்கள் அமையப் பெற்றவர்களும், தேவர்கள் போல் விளங்குகின்றவர்களும், தாமரை இதழ் போன்ற கண்களுள்ளவர்களும், வீரமுடையவர்களும், சடைமுடி புனைந்தவர்களும், ஒருவரை ஒருவர் ஒத்து வைகுண்டத்திலின்று எழுந்தருளி இருக்கும் விஷ்ணு பகவானைப் போல் இருக்கின்றவர்களும், மண்ணுலகை எதேச்சையாக அடைந்திருக்கின்ற, சந்த்ரனையும், சூர்யனையும் போலிருக்கின்றவர்களும், தேவர்களது அழகுற்று அகன்ற மார்புடையவர்களாயும், சிங்கத்தின் பிடரி போன்ற கழுத்து உடையவர்களும், உத்ஸாஹத்துடன் இருக்கும் ரிஷபங்கள் போல மிக உத்ஸாஹங்கொண்டு மேன்மையுற்று விளங்கும் மானிடர்களுமாகிய நீங்கள் இருவர்களும் இப்பொழுது இந்த இடத்திற்கு என்ன காரணமாய் வந்து இருக்கின்றீர்கள் ?

11. நீண்டவைகளும் அழகாய் உருண்டு இருக்கின்றவைகளும், உழல்தடி போன்று இருக்கின்றவைகளும், எல்லா பூஷணங்களாலும் அலங்கரிக்க ஏற்றவைகளுமான கைகள் ஏன் அலங்கரிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன ?

12. சமுத்ரங்களையும், வனங்களையும் உள்ளிட்டதும் விந்த்ய மலையாலும் மேருமலையாலும் அழகுற்று விளங்குகின்றதுமான இந்த பூமி முழுவதையும் பாதுகாக்க நீங்கள் இருவர்களும் ஏற்றவர்களென்றும் நான் எண்ணுகிறேன்.

13 இந்த அற்புதமாய் இருக்கின்றதும், பளபள வென்று ஒளியுடன் விளங்குகின்றதும் தங்கத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளவைகளுமான வில்களிரண்டும் இந்த்ரனது வஜ்ராயுதங்கள் போலவே விளங்குகின்றன.

14 உயிரை மாய்க்கவல்ல உக்ரமாய்க் கொழுந்து விட்டு எரியும் அக்னியானது எப்படியோ அப்படியே உரக்மாய் விளங்குகின்ற பாணங்களால் அழகுற்ற அம்பறாத் தூணிகள் நிறைந்திருக்கின்றன.

15 பெருத்தவைகளும் மிக நீளமுள்ளவைகளும், தங்கப்பிடிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான இவ்விரண்டு கத்திகள் சட்டை கழற்றிய இரண்டு பாம்பைப் போல விளங்குகின்றன.

ஹனுமாரின் ஸ்துதி முற்றும்

அதே ஸர்கத்தில் ஹனுமானிடத்தில் சுக்ரீவன் சமாசாரங்களைச் சொன்ன பிறகு மௌனமாய் இருக்கின்ற ஹனுமானைப் பார்த்து ஸ்தோத்ரம் செய்ய விரும்பியவரான இங்கிதக்ஞரான இராமனால் லக்ஷ்மணனிடம் சொல்லப்பெற்ற ஸ்லோகங்கள்.

16. ஸ்ரீமானான ஸ்ரீராமர் அவரது இந்தச் சொல்லைக் கேட்டு, திருமுகம் மலர்ந்து, அருகில் இருந்த தம்பியான லக்ஷ்மணரைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு மொழிந்தார்.

17. ஜயசாலியான லக்ஷ்மணா! இனிய சொல் கொண்டு பேசுவதில் சமர்த்தரும், அந்தக்கரண விச்வாஸ முடையவரும், சுக்ரீவனது மந்த்ரியுமான வானரருக்கு நீயே பதில் சொல்.

18. ரிக் வேதத்தில் பயிற்சியில்லாத ஒருவனுக்கு இப்படிப் பேசுவதற்கு முடியாது. யஜுர் வேதத்தில் பயிற்சி

யில்லாத ஒருவனுக்கு இப்படிப் பேசுவதற்கு முடியாது. ஸாமவேதத்தில் பயிற்சியில்லாதவனுக்கு இவ்வாறு பேச முடியாது.

19. வ்யாகரணம் எல்லாமும் இவனால் பலமுறை நிச்சயமாய்க் கற்றறியப்பட்டு இருக்கிறது. பல சொல் கூறிய இவரால் ஒன்றும் பிழைபடச் சொல்லப்படவில்லை.

20. முகத்தில்தானாகட்டும், இரு கண்களில்தானாகட்டும், நெற்றியில் தானாகட்டும், இரு புருவங்களில் தானாகட்டும், இதர அவயவங்களில் தானாகட்டும் ஓரிடத்திலும் தப்பு அபிப்பிராயம் கொள்ள இடம் ஏற்படவில்லை.

21. பக்ஷபாதமின்மையை நன்கு விளங்கக் காட்டுகிற குரலில் சொல்லானது சுருக்கமாயும், நம்ப வேண்டியதாயும், தாமதமின்றி வெளிவந்ததாயும் கருணையை நன்கு விளங்கக் காட்டுகின்றதாயும், ஹ்ருதயத்தில் இருக்கிற படியே வாயினின்று வெளிவந்ததாயும் இருக்கிறது.

22. நல்ல கல்வி சிக்ஷை பெற்று க்ரமத்துடன் விளங்குகிறதும், ஸ்பஷ்டமாயிருக்கிறதும், தாமதமின்றி வெளி வந்ததும், புகழ்ந்து கொண்டாடத் தக்கதும், மனத்தைக் கொள்ளை கொள்ளுகிறதுமான பேச்சே பேசுகின்றார்.

23. ஹ்ருதயம், கண்டம், சிரஸ் என்கிற மூன்று உறுப்புகளிலிருந்து வெளிவரும் இந்த அற்புதமான சொல்லால் கத்தியை ஓங்கிக்கொண்டு வரும் சத்ருவான எவனுடைய மனம்தான் மகிழ்ச்சி அடையாதிருக்கும் ?

24. புண்யாத்மாவே ! இப்படிப்பட்ட தூதன் எந்த மன்னவனுக்கு இல்லையோ, அவனுடைய காரியங்களின் உத்தேசங்கள் எப்படித்தான் சித்தி பெறும் ?

25. எவனொருவனுக்கு இப்படிப்பட்ட கல்யாண குணங்களால் விளங்கிக் கொண்டிருக்கும் காரியங்களில் உதவி புரிபவர்கள் இருக்கின்றார்களோ. அவனுடைய காரியங்களெல்லாமும் தூதனுடைய சொல்லைக்கொண்டே நிர்மாணிக்கப்பட்டவைகளாய்க் கைகூடுகின்றன.

ஹனுமனைக் குறித்து இராமன் கூறிய வார்த்தை முற்றும்

கிஷ்கிந்தா காண்டத்தில் பன்னிரண்டாவது ஸர்கத்தில் வில் அம்பு ஏந்தியவனும், ஏழு மராமரங்களைத் துளைத்தவனுமான ஸ்ரீராமச்சந்திரனை ஸாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்துச் செய்யும் ஸுக்ரீவன் ஸ்துதி.

1. பரம ப்ரீதனான ஸுக்ரீவனானவன் ராகவனை ஸாஷ்டாங்கமாக வணங்கினான்.

2. ராமனுடைய செயல்களினால் சந்தோஷமடைந்த ஸுக்ரீவன், ராமனை தர்மக்ஞன் என்றும், எல்லா அஸ்த்ரங்களையும் அறிந்தவன் என்றும், ச்ரேஷ்டனென்றும், பராக்ரமசாலியென்றும் துதித்தான்.

3. ப்ரபுவே! புருஷோத்தமா! தேவரீர் யுத்தத்தில் பாணங்களால் இந்த்ரனை உள்ளிட்ட தேவர்கள் அனைவரையுமே அழிக்க வல்லவர். வாலியைப்பற்றிச் சொல்லவும் வேண்டுமோ!

4. ஸ்ரீராம! எந்த ஒருவனால் ஒரு பாணத்தால் ஏழு பெரும் மராங்களும் மலையும் பூமியும் பிளக்கப்பட்டனவோ, அந்தத் தேவரீருக்குப் போர்முனையில் நிற்க வல்லவன் யார்?

5. இந்த்ரனையும் வருணனையும் நிகர்த்த தேவரீரை அன்பராகப்பெற்று, எனது சோகமானது ஒழிந்தது. எனக்கு இப்பொழுது சிறந்த மனத்ருப்தி உண்டாகிவிட்டது.

ஸுக்ரீவ ஸ்துதி முற்றும்

கிஷ்கிந்தா காண்டத்தில் பதினைந்தாவது ஸர்கத்தில் யுத்தத்திற்கு அழைக்கப்பட்டபோது தாரை வெளியில் வந்கிறாள். அம்முறையாக வந்து இருக்கிற ராம லக்ஷ்மணர்களைப் பார்த்துத் தாரா செய்த ஸ்தோத்ரம்.

1. இக்ஷ்வாகு குலத்தில் பிறந்தவர்களும், ஒப்புயர் வில்லாதவர்களும், ஸ்ரீராமர் லக்ஷ்மணர் எனப்ரஸித்தி பெற்றவருமான இருவர் ஸுக்ரீவருக்கு ஹிதத்தைச் செய்ய வேண்டி, அவ்விடத்தில் வந்து இருக்கின்றார்கள்.

2. தேவரீரது தம்பியினது துணையாளனோ த்ரிலோக (மூன்று உலகங்களிலும்) ப்ரஸித்தி பெற்ற ஸ்ரீராமர் போரில் பராக்ரமத்தின் எல்லையைக் கண்டறியப்பட முடியாதவர். சத்ருவின் ஆற்றலை அடியோடு அழிப்பவர். ஊழித்தீ போலவே உத்பவித்தவர் (தோன்றியவர்).

3. புண்யாத்மாக்களைக் காத்தருளும் கற்பக மரம் போன்றும், இடருற்றவர்களுக்கு எதிலும் மேம்பட்ட புகலிடம் போன்றும், திக்கற்றவர்களுக்கு ரக்ஷகராகவும், புகழுக்கு உரிய பாத்திரராகவும் ஸ்வாமியே திகழ்கிறீர்.

4, 5. பரமாத்ம ஞானத்திலும் மற்றுமுள்ள அறிவிலும் நிபுணர். தந்தையினது வார்த்தைகளில் அசஞ்சலமான பக்தியுடையவர். தாதுக்களுக்கு ஹிமவான் எப்படியோ அப்படியே தேவரீர் திருக்கல்யாண குணங்களின் ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான கரங்கமாக இருக்கிறீர்கள். ஆகையால் போர்த் தொழில்களில் அறிவிற்கு எட்டாதவரும், எப்படிப்பட்டவனாலும் வெல்லமுடியாதவரும் மகாத்மாவுமான அந்த ஸ்ரீராமரோடு கூட தேவரீருக்கு விரோதமென்பது யுக்தமன்று.

தாராவின் ஸ்துதி முற்றும்

கிஷ்கிந்தா காண்டம் முற்றும்

சுந்தர காண்டம்

சுந்தர காண்டத்தில் 34ஆவது ஸர்கத்தில் ஸீதையின் அனுக்ரஹத்தைப் பெறுவதற்காக ஹனுமனால் சொல்லப் பெற்ற ஸ்ரீராமன் ஸ்துதி.

1. வாயுபுத்ரனான ஹனுமார் ஸீதையின் எண்ணத்தை உணர்ந்து அவள் காதுக்கு அனுகூலமான வார்த்தைகளால் அவளைச் சந்தோஷப்படும்படி செய்தார்.

2. இங்கு ஸ்ரீஸீதாதேவியானவள் ஹனுமாரை ராவணன் என்று ஸந்தேகித்து அவரைப் பாராமல் திருப்பி விட்டாள். அப்பொழுது ஹனுமாருக்கு என்ன செய்வ தென்று புரியவில்லை. தன்னை ராமதூதன் என்று ஹனுமார் திருப்பிச் சொன்னால் அவள் இல்லையென்று சொல்லுவாள். இவருக்கு லங்கையில் ஸாக்ஷி ஏது? இந் நிலையில் மஹா புத்திமானான ஹனுமார் ஸ்ரீராமனுடைய சரித்ரமேதான் கதியென்று தீர்மானம் செய்து திரும்பவும் ஸ்ரீராம சரித்ரத்தையே சொல்லுகிறார். ஸ்ரீராமன் ஸூர்யனைப் போல் தேஜஸ் வாய்ந்தவன். சந்த்ரனைப் போல் உலகத்தைக் குளிரச் செய்கிறவன். தேவனான குபேரனைப் போல் எல்லா உலகத்திற்கும் அரசன். பராக்ரமத்தில் மஹா கீர்த்திமானான மஹாவிஷ்ணு போன்றவன்.

3. ஸத்யம் பேசுகிறவன். இனிமையான வாக்கு உடையவன். பேச்சில் தேவனான ப்ருஹஸ்பதி போன் றவன். உருவத்துடன் கூடிய மன்மதன் போல அழகு வாய்ந்தவன். மஹா பாக்யமுள்ளவன். சோபையுடன் கூடியவன்.

4. உசிதமான ஸமயத்தில் கோபங்கொள்வான்; சத்ருக்களையும் அழிப்பான். உலகில் சிறந்த மஹாரதன், மஹாத்மாவான எவனுடைய கைகளின்

நிழலை அண்டி உலகம் சுகமாக இருக்கிறதோ அப்படிப் பட்டவன் இராமன்.

5. சிறந்த மானைக்கொண்டு ஸ்ரீராகவனை ஆச்ரமத்திலிருந்து வெளியேறும்படி செய்வித்து ஒருவருமில்லாத ஸமயத்தில் எந்த ராவணனால் நீ அபகரிக்கப்பட்டாயோ அந்த ராவணன் அனுபவிக்கும் பலனை நீ பார்க்கப் போகிறாய்.

இவ்வாறு ஸீதைக்கு முன்பு ஸ்தோத்ரம் செய்தார்.

அதற்கு அடுத்த ஸர்கத்தில் ராமனுடைய அடையாளங்களையும், லக்ஷ்மணனுடைய அடையாளங்களையும் (ஹனுமார்) அவர் அறிந்தவாறு தன்னிடம் நம்பிக்கை ஏற்படும் பொருட்டு அடையாளங்களைக் கூறும் வ்யாஜத்தினால் மறுபடியும் செய்த ஸ்தோத்ரம்.

1. ஸ்ரீராமனுடைய அடையாளங்களையும், லக்ஷ்மணனுடைய அடையாளங்களையும். ஓ விசாலாக்ஷி நான் பார்த்தபடி சொல்லுகிறேன். கேளுங்கள்.

2. ஸ்ரீராமன் செந்தாமரை இதழ் போன்ற கண்களுள்ளவன். எல்லாப் பிராணிகளுடைய மனத்தையும் அபஹரிக்கிறவன். சரீரத்தின் அழகு ஆத்ம குணம் இவைகள் நிறைந்தவன். ஓ ஜனகனுடைய பெண்ணே! இவைகளெல்லாம் ஸ்ரீராமன் பிறக்கும்பொழுதே அவனுடன் கூட வந்தவைகளாகும்.

3. ஓ தாயே! ஸ்ரீராமன் தேஜஸில் ஸூர்யன் போன்றவன். பொறுமையில் பூமி போன்றவன். புத்தியில் ப்ருஹஸ்பதி போன்றவன். கீர்த்தியில் இந்த்ரன் போன்றவன்.

4. உலகத்தைக் காக்கிறவன். தனது பந்துக்களை நன்கு ரக்ஷிப்பவன். தங்கள் ஆசாரத்தையும், தர்மத்தையும் காக்கிறவன். சத்ருக்களையும் அழிப்பவன்.

5. ஓ அழகு வாய்ந்தவளே ! அந்த ராமன் உலகத்தையும் நான்கு வர்ணங்களிலுள்ள ஜனங்களையும் ரக்ஷிப்பவன். உலகத்தின் ஸ்திதியைச் செய்கிறவன். உலகத்தின் நியாயமான மார்க்கத்தைச் செய்கிறவன். உலகத்தை நியாயமான வழியில் செல்லும்படி உபதேசிக்கிறவன்.

6. நல்ல காந்தியுள்ளவன். உலகத்தால் நன்கு பூஜிக்கப்பட்டவன். ப்ரம்மசர்ய விரதத்திலிருப்பவன். நல்ல ஆசாரமுள்ளவர்களுக்கு உபகரிக்கும் வழியை அறிந்தவன். புண்ய கர்மாக்களை உலகத்தில் பரப்பத் தெரிந்தவன்.

7. அரசர்களுடைய வித்யையாகிற அர்த்தசாஸ்த்ரத்தில் நன்கு பயிற்சி பெற்றவன். வஸிஷ்டர் முதலிய ப்ராமணர்களைப் பூஜிப்பவன். பெரியோர்களிடத்தில் ஸர்வ தர்மங்களையும் கேட்டவன். நல்ல நடையுள்ளவன். விநயமுள்ளவன். சத்ருக்களை அழிப்பவன்.

8. யஜுர் வேதத்தில் மிக்க பற்றுள்ளவன். (இதனால் ஸ்ரீராமன் யஜுர்வேதியென்று ஸூசிப்பிக்கப்படுகிறது) வேதமறிந்தவர்களால் நன்கு பூஜிக்கப்பட்டவன். தனுர் வேதத்திலும் மற்றுமுள்ள வேதங்களிலும் வேதத்தின் அங்கங்களான சிக்ஷை முதலியவற்றிலும் நன்கு ஈடுபட்டவன்.

(இதுவரையில் ஆத்ம குணங்களைச் சொல்லி, இனிச் சரீர குணங்களைச் சொல்லத் துவங்குகிறார்.)

9. (ஓ தேவி !) உயர்ந்த தோள் உள்ளவரும், பெருத்த கைகள் உள்ளவரும், சங்கு போன்ற கழுத்துள்ளவரும் அழகிய முகமுள்ளவரும், மறைந்த தோள் எலும்புள்ளவரும், சிவந்த கண்கள் உள்ளவருமான ஸ்ரீராமன் உலகமறிந்தவர்.

10. துந்துபி வாத்யத்தின் நாதம் போன்ற குரல் உள்ளவர். அழகான நிறமுள்ளவர். ப்ரதாபம்

வாய்ந்தவர். ஏற்றத்தாழ்வற்ற அங்கங்களின் அளவு உள்ளவர். நீல நிறமுள்ளவர்.

11. உறுதியான மூன்று இடங்களையுள்ளவர். அதாவது மார்பு, மணிக்கட்டு, கை முஷ்டி, இம் மூன்றும் உறுதியாயுள்ளவர். மூன்றில் நீளமானவர். அதாவது நீண்ட புருவம், நீண்ட கைகள், நீண்ட அண்டம். மூன்று இடங்களில் சமமானவர். கேசத்தின் நுனி, வ்ருஷணம், முழங்கால்கள் இவைகளில் சமமானவர் மூன்றில் உயரமானவர். வயிறு, தொப்புள், மார்பு என்ற மூன்று இடங்களும் உயர்ந்து இருப்பவர். மூன்று இடங்களில் சிவந்தவர். அதாவது கடைக்கண், உள்ளங்கை, உள்ளங்கால் இது மூன்றிலும் சிவந்தவர். மூன்று இடங்களில் மழமழப்புள்ளவர். மூன்றில் கம்பீரமானவர். அதாவது பேச்சு, பலம், தொப்புள் மூன்றிலும் எப்பொழுதும் ஆழமாயுள்ளவர்.

ஹனுமார் செய்த ராம ஸ்துதி முற்றும்

சுந்தர காண்டத்தில் பதினைந்தாவது ஸர்க்கத்தில் ராவணனை நோக்கி நிற்கக் கூடிய ராம தூதரான ஹனுமார் செய்யும் ராம (ரகுநந்தன) ஸ்துதி.

1. ஸ்ரீராமனுடைய தாஸனும், ஸ்ரீராமனுடைய தூதனும், உன் ராக்ஷஸ ஜாதியிலோ, ராமனுடைய மனுஷ்ய ஜாதியிலோ சேராத மத்யஸ்தமாக இருக்கும் குரங்காகிய என்னுடைய தீர்மானமான ஸத்யமான வார்த்தையை ஓ ராக்ஷஸேந்த்ர கேள்.

2. மஹா கீர்த்திமானான ஸ்ரீராமர் எல்லா உலகங்களையும், எல்லா ஜாதிப் பிராணிகளுடன் கூடிய அசையும் பொருள் அசையா பொருள் இவைகளையும் நன்கு அழித்து மறுபடியும் முன் போல அப்படியே படைப்பதற்கு வல்லமையுள்ளவர்.

3, 4. விஷ்ணுவுக்கு ஒப்பான பராக்ரமமுள்ள ஸ்ரீராமரை எதிர்ப்பவன் தேவர்களிலோ, அஸுரர்களிலோ, ராஜாக்களிலோ, யக்ஷ ராக்ஷஸ கணங்களிலோ, வித்யாதரர்களிலோ, கந்தர்வர்களிலோ, உரகர்களிலோ, ஸித்தர்களிலோ, கின்னரேந்த்ரர்களிலோ, பக்ஷிகளிலோ, ஸர்வ பூதங்களிலோ, ஸர்வ லோகங்களிலோ, எல்லா இடங்களிலோ எல்லாக் காலங்களிலோ ஒருவனுமில்லை.

5. எல்லா உலகத்திற்கும் ஈச்வரனும், ராஜஸிம்ஹனுமான ஸ்ரீராமனுக்கு இம்மாதிரியான மன வருத்தத்தை நீ செய்து பிழைத்திருப்பது அரிது.

6. ஓ ராக்ஷஸர்களுள் சிறந்தவனே, மூவுலகத்திற்கும் நாயகனான ஸ்ரீராமனுக்கு முன்னிலையில் யுத்தத்தில் நிற்பதற்குத் தேவர்களும் அஸுரர்களும், கந்தர்வர்களும் வித்யாதரர்களும், நாகர்களும், யக்ஷர்களும் சக்தியற்றவர்கள் இவர்கள் அனைவரும் சேர்ந்து வந்தாலும் சக்தியற்றவர்கள்.

7. தானாகவே உண்டானவரும், நான்கு முகங்களினால் வேதங்களை ஜபிக்கும் திறமையுள்ளவருமான ப்ரம்மதேவனும், த்ரிபுர அஸுரர்களைத் தன் சிரிப்பினாலேயே பட்டணத்தோடு எரித்தவரும் மூன்றாவது கண்ணின் தீப்பொறியினால் காமனைச் சாம்பலாக்கியவருமான ருத்ரனும் விருத்ராஸுரனை வதம் செய்து மஹா கீர்த்தியை அடைந்தவனும் முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களோடு கூடினவனுமான தேவேந்த்ரனும், ராமனுடைய யுத்தத்தில் உன்னைக் காப்பதற்குச் சக்தியற்றவர்கள்.

சுந்தர காண்டம் முற்றும்

யுத்த காண்டம்

யுத்த காண்டத்தில் பதினேழாவது ஸர்கத்தில் லங்கையை விட்டு வந்தவரான மிகவும் ராமபக்தி உடையவரான விபீஷணன், சரணாகத வத்ஸலரான ஸ்ரீராமசந்த்ரனுடைய சந்நிதியில் சரணாகதி யடையும்போது சொல்லிய ஸ்லோகம்.

1. எல்லா உலகுக்கும் சரண்யராயும் மகாத்மாவாயுமிருக்கும் ஸ்ரீராமருக்கு. இங்கு வந்து சேர்ந்திருக்கும் அடியேனை வீபீஷணனெனக் கால தாமதமின்றித் தெரிவிப்பீர்களாக.

விபிஷணன் சொல்லிய ஸ்லோகம் முற்றும்

யுத்த காண்டத்தில் பதினெட்டாவது ஸர்கத்தில் சரணாகதியை வேண்டிய விபீஷணனுக்கு அபயமளிப்பதாக ஸ்ரீராமனால் சொல்லப்பெற்ற ஸ்லோகங்கள்.

1. பகைவரைத் தபிக்கச் செய்பவனே! சத்ருவாய் இருந்தாலும் கை கூப்பியவனாய், ஏழையாய் இரந்து சரண் புகுந்தவனைக் கருணையின் பேரில் கைவிடலாகாது.

2. நொந்தவனாய் இருந்தாலும் சரி, செருக்குற்றவனாய் இருந்தாலும் சரி, இதரர்களுடைய உதவியை வேண்டி வந்தடைந்தவன் சத்ருவாயினும் தர்மத்திற்கு விலக்கானதில் புகாத சித்தமுடைய ஒருவனால் உயிரைக் கொடுத்தும் ரக்ஷிக்கப்பட வேண்டியவன்.

3. அவன் பயத்தாலோ, அறியாமையாலோ, (வேறு) மனப்போக்காலோ, தன்னால் இயன்ற மட்டும் தனது சக்தியைக் கொண்டு ரக்ஷிக்காமல் இருக்கிறான் என்றால் அந்தக் குற்றம் உலக நிந்தனைக்கு உட்பட்டதாகும்.

4. காப்பாற்றச் சக்தியுடைய அவன் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கையிலேயே சரணாகதன் காப்பாற்றப் படாது ஆபத்தை அடைந்தவனாய் அவனது புண்ய சமுச்சயத்தை அழித்து விடுவான்.

5. கஷ்டமடைந்து "உனது பொருள் நான்" என்று வேண்டுகிறவனுக்கு எக்காலத்திலும் எல்லாப்பிராணி களிடத்திலிருந்தும் அபயத்தைக் கொடுக்கிறேன். இது எனது ஸங்கல்பம்.

அபய ப்ரதானம் முற்றும்

யுத்த காண்டத்தில் 120 ஆவது ஸர்கத்தில் ராவணனை ஜெயித்த பிறகு ராமனிடம் சென்ற பிரம்ம ருத்ராதி தேவர்களில் ஒருவரான ப்ரம்மா ஸ்ரீராமனைக் குறித்து செய்யும் ஸ்துதி.

1. ப்ரம்ம வித்துக்களில் உத்தமரான ப்ரம்மதேவர் மேற்கண்ட விதம் மொழிகின்ற காகுத்தரைப் பார்த்து 'உண்மையான பராக்ரமம் படைத்த ஸ்ரீராமா! என்னுடைய உண்மை வாக்குக்குச் செவிகொடு', என்று சொன்னார்.

2. தேவரீர் நித்ய லக்ஷ்மியை உடையவர், சக்ரத்தை ஆயுதமாய் உடையவர். எங்கும் நிறைந்தவரான நாராயண தேவர். தேவரீர் ஒரு கொம்புடன் தோன்றிய வராஹ மூர்த்தி. சென்ற காலங்களிலும் எதிர் காலங் களிலும் பகைவர்களை வெல்லுகின்றவர்.

3. ஸ்ரீராகவா! தேவரீர் எதற்கும் முந்தியும் இடை யிலும் முடிவிலும் அழிவற்றதாய் எப்போதுமிருக்கும் ப்ரம்மம்; உலகங்களுக்கு மேன்மையுடைய தர்ம ஸ்வரூபி:

ஸ்தோ – 11

எல்லாவற்றிற்கும் ஸ்வாமி: நான்குவித புருஷார்த்தங்களை அளிக்கும் நான்கு கைகளை உடையவர்.

4. தேவரீர் சார்ங்கமெங்கிற வில்லைக் கையில் உடையவர்; இந்த்ரியங்களை அடக்கி ஆள்பவர்; உலக மெல்லாம் நிறைந்துள்ளவர்; வேதங்களினால் புருஷோத்தமரெனப்படுபவர்; ஆச்ரித ஸம்ரக்ஷணையில் அணுவளவும் பங்கமடையாதவர்; கட்கத்தைக் கையில் தரித்தவர்; வ்யாபக சிலர்; பூ ஸம்ரக்ஷணார்த்தகர்; தாரண சாமர்த்ய முடையவர்.

5. தேவரீர் தேவஸைன்ய நிர்வாஹகர்; திவ்ய தேசங் களைக் காப்பாற்றுகிறவர்; புத்தி ப்ரவர்த்தகர்; ஸத்வ குணமானவர்; பக்தர்கள் செய்யும் அபராதங்களைப் பொறுப்பவர்; இந்த்ரிய நிக்ரஹங்களை நடத்துபவர்; லோக ஸ்ருஷ்டி கர்த்தா; அப்படியே ப்ரளய கர்த்தா; இந்த்ரானுஜனாய் முதலிலவதரித்தவர்; மதுவென்ற அரக்கனைக் கொன்றவர்.

6. மஹரிஷிகள், தேவரீர் இந்த்ரனுடைய கர்மத்தை அனுஷ்டிப்பவரென்றும், அபரிமித ஐச்வர்யமுள்ளவ ரென்றும், நாபியில் தாமரை மலருள்ளவரென்றும், அடைக்கலம் புகுவோரை ரக்ஷிப்பவரென்றும் சொல்லு கின்றார்கள்.

7. தேவரீரே ஆயிரம் கிளைகளுள்ள கொம்புகளை உடையவர்; அநேக விதமாய் ப்ரேரிப்பிக்கும் நாவினை உடையவர்; ஸகல கர்மாக்களையும் ஆலோசிக்கச் செய்யும் வேத ஸ்வரூபி; மூன்று உலகங்களுக்கும் ஆதிகர்த்தா; வேறு ஒருவரால் ஏவ முடியாதவர்.

8. சித்தர்களுக்கும், சாத்யர்களுக்கும் முன் தோன்றிய அடைக்கலமாகவும் இருக்கின்றீர்.

9. யக்ஞமென்பது தேவரீரே. வஷட்காரமென்பதும் தேவரீரே. ஓங்காரமென்பதும் மேலான தவமும் தேவரீரே. உமது உத்பத்தியையாவது, முடிவையாவது, தேவரீர் எப்படி உள்ளவரென்பதையாவது எவரும் அறியார்கள்.

10. ஸர்வ ப்ராணிகளிடத்திலும், ப்ராம்பணர்களிடத்திலும், பசுக்களிடத்திலும், எல்லாத் திக்குகளிலும் ஆகாயத்திலும், பர்வதங்களிலும், வனங்களிலும் (தேவரீரே) விளங்குகின்றீர்.

11. ஆயிரக்கணக்கான கால்களும், பலமுகங்களும், பல கண்களும் உடையவராய், லக்ஷ்மியை உடைய தேவரீர் ப்ராணிகளையும், மலைகளுள்ளிட்ட உலகத்தையும் தாங்குகின்றீர்.

12. ஸ்ரீராமா! தேவரீர் ஆதிசேஷனது உடலில் படுத்துக்கொண்டவராய் பூமியினுடைய ப்ரளய காலத்தில் மூவுலகங்களையும், தேவர்களையும், கந்தர்வர்களையும், தானவர்களையும் தாங்கிக்கொண்டு ஜலத்தில் காணப்படுகிறீர்.

13. ஸ்ரீராமா! தேவரீருக்கு நான் ஹ்ருதயம். ஸரஸ்வதி தேவீ நாக்காய் இருக்கிறாள். தேவர்கள் உமது அவயவங்களில் உரோமங்களாய் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டவர்கள்.

14. தேவரீரது கண் இமைத்தல் ஓர் இரவாய் ஆகிறது. தேவரீரது (ஒரு முறை) கண் விழித்தல் பகலாக ஆகிறது. வேதங்கள் தேவரீரது ச்வாஸங்களாக இருக்கின்றன. தேவரீர் இல்லாத வஸ்துவே இல்லை.

15. எல்லா உலகமும் தேவரீருக்குச் சரீரம். தேவரீருடைய பொறுமை என்பது பூமியே. அக்னி தேவரீரது

கோபம். ஸ்ரீவத்சம் போல் விளங்கும் சந்த்ரன் அருள் ஆகும்.

16. முற்காலத்தில் உம்மால் மூன்று காலடிகளால் மூன்று உலகங்களும் வ்யாபிக்கப்பட்டன. மஹாசுரனான பலிச்சக்ரவர்த்தியை அடக்கி மஹேந்த்ரனே மன்னனாக ஆக்கப்பட்டான்.

17. ஸீதாப்பிராட்டியார் லக்ஷ்மிதேவி; ஸ்ருஷ்டி தேவராகிய விஷ்ணு தேவராகவும். தேவரீர் ச்யாமள வர்ணராய் இராவணனுடைய வதையின் பொருட்டு இம்மண்ணுலகில் மானிட உடலைக் கொண்டீர்.

18. தர்மத்தை நிலைநிறுத்தியவர்களுக்குள் தலைமை யானவனே! இந்தக் கார்யம் எங்களுக்காகத் தேவரீரால் செய்யப்பட்டது. ஸ்ரீராமா! இராவணன் கொல்லப் பட்டான். திருப்தி அடைந்தவராய்த் தேவலோகத்திற்கு எழுந்தருளலாம்.

19. தேவரீரது பலத்தினனுக்ரஹம் இலக்குத் தவறாதது. தேவரீரது பராக்ரமம் வீண் போகாதது. ஸ்ரீராமா! உமது தர்சனம் வீண் போகாதது. தேவரீருடைய ஸ்தோத்ரமும் பயன்படாததாக ஆகிறதில்லை.

20. புராதனராயும், எப்போதுமுள்ளவராயும், வேதங்களில் புருஷோத்தமரெனக் கூறப்படுபவராயும் திகழும் தேவரீருக்குப் பக்தி பண்ணுபவர்கள், அவர்கள் வேண்டியவற்றை அடைந்தவர்களாய் ஆகிறார்கள்.

21, 22. மேற்கூறியவாறு பக்திபண்ணுபவர்கள், இந்த உலகத்திலும், மறுமையிலும், எக்காலத்திலும் எதைப் பிரார்த்திக்கிறார்களோ அவைகளை அடைகி

றார்கள். எந்த மனிதர்கள் இந்த வேத சம்பந்தமானதும் பழைய இதிஹாஸமுமான ஸ்தோத்ரத்தை நித்யமாய்க் கீர்த்தனை செய்கின்றார்களோ அவர்களுக்குத் தோல்வி யென்பது கிடையாது.

ப்ரம்ம ஸ்துதி முற்றும்

யுத்த காண்டத்தில் 122ஆவது ஸர்கத்தில் ஸ்ரீராமனைக் குறித்து பரமேச்வரன் செய்த ஸ்துதி.

1. சங்கர பகவான் ஸ்ரீராமரால் மொழிந்தருளப் பெற்ற மங்களகரமான இந்தத் திருமொழிக்குத் திருச்செவி சாற்றி மிக்க மங்களமாகிய திருமொழி ஒன்றைப் பின் வருமாறு மொழிந்து அருளினார்

2. செந்தாமரைக் கண்ணனே! மஹாபாஹு உடையவனே! அகன்ற மார்புடையவனே! சத்ருக்களை அழிப்பவனே! ஆயுதம் தரித்தவர்களுள் உத்தமனே! உன்னால் இந்தக் கார்யமானது பாக்யவசத்தால் செய்யப்பட்டது.

3. ஸ்ரீராம! எல்லா லோகத்திலும் மூண்ட பயங்கரமான இருளாகிய இராவணனால் உண்டான ஆபத்தானது உன்னால் போரில் ஒழிக்கப் பெற்றது பாக்யமே பாக்யம்.

சிவ ஸ்துதி முற்றும்

மேலும் அதே ஸர்கத்தில் லக்ஷ்மணனிடம் ஸ்ரீராமனைக் குறித்துத் தசரதன் செய்த ஸ்துதி.

1. "ஸௌமித்ரையின் ஆனந்தத்தை வளர்ப்பவனே! ஸ்ரீராமனை உபாசிப்பாயாக! உனக்கு ஸர்வ மங்களம்

பெருகும் ஸ்ரீராமன் எல்லா உலகத்தின் நன்மைகளிலும் எப்பொழுதும் வழுவாப்பற்றுடையவன்.

2. இந்த மூன்று உலகங்களும், இந்திரனும், சித்தர்களும், மகரிஷிகளும் மஹாத்மாவாகிய புருஷோத்தமனை (ஸ்ரீராமனை) அணுகிப் பூஜிக்கின்றார்கள்.

3. அப்பா! மனோவாக்காயங்களுக்குப் புலப்படாததும், அழிவற்றதும், வேதங்களால், கூறப்பட்டதும் ரஹஸ்யமானதுமான ப்ரம்மமேதான் சத்ரு ஸம்ஹாரகனாகிய ஸ்ரீராமன். இந்த ரஹஸ்யமானது தேவர்களால் உபதேசித்து அருளப்பட்டது.

4. விதேஹ மன்னன் புத்ரியான ஸீதையுடன் ஸ்ரீராமனை பக்திகொண்டு உபசரிக்கும் உன்னால் தர்ம பலன் அடையப்பட்டது. சிறந்த புகழும் அப்படியே அடையப்பட்டது.

தசரத ஸ்துதி முற்றும்

யுத்த காண்டத்தில் 130ஆவது ஸர்கத்தில் புஷ்பக விமானத்தில் சேனையுடன் வருகிற ஸ்ரீராமனைப் பார்த்து ஸாஷ்டாங்கமாக வணங்கி மணிமயமான பாதுகையை ஸ்ரீராமனின் கால்களில் சேர்த்துக் கட்டிய கைகளுடன் கூடப் பரதன் தனது ராஜ்ய நிலையைக் கூறும் வ்யாஜத்தால் மூத்தவரான ஸ்ரீராமனை நோக்கிக் கூறும் ஸ்துதி.

1. அப்பொழுது அந்த பரதன் ஸ்ரீராமனைப் பார்த்து அஞ்சலி ஹஸ்தனாகவே பின்வருமாறு மொழிந்தான். சக்ரவர்த்தியே! இது தேவரீருக்காகப் பாதுகாக்கப்பட்டது. அடியேனால் ராஜ்யமானது திரும்ப அர்ப்பணம் செய்யப்பட்டது.

2. இப்பொழுதுதான் அடியேனது பிறப்பானது பயன்பெற்றதாகிறது. மனத்தில் ஸர்வமுமாய்க் கொண்டிருந்தும் ஈடேறியதாகிறது. அடியேன் தேவரீரை அயோத்திக்குத் திரும்பி வந்தவராய்ச் சக்ரவர்த்தியாய்க் கண்குளிரப் பார்க்கிறேன்.

3. தேவரீர் பொக்கிஷத்தையும், தான்யசாலையையும், நகரத்தையும், ஸேனையையும் கடாக்ஷித்தருள்வீராக. எல்லாமும் தேவரீருடைய அருளால் அடியேனால் பதின் மடங்கு அதிகமாகச் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது.

பரதன் செய்த ஸ்துதி முற்றும்

யுத்த காண்டத்தில் 131ஆவது ஸர்கத்தில் நவரத்னங்கள் இழைத்த ஸிம்ஹாஸனத்தில் ஸீதையுடன் சேர்ந்து அமர்ந்திருக்கிற ஸ்ரீராமபட்டாபிஷேகம் செய்விக்கும் பொருட்டு வசிஷ்டர் முதலான ப்ரம்மரிஷிகள் ஈடுபட்டு இருக்கும் விஷயமான ஸ்லோகங்கள்.

1. அதன் பிறகு பெரியவரும் அதி ஆசையுடன் இருந்தவருமான அந்த வசிஷ்ட பகவான் ப்ராம்மணர்களோடு கூட ஸ்ரீராமரை ஸீதாதேவியுடன் ரத்னமயமான ஸிம்ஹாஸனத்தில் விற்றிருக்க வைத்தார்.

2, 3. வசிஷ்ட பகவானும், வாமதேவரும், ஜாபாலியும், காச்யபரும், காத்யாயனரும், ஸுயக்ஞரும், கௌதமரும், விஜயரும், அஷ்டவஸுக்களும், த்ரிலோகாதிபதியுமான இந்த்ரனை எப்படியோ அப்படி, நறுமணங் கமழும் மந்திரமோதிப் புனிதமான தீர்த்தத்தால் புருஷோத்தமரை மங்களாபிஷேகம் செய்வித்தார்கள்.

பட்டாபிஷேகம் முற்றும்

பட்டாபிஷேக ஸமயத்தில் மித்ரர்களின் பொருட்டும் தன்னை அண்டியிருக்கும் நலிந்தவர்கள் மற்றும் ஏனைய வர்களின் பொருட்டும் எவ்வளவு வேண்டுமோ அவ்வளவு பணம், பொன்னாலான அணிகலன்கள், பூமி, முத்துக்கள், யானைகள் முதலியவற்றைக் கொடுத்து ஸ்ரீராமசந்த்ர மூர்த்தி தன்னுடைய ராஜ்யத்தைப் பெறுகிறார்.

1. புருஷோத்தமர் லக்ஷம் குதிரைகளையும், அப்போது ஈன்ற லக்ஷம் பசுக்களையும், நூறு காளைமாடு களையும் முதலில் ப்ராம்மணர்களுக்குத் தானம் செய்தார்.

2. ஸ்ரீராமர் மீண்டும் ப்ராம்மணர்களுக்கு முப்பது கோடி பொன் நாணயங்களையும், மிக விலையுயர்ந்த பல வகை ஆபரணங்களையும், வஸ்த்ரங்களையும் தானம் செய்தார்.

ஸ்ரீமத்ராமாயணம் படிப்பவர்களுக்கும், கேட்பவர் களுக்கும் இஹபரலோக ப்ராப்திபரமான ஸ்லோகங்கள்.

1. குற்றமற்ற செயலை உடைய ஸ்ரீராமருடைய வெற்றியைப் பற்றிய இந்த ஸ்ரீமத்ராமாயணத்தை முழுவது மாகக் கேட்பவர்கள் நீண்ட ஆயுளை அடைவார்கள்.

2. ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தைக் கேட்டு அரசன் பூமியை வெற்றிகொண்டு ஆளுவான். யாத்ரை செல்பவன் க்ஷேம மாகவே செல்வான். புத்ரர்களைப்பெற ஏற்ற வயதி லிருக்கும் ஸ்த்ரீகள் சிறந்த புத்ரர்களைப் பெறுவார்கள்.

3. இந்தப் புராதனமான உண்மையான சரித்ரத்தைப் பூஜை செய்கிறவனும், பாராயணம் செய்கிறவனும், ஸகல பாபங்களினின்றும் விடுபடுவான். நீண்ட ஆயுளையும் அடைவான்.

4. இந்த ஸ்ரீமத் ராமாயணம், க்ஷத்ரியர்களால் ப்ரதி தினமும் முடி தாழ்த்தி நமஸ்கரித்து, ப்ராம்மணனிடமிருந்து கேட்கத் தக்கது. ஐச்வர்யமுண்டாகும். புத்ரப்பேறும் உண்டாகும். இதில் ஐயமில்லை.

5. இந்தப் பெரும் பொருளடங்கிய புண்யமான காவ்யத்தைக் கேட்டு இவ்வுலகிலேயே வம்ச வ்ருத்தியையும், தனதான்ய விருத்தியையும், குணவதிகளான மனைவிகளையும், உத்தமமான மன த்ருப்தியையும் எல்லா மனோரதங்களின் ஸித்தியையும் அடைகிறான்.

6. இந்த ப்ரகாரம் முன் நடந்த இந்தச் சரித்திரத்தை நம்பிக்கையுடன் சொல்லுங்கள். உங்களுக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும்! மஹாவிஷ்ணுவின் அனுக்ரஹத்தால் உண்டாகும் பலமானது லோகத்தில் வ்ருத்தியடையட்டும்.

விஜயலக்ஷ்மியுடன் சேர்ந்திருப்பவரும் பட்டாபிஷேகம் செய்யப்பெற்றவருமான எல்லா உலகையும் சந்தோஷிக்கச் செய்கிறவருமான தன் அவதார ரூபமாகிய வீர கேஸரியும், மானுஷ சிம்மமும், எதிரிகளை ஒழித்த பராக்ரமத்தை உடையவரும், போஸல குலமான சமுத்ரத்தில் ரத்னம் போலுதித்தவரும், பொதுமக்களிடையே பேதமின்றிக் கலந்துப் பழகும் குணமுடையவரும், அடியார்களிடத்திலும், அடியார்களின் இடர் களைபவனும் ப்ரம்ம விதாக்ரேஸருமான சீதாராமரான ஸ்ரீராமர் நீண்ட ஆயுள் ஆரோக்யம், புத்ர பாக்யம் முதலிய ஐச்வர்யங்களையும் கொடுக்கட்டும்.

(ராம சரிதத்தை சுருக்கமாகச் சேகரிக்கப்பெற்ற) இந்த ஸ்தோத்ரராமாயண க்ரந்தம் சுப்ரம்மண்ய வித்வாம்சரால் சேகரிக்கப்பெற்றது (இயற்றப்பெற்றது). இதனைப் படிப்பவர்களுக்கு ஸர்வ மங்களமும் உண்டாகட்டும்.

ஸ்ரீஸீதா லக்ஷ்மண பரத சத்ருக்ண ஹனுமத்ஸமேத
ஸ்ரீராமசந்த்ரார்ப்பணமஸ்து

பிற்சேர்க்கை:

பால காண்டம்

பால காண்டத்தில் 1ஆவது ஸர்கத்தில் ஸ்ரீராமனை ஸ்தோத்ரம் பண்ணுவதாக அமைந்துள்ள ஸ்லோகங்கள்.

1. இக்ஷ்வாகு வம்சத்தில் அவதரித்து ராமர் என்றே ஜனங்களிடம் (மக்களிடம்) ப்ரசித்தமானவர். இவர் மனதை அடக்கியவர். அதிக வீர்யமுள்ளவர். காந்தியுள்ளவர். தைர்யமுள்ளவர். எல்லாவற்றையும் தன் வசப்படுத்திக் கொண்டவர்.

2. சிறந்த புத்தியுள்ளவர். ந்யாய முறைப்படி நடப்பவர். பேச்சுத்திறனுள்ளவர். ஐச்வர்யமுள்ளவர். எதிரிகளை அழிப்பவர். அகன்று உயர்ந்த தோள்களுள்ளவர். அழகிய நடையுள்ளவர்.

3. அகன்ற மார்புள்ளவர். பெரிய வில்லை உடையவர். மறைந்த கழுத்து எலும்புகளுள்ளவர். எதிரிகளை அடக்குபவர். முழங்கால் வரை நீண்ட கைகளுள்ளவர். அழகிய சிரஸ்ஸும் நெற்றியுமுள்ளவர். அழகிய நடையுள்ளவர்.

4. எல்லோரிடத்திலும் பக்ஷபாதமில்லாமல் ஸமமாக இருப்பவர். ஒழுங்காகப் பிரிந்துள்ள அவயவங்களும், பளபளப்பான மேனியும், எதிரிகளை அச்சுறுத்தும் வலிமையைக் காட்டும் காந்தியும், பருத்த மார்பும், அகன்ற கண்களும் உள்ளவர். லக்ஷ்மியுடன் கூடியவர். மங்களகரமான லக்ஷணங்கள் பொருந்தியவர்.

5. தர்மமறிந்தவர், ஸத்யமான ப்ரதிக்ஞையுள்ளவர். ப்ரஜைகளுக்கு நன்மை செய்வதில் ஈடுபட்டவர். புகழுடன் கூடியவர். அறிவு நிறைந்தவர். சுத்தமானவர். நல்லோர்களுக்கு வசப்பட்டவர். மன ஒருமைப்பாடு உள்ளவர்.

6. ப்ரம்மாவிற்குச் சமமானவர். சோபையுள்ளவர். உலகைப் படைப்பவர். எதிரிகளை அழிப்பவர். ஜீவ ராசிகளைக் காப்பாற்றுபவர். தர்மத்தை நன்கு காப்பாற்றுகிறவர்.

7. ஸ்வதர்மத்தைக் காப்பாற்றுகிறவர். தன்னைச் சேர்ந்தவர்களைக் காப்பாற்றுகிறவர். வேத வேதாங்கங்களாகிய சிக்ஷா, வ்யாகரணம், சந்தஸ், நிருக்தம், ஜ்யோதிஷம், கல்பம் ஆகிய அனைத்தின் உண்மைப் பொருளை அறிந்தவர். வில்வித்யையில் மிக்கத் திறமை உள்ளவர்.

8. எல்லா சாஸ்த்ர விஷயங்களின் உண்மைப் பொருளை அறிந்தவர். ஞாபக சக்தி மிகுந்தவர். ஸமயோசித புத்தியுள்ளவர். எல்லா ஜனங்களுக்கும் ப்ரியமானவர். குற்றமற்றவர். தைன்யமில்லாத கம்பீரமான ஸ்வபாவமுள்ளவர். அறிவு நிரம்பியவர்.

9. நதிகள் கடலை நோக்கிச் செல்வது போல் ஸாதுக்கள் ராமரிடம் சென்று அவரை ஆச்ரயிக்கின்றனர். நன்னடத்தையுள்ளவர். எல்லோரையும் பக்ஷபாதமில்லாமல் ஸமமாகப் பார்க்கிறவர். எப்பொழுதும் நிகரற்றதும், மனதிற்குப் ப்ரீதியையே உண்டுபண்ணுகிறதுமான தோற்றமுள்ளவர்.

10. எல்லா நற்குணங்களுடன் கூடிய அந்த ராமர் கௌஸல்யைக்கு ஆனந்தத்தை வளர்க்கின்றவர். காம்பீர்

யத்தில் ஸமுத்ரம் போலும், தைர்யத்தால் இமயமலை போலுமிருப்பவர்.

11. வீர்யத்தில் விஷ்ணுவுக்கு ஸமமானவர், சந்த்ரன் போல் இன்பம் தரும் தோற்றமுள்ளவர். கோபத்தில் ப்ரளயகாலாக்நிக்கு ஒப்பானவர். பொறுமையில் பூமியைப் போன்றவர், த்யாகத்தில் (கொடையில்) குபேரனுக்கு ஸமமானவர். ஸத்யத்தில் மற்றொரு தர்ம தேவதை போன்றவர்.

12. இத்தகைய குணங்கள் நிறைந்தவரும். வீண் ஆகாத பராக்ரமமுள்ளவரும், மூத்த குமாரரும் சிறந்த குணங்களோடு கூடியவரும். தனக்குப் பிரியமானவரும். ப்ரஜைகளின் நன்மையில் ஈடுபட்டவருமான அந்த ராமரைத் தசரத மன்னர் ஜனங்களுக்குப்ரீதி ஏற்படுவதில் ஆசையால் இளவரசு பதவியுடன் சேர்ப்பதற்கு ஸந்தோஷத்துடன் விரும்பினார். (பட்டாபிஷேகத்திற்கு உண்டான ஏற்பாடுகளைச் செய்தார்)

1. கௌஸல்யையின் செல்வக்குமாரா ! ஸ்ரீராமா ! புருஷோத்தமா ! காலை ஸந்த்யாகாலம் நெருங்குகிறது. தேவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட தினக்கடமை செய்யத் தக்கது எழுந்திருக்கவும்.

பால காண்டம் முற்றும்

அயோத்யா காண்டம்

அயோத்யா காண்டத்தில் 48ஆவது ஸர்கத்தில் பட்டணத்து ஸ்த்ரீகளின் விலாப ஸ்லோகங்கள்.

1. எங்கு ஸ்ரீராமர் எழுந்தருளி இருக்கிறாரோ அங்கு ஆசைக்கு இடையூறு என்பது உண்டாகாதான படியால் விரும்பியது பெறாமையால் விளையும் ஏக்கம் என்பது இல்லை. ஏனெனில் தசரத சக்ரவர்த்தியாருக்குத் திருக்குமாரராய் இருக்கும் (ஸ்ரீராமர்) அவர் தான் ஒப்பாரும் மிக்காரும் அற்ற சூரராகிய மஹாவிஷ்ணு.

அயோத்யா காண்டத்தில் 51ஆவது ஸர்கத்தில் லக்ஷ்மணனிடம் குஹன் கூறும் ஸ்லோகம்.

1. இவ்வுலகில் எனக்கு ஸ்ரீராமரைவிட அதிக பக்திக்குப் பாத்திரமாகிறவர் வேறு ஒருவரும் இல்லை. இதைச் சத்யமாக நான் சொல்கிறேன். இன்னும் சத்யத்தின் மேலும் தேவரீர் முன்னிலையில் ஆணை இடுகிறேன்.

அயோத்யா காண்டம் முற்றும்

ஆரண்ய காண்டம்

ஆரண்ய காண்டத்தில் 38வது ஸர்கத்தில் ராவணனிடம் மாரீசன் உபதேசமாகக் கூறிய ஸ்ரீராம மஹிமையைச் சொல்லும் ஸ்லோகங்கள்.

1. உலகில் அந்த அரக்கனுக்கு இராமனைக் காட்டிலும் வேறு சைன்யம் ப்ரயோஜனமுள்ளது ஆகாது.

2. நீர் யுத்தங்களில் தேவர்களுக்கும் உதவி புரிகின்றவர். சக்கரவர்த்தித் திருமகனே! நடைபெற்றுள்ள உமது செய்கை மூன்று உலகங்களிலும் ப்ரஸித்தி பெற்றதாய் விளங்கிற்று.

3. சத்ருக்களை அழிப்பவரே! பெரும் சைன்யம் இங்கேயே இருக்கட்டும். என் இஷ்டப்படியே நிறைவேறட்டும்.

4. இவன் சிறு பையனாக இருந்தாலும், அவனை ஒழிக்கும் விஷயத்தில் மஹா ஆற்றல் கொண்ட சாமர்த்யமுள்ளவன். பகைவர்களைத் தபிக்கச் செய்பவரே! ராமனை அழைத்துக்கொண்டு போகிறேன். உமக்கு க்ஷேமம் உண்டாகட்டும்.

5. அந்த விச்வாமித்ர முனிவர், இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு அந்தச்சக்கரவர்த்தியின் புதல்வனை அழைத்துக்கொண்டு அதனால் பரம மனத்ருப்தி கொண்டவராய்த், தனது ஆச்ரமத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார்.

6. இராமன் அப்பொழுது தண்டகாவனத்தில் யாகத்தைச் சங்கல்பித்துக்கொண்டு, தீக்ஷையில் இருக்கும் அவருக்குத் திவ்யமான தனுஸ்ஸை நாணொலி செய்து கொண்டு அருகில் இருப்பவராக விளங்கினான்.

7 - 8. யௌவனக் குறிகளாகிய மீசை முதலியன முளைக்கப் பெறாதவனும், அழகு மிகுந்தவனும், தாமரை இதழ் போன்ற கண்களை உடையவனும், ஒரே வஸ்த்ரத்தை உடுத்தி இருந்தவனும், அழகு வாய்ந்த குடுமியுடன் இருந்தவனுமான இராமன் வில்லைக் கையில் ஏந்தியவனாய் அப்பொழுது எழில் வீசும் தனது தேஜஸ்ஸாலும், பொற்பூணூலாலும், தண்டகாவனத்தைத் திகழச் செய்கின்றவனாய் உதித்த இளம்பிறைச் சந்த்ரன் போல் காணப் பெற்றான்.

9. மேகத்திற்கு நிகரானவனும், சுத்த பொன் குண்டலங்களை அணிந்தவனும், பலசாலியும், வரங்களைப் பெற்றவனுமான நான், செருக்கால் அவரது ஆச்ரமத்திற்கு அப்பொழுது வந்தேன்.

10. ஆயுதங்களைத் தயாரித்துக் கொண்டவனாய் நான், ஆலோசனையின்றிப் புகுபவனாகவே அவனால் பார்க்கப் பெற்றேன். அவன் என்னைப் பார்த்ததும் கலங்காதவனாய்த் தனுஸை நாணேற்றினான்.

11. நான் இராமனை, புத்தியின்மையால் இவன் சிறுபிள்ளை என்று அலக்ஷ்யம் செய்தவனாய் விச்வாமித்ரருடைய அந்த யாக மேடையை அவசரப்பட்டுத் தாக்கினேன்.

12. அப்பொழுது அவனால், சத்ருக்களை வதைக்க வல்ல கூரிய ஓர் பாணம் விடப்பட்டது. அதனால் அடிக்கப்பட்ட நான் சமுத்ரத்தில் நூறு யோசனை தூரத்தில் தள்ளப்பட்டேன்.

13. அப்பா! அப்பொழுது என்னைக் கொல்ல மனம் வராத தனி வீரனாகும் அவனால் உயிருடன் விடப்பட்ட நான் இராமனது பாண வேகத்தால் ப்ரக்ஞை அற்றவனாக எறியப் பெற்றேன்.

14. அப்பா! அப்பொழுது அவனால் ஆழ்ந்த சமுத்ர ஜலத்தில் வீழ்த்தப்பட்ட நான், நல்லறிவை வெகு நேரம் கழித்து அடைந்து இலங்கை நகருக்குச் சென்றேன்.

மாரீசனால் சொல்லப்பெற்ற இராம மஹிமானுவர்ணனம் முற்றும்

ஆரண்ய காண்டம் முற்றும்

சுந்தர காண்டம்

சுந்தர காண்டத்தில் 31 ஆவது ஸர்கத்தில் ஹனுமனால் சொல்லப் பெற்ற ஸ்ரீராம வ்ருத்தாந்த ஸ்லோகங்கள்.

1—3. உத்தம குணங்களால் ரிஷி போன்ற ராஜாக்களுக்குள் சிறந்தவனும், தபஸினால் ரிஷிகளுக்கு ஒப்பானவனும் சக்ரவர்த்தி குலத்தில் பிறந்தவனும் பலத்தில் இந்த்ரனுக்கு ஒப்பானவனும், அஹிம்ஸையில் ஆசை கொண்டவனும் இளகின மனமுள்ளவனும். கருணையுள்ளவனும், ஸத்யத்தால் சத்ருக்களை அடக்குகிறவனும், இக்ஷ்வாகு வம்சத்திற்குத் தலைவனும், தனஸம்ருத்தியுள்ளவனும், உலகத்திற்கு தனஸம்ருத்தியைத் தருகிறவனும், அரசர்களுடைய அடையாளங்களாகிற சத்ர சாமர ரேகை யுள்ளவனும், அளவற்ற ஐச்வர்யமுள்ளவனும். அரசர்களுக்குள் சிறந்தவனும், நான்கு ஸமுத்ரத்திற்கு உட்பட்ட பூமியில் ப்ரஸித்தி பெற்றவனும் உலகிற்கு ஸுகத்தைக் கொடுப்பவனும், அதனால் தானும் ஸுகமாக வாழ்பவனுமான தசரதன் என்ற ப்ரஸித்தி பெற்ற ராஜா இருந்தான்.

4, 5 அந்த அரசனுடைய புத்ரனும், உலகிற்கு ப்ரியனும், மூத்தவனும், சந்த்ரனுக்கொப்பான முகமுள்ளவனும், விசேஷமறிந்தவனும், எல்லா வில்லாளிகளிலும் சிறந்தவனும், தனது தர்மத்தை அனுஷ்டித்துக் காக்கிறவனும், தனது பந்துக்களை ரக்ஷிக்கிறவனும் உலகையும், உலகத்தில் செய்ய வேண்டிய தர்மத்தையும் பரிபாலனம் செய்கிறவனும் சத்ருக்களை வாட்டுபவனுமான ராமன் என்ற ப்ரஸித்தன் ஒருவன் இருந்தான்.

6. ஸத்ய ஸங்கல்பனும், வயதானவனும், தகப்பனுமான அந்த தசரதனுடைய வார்த்தையினால் தன் பத்னியுடனும், சகோதரனான லக்ஷ்மணனுடனும் வீரனான ராமன் காடு சென்றான்.

7. அந்தப் பெருங்காட்டில் வேட்டையைக் குறித்து அங்குமிங்கும் ஓடுகின்ற ஸ்ரீராமன் காமரூபிகளும், சூரர்களுமான கரன், தூஷணன் முதலிய பல ராக்ஷஸர்களை வதம் செய்தான்.

8. ஜனஸ்தானத்தில் பதினாலாயிரம் ராக்ஷஸர்களை வதம் செய்ததையும், கர தூஷணர்களைக் கொன்றதையும், ராவணன் கேட்டுப் பொய்யான அழகிய மானை உதவியாக வைத்துக்கொண்டு ராமனை ஏமாற்றிக் கோபத்தால் ஸீதையை எடுத்துச் சென்றான்.

9. குற்றமற்றவளான அந்தத் தேவியான ஸீதையை ராமன் தேடிக்கொண்டு காட்டில் ஸுக்ரீவன் என்ற ப்ரஸித்தி பெற்ற குரங்கை அடைந்து ஸ்நேஹிதனாகச் செய்து கொண்டான்.

10. சத்ருக்களின் பட்டணத்தை ஜெயிக்கிறவனும், சிறந்த பலமுள்ளவனுமான அந்த ராமன் பிறகு வாலியை வதம் செய்து குரங்குகளின் அந்த ராஜ்யத்தை ஸுக்ரீவனுக்குக் கொடுத்தான்.

11. ஸுக்ரீவனால் ஏவப்பட்டவர்களும் இஷ்டப்படி ரூபத்தை எடுத்துக் கொள்பவர்களுமான ஆயிரக்கணக்கான குரங்குகள் தேவியான அந்த ஸீதையை எல்லாத் திக்குகளிலும் தேடுகின்றனர்.

12. ஸீதை லங்கையிலிருக்கிறாளென்று ஸம்பாதி சொன்ன வார்த்தையினால் நூறு யோசனையுள்ள

ஸ்முத்ரத்தை அகன்ட கண்களையுடைய ஸீதையின் காரணமாய் நான் வேகமாகத் தாண்டிவந்தேன்.

13. ராகவனிடமிருந்து ஸீதையை எம்மாதிரி சரீர முள்ளவளென்றும். எம்மாதிரியான நிறமுள்ளவளென்றும், எம்மாதிரியான அழகு வாய்ந்தவள் என்றும் நிச்சயமாகக் கேட்டறிந்தேனோ அந்த ஸீதையை நான் கண்டு விட்டேன்.

இவ்வாறு ஹனுமார் ராம சரித்ரத்தைச் சொல்லி முடித்தார்.

அடுத்து முப்பத்திரண்டாவது ஸர்கத்தில் எப் பொழுதும் ஸ்ரீராமனையே த்யானம் செய்யக் கூடிய ஹனுமாரைக் காணுதல்.

1. எப்பொழுதும் புத்தியினால் ஸ்ரீராமனையே த்யானம் செய்து கொண்டு ராம ராம என்று வாக்கி னாலும் ஸ்ரீராமநாமாவைச் சொல்லுகின்ற நான் ஸ்ரீராமனைச் சேர்ந்த கதையைக் கேட்கிறேன். அப்படியே அந்தக் கதையின் பொருளையும் அறிகிறேன்.

2. நான் இப்பொழுது ஸ்ரீராமருடைய காமத்தால் நன்கு பிடிக்கப்பட்டவளாயும், ஸ்ரீராமரிடத்திலே சென்ற எல்லா எண்ணங்களையுடையவளாயும், எப்பொழுதும் ராமரையே த்யானம் செய்கின்றவளாயும் இருந்துகொண்டு அதற்கு ஏற்றவாறு பார்க்கிறேன்; அதற்கு ஏற்றவாறு கேட்கிறேன்.

3. இங்கு ராமாயணம் சொன்ன குரங்கை என் மனதில் தோன்றிய எண்ணமென்றே நினைக்கிறேன். ஆனாலும் இது தோற்றமா, ஸத்யமாகவே ராமசரித்ரம் சொல்லிய குரங்கா என்று விவேக சக்தியினால் யோசிக்

கிறேன். இப்படி யோசிப்பதற்கு என்ன காரணம் என்றால் மனத்தோற்றத்திற்கு உருவம் கிடையாது. இந்தக் குரங்கோ நன்கு புலப்படுகின்ற உருவத்தோடு என்னைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறது.

4. (இப்பொழுது கேட்ட ராம வார்த்தை வாஸ்தவமான ராம தூதனே சொல்லி இருக்க வேண்டுமென்று தேவர்களை நமஸ்கரித்து ப்ரார்த்திக்கிறாள்) வாக்கிற்குப் பதியான ப்ருஹஸ்பதியின் பொருட்டு நமஸ்கரிக்கிறேன் இந்த்ரனையும் நமஸ்கரிக்கிறேன். ப்ரம்மாவையும், அக்னியையும் நமஸ்கரிக்கிறேன். என் முன்னிலையில் இந்தக் குரங்கினால் சொல்லப்பட்ட ராம சரித்ரமானது ஸத்யமான ராம தூதனால் சொல்லியதாகவே இருக்க வேண்டும். வேறு விதமாக இருக்கக் கூடாது என்று ஸீதை ப்ரார்த்தித்து நமஸ்கரித்தாள்.

(இங்கு ப்ருஹஸ்பதி வாக்குக்குப் பதியானதால், ஹனுமார் சொல்லிய வாக்கு ஸத்தியமாவதற்கு ப்ருஹஸ்பதியின் ப்ரஸாதத்தையும் ப்ருஹஸ்பதியின் சிஷ்யனாகிய இந்த்ரனுக்கும் குருவின் அனுக்ரஹத்தால் வாக்ஸித்தி இருக்குமாகையால் இந்த்ரனின் ப்ரஸாதத்தையும், ப்ரம்ம தேவன் வாக்ரூபியாகிய ஸரஸ்வதிக்குப் பதியாகையால் அவர் ப்ரஸாதத்தையும், வாக்கிற்கு அதிஷ்டாதாவான தேவதை அக்னியாவதால் அக்னியின் ப்ரஸாதத்தையும் கோரி இவர்களை நமஸ்கரித்ததாகக் கொள்ள வேண்டும்).

முப்பத்திரண்டாவது ஸர்கம் முற்றும்

சுந்தர காண்டத்தில் மூன்றாவது ஸர்கத்தில் ஹனுமாரின் வாக்யம்.

1. பெருத்த புஜமுள்ள கபியான ஹனுமார் ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களால் இந்த லங்கையானது அனாயாஸமாய்

ஜயிக்கப்படும் என்ற எண்ணத்தால் மிக ஸந்தோஷம் அடைந்தார்.

ஸுந்தர காண்டத்தில் பதின்மூன்றாவது ஸர்கத்தில் ஹனுமத் வசனம்.

1. லக்ஷ்மணனோடு கூடிய ராமனுக்கும், ஜனக புத்ரியும் தேவியுமான அந்த ஸீதைக்கும் ருத்ரன், இந்த்ரன், யமன், வாயு, சந்த்ரன், ஸூர்யன், மருத்கணம் இவர்கள் எல்லோருக்கும் நமஸ்காரம்.

2. ராம கார்ய ஸித்திக்காகவும் ராவணன் அறியாம லிருப்பதற்காகவும் என் தேகத்தைச் சுருக்கிக் கொண்டேன். இங்கு ரிஷி கணங்களோடுகூடிய தேவர்கள் எனக்குக் கார்ய ஸித்தியை உண்டுபண்ணவேண்டும்.

3—5. தானாக உண்டானவரும் பகவானுமான ப்ரம்மாவும், தேவர்களும் எனக்குக் கார்ய ஸித்தியைக் கொடுக்கட்டும். மற்றும் அக்னியும், வாயுவும், வஜ்ராயுதம் தரித்த இந்த்ரனும், பாசத்தைக் கையிலுள்ள வருணனும், சந்த்ர ஸூர்யர்களும், மஹாத்மாக்களான அச்வினி தேவர் களும், ஸமஸ்த மருத்துக்களும், பரமேச்வரனும் எல்லாப் பூதங்களும், பூதங்களுக்கெல்லாம் ப்ரபுவான ஸர்வேச்வர னும் மற்றும் எனக்குப் புலப்படாதவர்களும் மார்கத்திலிருப் பவர்களுமான தேவர்கள் எல்லாம் எனக்குக் கார்ய ஸித்தியைக் கொடுக்கட்டும்.

பதின்மூன்றாவது ஸர்கம் முற்றும்

ஸுந்தர காண்டத்தில் இருபத்தைந்தாவது ஸர்கத்தில் ஸீதை வருத்தத்துடன் சொல்லும் வாக்யம்.

1. மலர்ந்த செந்தாமரை இதழ் போன்ற கண்களை உடையவரும், சிங்கம் போல் பராக்ரமத்துடன் செல்கிற

வரும். செய்நன்றி உள்ளவரும். இனிமையாகப் பேசுகின்றவருமான அந்த என் நாதனைப் புண்யம் செய்தவர்கள் பார்க்கின்றனர்.

சுந்தர காண்டம் முற்றும்

யுத்த காண்டம்

ஆதித்ய ஹ்ருதய ஸ்தோத்ரம்

யுத்த காண்டத்தில் 107 ஆவது ஸர்கத்தில் இராவணன் ரதத்தை விட்டுத் திரும்பிச் செல்லும்பொழுது, இராமனுக்கு அகஸ்தியர் ஆதித்ய ஹ்ருதய ஸ்தோத்திரத்தை உபதேசம் செய்யும் வாயிலாக இராவண வதத்திற்கு அருளாசி வழங்குதல்.

1, 2. தேவர்களோடு கூடிப் போரைப் பார்க்க வந்த ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணராகிய அகஸ்த்ய முனிவரும் அப்பொழுது யுத்தத்தில் களைத்துப்போரில் கவலையுடன் நின்றுகொண்டிருக்கும் இராவணனை முன்னே கண்டு போருக்கு ஆயத்தமாகிய ஸ்ரீராமரை அணுகிப் பின்வருமாறு திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

3 — 5. குழந்தாய்! அபிராமராகிய ஸ்ரீராம! மஹாபாஹுவே! போரில் எதனால் சத்ருக்கள் யாவரையும் வெற்றி பெறுவாயோ அதற்குத் திருச்செவி சாய்ப்பாயாக. ரகசியமானதும், அனாதியானதும், பாவனமானதும், எல்லாப் பகைவர்களையும் அழித்து வெற்றியை அளிப்பதும், அழிவற்றதும், மிக மங்களமானதும் எல்லா மங்களங்களுக்கும் மங்களகர்மானதும் எல்லாப் பாபங்களையும் போக்கவல்லதும், கவலையையும் சோகத்தையும் போக்க

வல்லதும், ஆயுளை வளர்ப்பதும் சிறந்ததுமான ஆதித்ய ஹ்ருதயத்தை எப்பொழுதும் ஜபிக்க வேண்டும்.

6 கிரணங்கள் கொண்டவராய் உதிப்பவரும் தேவர்களாலும், அசுரர்களாலும் நமஸ்கரிக்கப்பட்டவரும், ஒளியைத் தருபவரும், லோக நாதருமாகிய சூரிய பகவானைப் பூஜிப்பாயாக.

7. இவரே ஸர்வதேவ ஸ்வரூபி. தேஜஸ்வி. கிரணங்களை ஆக்கியவர். இவர் தேவாசுர கணங்களையும், உலகங்களையும் கிரணங்களால் ரக்ஷிக்கின்றார்.

8. இவர்தான் ப்ரம்ம தேவர். விஷ்ணு பகவான், ருத்ர மூர்த்தி, ஷண்முகர், ப்ரஜாபதி தேவர், தேவேந்த்ரர், குபேரர், காலமூர்த்தி, தர்மராஜர், சந்த்ரர், வருண தேவர்.

9. ஒளியைத் தருபவராகிய இவர்தான் பித்ருக்கள், வஸுதேவதைகள், ஸாத்யர்கள், அஸ்வினி தேவர்கள், மருத்துக்கள், மனு பகவான், வாயு தேவர், அக்னி தேவர், ப்ரஜைகளின் உயிர், ருதுக்களைப் படைத்தவர்.

10. அதிதி தேவியின் புதல்வர். ஸ்ருஷ்டிப்பவர். க்ரியைகளைச் செய்யுமாறு தூண்டுபவர். ஆகாயத்தில் சஞ்சரிப்பவர். மழையால் போஷிப்பவர். கிரணங்களை உடையவர். பொன்னிறங்கொண்டவர். பிரகாசிப்பவர். பொன்மயமான ப்ரம்மாண்டத்தை உண்டாக்கியவர். பகலை ஆக்கியவர்.

11. பச்சைக் குதிரைகளைக் கொண்டவர். பல கிரணங்களை உடையவர். ஏழு குதிரைகளை உடையவர். ஒளிக் கதிர்களைக் கொண்டவர். இருளை ஒழிப்பவர். க்ஷேமத்தைத் தருபவர். ஸர்வ ஸம்ஹாரகர். ஸர்வ ஸம்ஹாரத்தில் அழிந்தவற்றை மீண்டும் படைக்குமாறு தோன்றியவர். ப்ரகாசிப்பவர்.

12. ப்ரம்மாண்டத்தின் நடுவில் விளங்குபவர். (பணிந்தவர்களின் உள்ளத்தைக்) குளிரச் செய்பவர். தபிக்கச் செய்பவர். ஒளியை உண்டாக்குபவர். யாவராலும் துதிக்கப்பட்டவர். பகலில் தம்மிடம் அக்னியை வைத்துக் கொண்டு இருப்பவர். அதிதி தேவியின் புதல்வர். சாயங் காலத்தில் சுயமாகவே தனிவை அடைபவர். பனியை நாசம் பண்ணுபவர்.

13. ஆகாயத்திற்கு மன்னவர். ராகுவைப் பிளப்ப வர். ரிக் யஜுர், ஸாமம் என்னும் வேதங்களின் கரையைக் கண்டவர். பெரும் மழையை உண்டாக்குபவர். தண்ணீ ருக்கு நண்பர். விந்த்ய மலையைத் தக்ஷிணாயனத்தில் செல்லும் வழியாகக் கொண்டவர். புனல் போல் ஆகாய மாகிய ஸமுத்ரத்தில் செல்பவர்.

14. வெயிலையுடையவர். வட்டவடிவமானவர். அடைந்தவரது பகைவர்களை நாசம் பண்ணுபவர். உதய காலத்தில் பொன்னிறமானவர். மதிய நேரத்தில் எல்லோ ரையும் எரிக்கின்றவர். யாவராலும் துதிக்கப் பெற்றவர். இவ்வுலகத்தை நிர்வஹிக்கின்றவர். பெரும் காந்தி பொருந்தியவர். எல்லோரிடமும் அன்பு பாராட்டுபவர். எல்லோருடைய ஸம்ஸாரத்திற்கும் உத்பத்தி காரணர் (காரணமானவர்).

15. நக்ஷத்ரங்கள், க்ரஹங்கள் இவைகளுக்குத் தலைவரே, எல்லாவற்றையும் நிலைநிறுத்துபவரே, ஒளி பொருந்திய அக்னி முதலியவற்றுள்ளும் மிக்க ஒளி பொருந் தியவரே, (இந்த்ரன், தாதா, பகன், பூஷா, மித்ரன், வருணன், அர்யமன், அர்ச்சிஸ், விவஸ்வான், த்வஷ்டா, ஸவிதா, விஷ்ணு என்ற) பன்னிரண்டு மூர்த்திகளாக இருப் பவரே! தேவரீருக்கு நமஸ்காரம்.

16. கிழக்கு மலையை உதிக்குமிடமாக உடைய வருக்கு நமஸ்காரம். மேற்கு மலையை அஸ்தமிக்கும்

இடமாக உடையவருக்கு நமஸ்காரம். ஜோதிஸுக்களின் கூட்டங்களுக்கு மன்னவரான பகற்காலத்தின் அதிபதிக்கு நமஸ்காரம்.

17. உபாஸகருக்கு வெற்றி கொடுப்பவரும், வெற்றி, க்ஷேமம் இவைகளை அளிப்பவருமான பச்சை வண்ணக் குதிரை உடையவருக்கு நமஸ்காரம். ஆயிரம் கிரணங்களை உடையவருக்கு நமஸ்காரம். அதிதி தேவியின் புதல்வருக்கு நமஸ்காரம்.

18. உபாஸியாதவர்களிடம் கொடுமையைக் காட்டுகின்ற ஜனங்களைப் பல தொழிலில் மூட்டுகின்றவருக்கு நமஸ்காரம். வெகு வேகமாக ஆகாயத்தில் சஞ்சரிப்பவருக்கு நமஸ்காரம். தாமரை மலரை எழுப்புகின்றவருக்கு நமஸ்காரம். மார்த்தாண்டருக்குப் பன்முறை நமஸ்காரம்.

19. ப்ரம்மாவையும், சிவபிரானையும், விஷ்ணுவையும், எல்லா ஆபத்துக்களிலும் பாலனம் பண்ணுகிறவரும், ஜனங்களைத் தொழில் செய்யுமாறு ஏவுபவரும், ஆதித்ய ரூபமான காந்தியை உடையவரும், எல்லாவற்றையும் அழிப்பவரும், அழிக்கையில் கடுமையான உருவத்தை உடையவருமான உமக்கு நமஸ்காரம். (கடுமையான உருவத்தை உடைய சூரிய பகவானுக்கு நமஸ்காரம்).

20. இருளைப் போக்குகின்றவரும், பனியைப் போக்குகின்றவரும், (தம்மை அடைந்தவரது) பகைவரை அழிப்பவரும் அளவிடக் கூடாத ஸ்வரூபத்தை உடையவரும் நன்றியற்றவர்களை நாசம் செய்கின்றவரும், விளங்குபவருமான தேஜஸுக்களின் பதிக்கு நமஸ்காரம்.

21. உருக்கிவிட்ட தங்க நிறம் கொண்டவரும், அக்னி ரூபமாக நின்று ஹவிஸை வஹிப்பவரும், எல்லா ஜகத்துக்கும் கர்த்தாவும், அக்ஞான இருளைப் பிளப்பவரும்

ஒளிவடிவமானவருமான அந்தர்யாமியாய் இருத்தலால் ஜனங்களின் புண்ய பாபங்களுக்குச் சாக்ஷியானவருக்கு நமஸ்காரம்.

22. இவரே ஜகத்தை அழிக்கின்றார். ப்ரபுவாகுமிவர் அதையே உண்டாக்குகின்றார். இவர் எல்லாவற்றையும் வற்றுமாறு செய்கிறார். இவர் எதிர்த்து விடுகின்றார். இவர் கிரணங்களால் மழையைப் பொழியச் செய்கின்றார்.

23. இவர் ப்ராணிகள் உறங்கும்பொழுது அந்தர்யாமியாக இருந்து விழித்திருக்கின்றார். இவர்தான் அக்னி ஹோத்ரராய் இருப்பவர். அக்னி ஹோத்ரம் செய்பவர்களுக்குப் பயனாகவும் இருப்பவர்.

24. வேதங்களும், யாகங்களும், யாகங்களின் பயனும் உலகங்களின் எல்லாக் க்ரியைகளும் இந்த ஸர்வ சக்தராகிய சூர்ய பகவானே.

25. ஸ்ரீராம! ஆபத்துக்களிலும், கஷ்டங்களிலும், காடுகளிலும், மனக்கலவரங்களிலும் இதைச்(இந்த ஆதித்ய ஹ்ருதய ஸ்தோத்ரத்தை) சொல்பவன் வருந்தாதிருக்கின்றான்.

26. ஒருமுகப்படுத்தப்பட்ட மனமுடையவனாய்த் (ஏகாக்ர சித்தனாய்) தேவர்களுக்குத் தேவரும், லோகங்களுக்குப் பதியுமாகிற இவரைப் பூஜிப்பாயாக இதை மும்முறை ஜபித்துப் போர்களில் வெற்றி பெறுவாய்.

27. மஹாபாகுவே! இந்த க்ஷணமே நீ ராவணனை வதைப்பாய்.

அப்பொழுது அகஸ்த்யர் இவ்வாறு மொழிந்தருளி விட்டு வந்த வழியே திரும்பிச் சென்றார்.

28. மஹா தேஜஸ்வியாகிய அவர் இதற்குத் திருச் செவி சாய்த்து, அப்பொழுது கவலை நீங்கியவராய் ஆனார். ஸ்ரீராமர் மிகக் களிப்புற்றவராய்ப் பொறிகளை அடக்கியவராய் அதை த்யானித்தார்.

29. வீர்யசாலியாகும் அவர் மும்முறை ஆசமனஞ் செய்து பரிசுத்தராக ஆகி வில்லைக் கைக்கொண்டு சூரியனைப் பார்த்துக்கொண்டு ஜபித்து அப்பொழுது மிகுந்த ஆனந்தத்தைக் கொண்டார்.

30. களித்த உள்ளங்கொண்ட அவர் ராவணனைப் பார்த்து யுத்தத்திற்கு நெருங்கி வந்தார். பெரும் முழு யத்னத்துடன் அவனுடைய வதையில் உறுதி கொண்டவராய் இருந்தார்.

31. அப்பொழுது தேவ கணங்களின் நடுவிலிருக்கும் சூரிய பகவான் மிக உள்ளங்களித்து உத்ஸாஹங் கொண்ட ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து ராவணனது நாசத்தை அனுக்ரஹித் தருளிவிட்டுத் "துரிதப்படுத்துவாயாக" என்று திருமொழியைத் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

ஆதி காவ்யமாகிய வால்மீகி ராமாயணத்தில் யுத்த காண்டத்தில் 107ஆவது ஸர்கமாக விளங்கும் ஆதித்ய ஹ்ருதய ஸ்தோத்ரம் முற்றும்.

யுத்த காண்டம் முற்றும்

ஸ்ரீ மஹாவீர வைபவம்

அடியார்களின் அச்சமாகிற இருளை ஒழிப்பதற்காகச் சக்ரவர்த்தித் திருமகனாகிற சூரியனாகத் தோன்றியவனாய், ஸீதா தேவியால் ஒளிமிகுந்தவனாய்ப் பரமாகாசமெனப்படும் ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்குச் சூரியனாய் விளங்குபவனான ராமன் மேம்பட்டு விளங்குகிறான்.

1. உலகத்தில் தனக்கு மிக்கவன் இல்லையென்னும்படி போற்றத்தக்க எல்லையற்ற வீரம் மிகுந்த பெரிய வீரனே வாழ்க, வாழ்க.

2. தைர்யத்தை மிகுதியாகப் பெற்றவர்களுள் முதன்மையாக இருக்கும் இராமபிரானே!

பால காண்டம்

3. தேவர்களுக்கும், அசுரர்களுக்கும் ஏற்பட்ட போரில் ஸ்ரீமந்நாராயணனான நீ வந்து ஜெயித்துக் கொடுத்த பொழுது தேவர்கள் அனைவராலும் போற்றிப் பேசப் பெற்றவனே!

4. இராவணனால் துன்புறுத்தப்பெற்ற தேவர்களின் கூட்டத்தால் ப்ரார்த்திக்கப்பட்டுத் தசரதன் புத்ரனாய் அவதாரம் செய்துள்ளவனே!

5. சூரிய வம்சமெனும் தாமரைக்குச் சூரியன் போன்றுத் திகழ்பவனே !

6. தேவர்களின் தலைவனான இந்த்ரனுக்குப் போரில் உதவி செய்வதில் வல்லவனான தசரதனுக்கு எஞ்சியிருந்த பித்ருக்களின் கடனைச் சக்கரவர்த்தித் திருமகனாக நீ அவதரித்துத் தீர்த்துவைத்தவனே.

7. இந்த உலகம் தோன்றியதற்கே காரணமாய் இருக்கும் நீ கோசலையின் திருவயிற்றில் புத்ரனாக அவதரித்ததால் நீ பகவான் என்பது மறையுமாறு செய்தவனே !

8. விச்வாமித்ரரின் வேள்வியைச் சிறுவயதிலேயே அநாயாஸமாக ரக்ஷித்து அளித்தவனே.

9. விச்வாமித்ரர் கொடுத்த அஸ்த்ரங்களைப் போரில் உதவி புரியுமாறு நீ பணித்தாய். போர் என்னும் யாகத்தில் முன் நின்று தொண்டு புரிந்து உனக்கு அவை வெற்றியை விளைவிக்கும்படி செய்துகொண்டவனே !

10. உன்னிடம் சரணாகதி செய்த அடியார்களின் எதிரிகளை அழிப்பதில் பெருமிடுக்கு கொண்டு விளங்கும் வலிய தோள்களை உடையவனே !

11. தம்மை யாரும் வெல்ல முடியாது எனச் செருக்குடன் இருந்த தாடகையையும் அவளது புத்ரர்களான ஸுபாஹு மாரீசன் ஆகியோரையும் ஒரு சிறிய அம்பினால் வதம் செய்தும், பலமிழக்கச் செய்தவனே !

12. பிறைச் சந்த்ரனைத் தலையில் தரித்தவனாயும், நடனம் புரிவதில் வல்லவனாகவும் இருக்கிற சிவனுடைய

சடையில் உனது திருவடித் தாமரையினின்றும் தோன்று கிற தேவ கங்கையைத் தாங்குகிறான். அந்தக் கங்கையின் விளைநிலமான உன் திருவடித் தாமரையின் துகள் கௌதம மஹரிஷியின் சாபத்தால் கல்லுருக்கொண்டு அஹல்யையின் மீது பட்டதால் சாபம் தீர்ந்து அழகிய மங்கையாய் நின்ற அஹல்யையால் போற்றப் பெற்றவனே!

13. உன்னால் முன்பு கேட்கப்பெறாததான விச்வாமித்திர முனிவரால் கூறப்பட்டதான பல்வகையான கதைகளைக் கேட்டவனே!

14. நல்ல அழகுடைய கண்களைப் பெற்ற மிதிலா நகரத்துப் பெண்களின் கண்ணுக்கு நல்விருந்தாய் இருப் பவனே! (சகோர பக்ஷி சந்த்ரனைக் காண்பது போல் உன்னைப் பார்த்து நின்றார்கள் மிதிலா நகரத்துப் பெண்கள்).

15. சிவதனுசை நாணேற்ற முயன்றபோது சிவனுடைய வில்லானது முறிந்துவிட்டது. அத்தகைய தோள்வலிமையுடையவனே!

16. சூரியகிரணங்களால் மலர்ந்த தாமரைக் காடு களைப் போன்று, உனது கண்கள் நன்கு மலர்ந்து தாமரை யைக் காட்டிலும் அழகு பெற்று விளங்கும் சிறப்புடைய வனே!

17. சிவபிரானது வில்லை நாணேற்ற வேண்டும் என்ற பணயமானது யாராலும் முடியாமல் போய்விட்டால் ஸீதையின் விவாஹம் என்ன ஆகும்? எனக் கவலையுட னிருந்த ஜனகனது கவலையைச் சிவதனுசை முறித்துத் தீர்த்து வைத்தவனே!

18. எல்லா அரசர்களாலும் நாணேற்ற முடியாத தான அந்த வில்லை நாணேற்றியமையால், ஜனகனின்

மகளான ஸீதையின் கொங்கைத் தலத்தில் லீலைகள் புரிவதற்கு ஏற்றவையாகிய கைகளை உடையவனே !

19. உறுதியான கோடரியைக் கையில் தாங்கிய பரசுராமர், விஷ்ணுவின் அம்சமாகத் தன் கையிலிருந்த வில்லை யாராலும் நாணேற்ற முடியாது எனக் கர்வத்தோடு இருக்கையில், அதனை வாங்கி நாணேற்றி அவரின் கர்வத்தை அழித்ததோடு உன் உண்மையான தன்மையையும் உலகுக்கு அறிய வைத்தவனே !

20. தக்ஷனுடைய யாகத்தை அழித்த சிவனுடைய கைலாச மலையைப் பந்தாக விளையாடுவதில் முதலிலுள்ளவனும், உலகத்திற்குத் துன்பத்தைக் கொடுப்பவனும் இந்த்ரனுடன் போர் புரியும்பொழுது இந்த்ரனின் யானையாகிய ஐராவதமானது இராவணனை முட்டியதால் உடலில் உண்டான தழும்புகளால் மேடு பள்ளங்களையுடைய இராவணனை அடக்குவதில் வல்லவனும், ஆயிரம் கைகளையுடைய கார்த்தவீர்யன் முதலிய அரசர்களை அழித்து அவர்களின் ரத்தத்தைத் தேக்கி அதில் பித்ருக்களுக்குத் தர்ப்பணம் செய்யப்பட்ட பரசுராமனுடைய ஸத்கதிக்குத் தடை செய்த தாழ்ப்பாள் போன்ற வளைந்த அம்புகளையுடையவனே !

21. தன் தந்தையின் சொல்லைப் பொய்யாக்காது நிறைவேற்றுவதற்காக உனக்கு வந்த இளவரசுப் பட்டத்தையும் உதறித் தள்ளியவனே !

22. குஹன் என்னும் வேடர் தலைவனுடன் நட்பினால் குறிப்பிடப்பட்ட கடல் போன்றதான கருணைக் குணத்துக்கு உறைவிடமாய் உள்ளவனே !

23. பரத்வாஜ முனிவர், சிறப்பாய் உபசரித்துச் சித்ரகூட மலையின் அடிவாரத்தில் அழகிய பர்ணசாலை

அமைத்துக் கொடுத்து அதில் உறையும்படிக் கட்டளை இட்டதை ஏற்றுத் தங்கியவனே !

24. யாராலும் கட்டளையிடத் தகாதவனே !

25. குடிமக்களோடு வந்து பரதன் உன்னைத் திரும்பவும் ராஜ்யத்தை ஏற்குமாறு வேண்டியபோது உனது பாதுகைகளைச் சிரமேற்கொண்டு நடத்தப்பெற்ற யோக க்ஷேமத்தையுடையவனே !

26. இந்த்ரனின் மகனான காகன், மாம்ஸத்தில் விருப்பங்கொண்டு ஸீதாப்பிராட்டியிடத்தில் அபசாரம் செய்ததால் சிறு துரும்பை ப்ரம்மாஸ்த்ரமாகக் காகத்தின் மீது எய்தாய். அதைக் கண்டு அஞ்சியோடுகின்ற காகத்தைக் காக்கத் தேவர்களும், முனிவர்களும் அஞ்சினர். மேலும் தர்பையின் துண்டானது ப்ரம்மாஸ்த்ரமாய் வடிவு கொண்டு செய்த அத்புதச் செயல்களைக் கண்டு அனைவரும் கொண்டாடுமாறு ஆற்றல் காட்டியவனே !

27. நீ விடுத்த அந்த (அம்பானது) ப்ரம்மாஸ்த்ரமானது துரத்தும்போது காகமானது பிரம்மன், சிவன், இந்த்ரன் ஆகியோர்களிடம் வேண்டியும் யாரும் காப்பாற்ற இயலாதவராய் இருந்தனர். அவர்களே பயப்படுமளவிற்கு அச்சிறு துரும்பின் பலம் பெருமை வாய்ந்ததாக விளங்கச் செய்தவனே !

ஆரண்ய காண்டம்

28. தவம் புரிவதற்கு ஏற்றதான தண்டகாரண்ய வனத்தில் நடை போடுகின்ற பாரிஜாத மரத்தைப் போன்றவனே.

29. விராதனென்னும் மானுக்கு (மான் போன்ற அரக்கனுக்கு) புலி போன்றவனே !

30. அனேகமான பலன்களைத் தருகின்ற யாகப் பயிர்களை அழிக்கின்ற அரக்கர்களாகிய விலங்குகளை அழிக்கத் தொடங்கியதால் மரவுரியணிந்த முனிவர்களுக்கு அனுகூலத்தைச் செய்தவனே !

31. த்ரிஸிரஸ் என்னும் அரக்கனின் தலையாகிய இருளை ஒழிக்கக் கூடிய சூர்யன் போன்றவனே !

32. தூஷணனென்னும் அரக்கனை அழித்துக் கடல் போன்ற அவனை வற்றச் செய்தமையால் முனிவர் கூட்டமானது மகிழ்ந்து உன்னை ஜய ஜய என வாழ்த்தப் பெற்றவனே !

33. கரன் என்னும் மிகக் கொடிய அரக்கனைப் பெருங்காற்றானது மரத்தை வீழ்த்துவது போல அழித்தவனே !

34. முற்கூறிய மூன்று அரக்கர்களுடன் சேர்ந்து போர் புரிய வந்த பதினாலாயிரம் அரக்கர்களையும் பெரிய யானையானது கோரைக்காடுகளை அழிப்பது போல வெகு விரைவில் அழித்தவனே !

35. வேறு துணையே வேண்டாத பெரு வீரனே !

36. வேறு யாராலும் செய்ய முடியாத பல செயல்களைத் துணிவாகச் செய்பவனே !

37. மிகப்பெரியதான போரை ஸீதாபிராட்டியானவள் மகிழ்ந்து மிக இறுகக் கட்டிக் கொண்டதால் ஆற்றப்பட்ட பெரியதான வீரப்புண்களை உடையவனே !

38. கபடமாக மான் வடிவு கொண்ட மாரீசனை அழித்து அதனுடைய தோலினால் அழகு படுத்தப்பட்ட தர்பாஸனத்தை உடையவனே !

39. ஸீதையை அபகரித்துச் செல்லும்போது, தனது வீரத்தைக் காட்டுவதால் புகழைப் பெறுவதற்காக விற்கப் பெற்ற உயிரை உடைய ஜடாயுவின் உடலைத் தஹனம் செய்ய விரும்பியதால் உனது பக்த ஜனங்களிடம் நீ காட்டக் கூடிய கருணையுள்ளங் கொண்டவனே !

40 கபந்தனென்னும் அசுரனை அழித்து அவனை எரித்தாய். அவன் தன் சாபந் தீர்ந்து மீண்டும் தெய்வத் தன்மை பெற்று உன்னை வாழ்த்திச் செல்லுமாறு திகழ்ந்தவனே !

41. பெருமைக்குரிய முனிவர் கூட்டத்தை அண்டிய மையால் சபரி என்னும் மூதாட்டிக்குத் தன் மனக் களங்க மானது ஒழிக்கப் பெற்று, மோக்ஷத்துக்கு ஸாக்ஷியாய் இருந்தவனே !

42. வாயு புத்ரனான ஹனுமனுடைய மங்கள மான பேச்சுக்களாலே மகிழ்விக்கப்பெற்ற உள்ளத்தை உடையவனே !

43. இராவணனிடமிருந்து ஸீதையை மீட்கச் சூர்ய புத்ரனான சுக்ரீவனிடம் தான் செய்த சரணாகதியால் சுதந்திரத்தை அடைந்த ஸர்வேச்வரனே !

44. சுக்ரீவன் தனது அண்ணனான வாலியை உன்னால் வெல்ல இயலுமா ? என ஐயமுற்றதால் அவனுக்கு உனது பலத்தைக் காட்டுவதற்காக இறுகப் பிணைக்கப் பெற்ற கைலாஸ மலையின் சிகரத்தைப் போல் பெருட சரீரமுடையவனான துந்துபி என்னும்

அசுரனுடைய எலும்புக் குவியலை இடப்பக்கத்தின் திருவடிக்கட்டை விரலை சிறிது அசைத்தலாலேயே நெடுந் தூரம் எறிந்தமையால் நம்பிக்கையூட்டப்பெற்ற நண்ப னான சுக்ரீவனுடைய உள்ளத்தை உடையவனே !

45. உனது அம்புகளின் பலத்தை அறிய விரும்பிய சுக்ரீவனுக்காகப் பிடி அதிகமாக உள்ள அம்பை எய்தாய். அந்த அம்போவெனில் ஏழு மரங்களைத் துளைத்ததோடு நில்லாமல் மலைகள், பூமி ஆகியவைகளைத் துளைத்துப் பாதாளத்துக்கும் சென்று திரும்பவும் வந்து உனது அம்பறாத் தூணியிலே விழுந்தது. இவ்வாறு விசித்ரமான செயல்களை உடையவனே !

46. வாலி ஸந்த்யா வந்தனம் செய்யும்போது இடை யூறு இழைத்த இராவணனைத் தனது கை இடுக்குகளில் இறுக்கிப் பிடித்துக் கொண்டதால் இராவணனுக் குப் பேரச்சத்தை விளைவித்தவனும், நான்கு கடல் களிலும் விளையாடுவதில் வல்லவனும், குரங்குக் கூட்டத் தலைவனுமான வாலியின் அகன்ற கற்பாறை போன்ற மார்பைப் பிளக்கக் கூடிய வலிமை மிக்க அம்பை உடையவனே !

சுந்தர காண்டம்

---

47. கரைகாண இயலாததான கடலென்னும் அகழி யால் சூழப்பெற்ற இராவணனது நகரமாகிய இலங்கையில் தீமூட்டிய மிக்க வேகமுடையவனான வாயு புத்ரனான ஹனுமானை அணைத்துக்கொண்டதால் உண்டான எல்லார் செல்வத்தையும் உடையவனே !

யுத்த காண்டம்

48. பகைவன் இராவணன். அவனது தம்பியான விபீஷணனை ஏற்றுக் கொள்வதில் மந்த்ரிகளான வானரர் களுக்கு நம்பிக்கையூட்டும் பொருட்டு, கருத்து வேறுபாடு களைக் களைவதற்காக வெளிப்பட்ட ஸர்வேச்வரத் தன்மை உடையவனே !

49. சரணமடைந்தவர்களைக் காப்பாற்றுவதில் வ்ரதம் மேற்கொள்ளப் பெற்றவனே !

50. மிக்க வீரமுடையவனே !

51. வ்ரதத்தைத் தவறாது நிறைவேற்றியவனே !

52. ஸமுத்ரராஜனைச் சரணமடைந்து வழி கேட்டு ப்ராயோபவேசம் செய்ததாலே கடலில் மணல் திட்டை உடையவனே !

53. உனது அம்பானது ப்ரளய காலத்திய அக்னி யைப் போலத் தீக்கொழுந்தைக் கொண்டு விளங்கியதால் கடலின் நீர் வெள்ளத்தை வற்றச் செய்துவிட்டது. அத்தகைய பெருமை பொருந்திய அம்புகளை உடையவனே!

54. மிக வலிமை வாய்ந்த பகைவர்களுடன் போர் புரிவதில் விருப்பத்தோடு இருந்த குரங்குக் கூட்டங்கள் மலைகளைப் பஞ்சு போலாக்கிக் கொண்டுவந்த மலை களால் கட்டப் பெற்ற அணையுடன் கூடிய கடலை உடையவனே !

56. வானரப் படையானது இலங்கையைச் சென்று முற்றுகையிட்ட பிறகு நீ உனது வில்லை நாணேற்றினாய்.

நீ நாணேற்றிய அந்தச் சப்தத்தைக் கேட்ட இலங்கையி லுள்ள அந்தப்புர ஸ்த்ரீகளின் உடல் நடுக்கமாகிய ஆடலுக்கு ஆசிரியனாக விளங்கிய நாணோசையை உடையவனே !

56. யுத்தத்தில் ப்ரயோகம் செய்யப் பெற்ற நாகாஸ்த்ரத்தால் இருவரும் மூர்ச்சையாய் இருந்தபோது ஆகாயத்தில் பறக்கிற மேருமலையின் பெருமை பெற்ற வேதஸ்வரூபனாகவுள்ள உனது தோழனான கருடனின் இறக்கைக் காற்றானது பட்டவுடன் போக்கடிக்கப் பெற்ற நாகாஸ்த்ரத்தின் துன்பத்தை உடையவனே !

57. அரக்கர் படைகளின் தலைவர்கள் இதற்கு முன்பு வானரங்களுடன் போர் செய்யாத காரணத்தால் வெட்கப்பட்டுக் கண்களை மூடிக்கொண்டனர் அவ்வாறு போர் செய்த அரக்கர்களின் கதவு போன்ற மார்புகளைப் பிளப்பதில் சக்தியுடைய கோபத்தையும் செருக்கையும் உடையவனே !

58. உனது வில்லில் நாணேற்றும்போது எழுகின்ற "டங்கார" ஒலியானது விரோதிகளுக்கு மிக அச்சத்தினைக் கொடுக்கக் கூடியது. அதிலிருந்து கிளப்புகின்ற கொடிய அம்பின் அடியால் பிளக்கப்பட்ட கிரீடங்களையுடைய, கலங்கிய மனமுடைய விஸ்ரவஸ்ஸின் புத்ரனான இராவண னுக்கு இளைப்பாற ஸமயத்தைக் கொடுத்தமையால் உண்டான புகழ்பெற்ற வீரத்தை உடையவனே !

59. கும்பகர்ணனென்கின்ற குலமலையைப் பிளப் பதில் வஜ்ராயுதமாயுள்ள ஐயத்திற்கே இடமில்லாததான அம்பை உடையவனே !

60. ஆபிசாரம் செய்வதற்காக வளர்த்த அக்னி ஹோமத்தில், ஹோமத்தைத் தடுக்கும் பொருட்டு ஒன்றன் மேல் ஒன்றாக வந்து விழுந்த கடல் வெள்ளம்

போன்ற வானரப்படை எழுப்பிய கலகலவெனும் சப்தத்தால் கோபங்கொண்ட இந்த்ரஜித்தைக் கொன்ற தம்பியை, (லக்ஷ்மணனை) ஸாக்ஷியாகக் கொண்ட அரக்கர் களுடன் நடந்த மற்போரை உடையவனே !

61. ஒப்பார் யாருமில்லை என்ற பராக்ரமத்தை யுடையவனே !

62. பரமசிவனைக் காட்டிலும் அதிகமாயும், பயங்கர மாயுமுள்ள அஸ்த்ரங்களின் சக்தியை உடையவனே !

63. தேர்ப்பாகனால் திருப்பிச் செலுத்தப்பட்ட தேரையுடையவனும், வெட்கமடைந்தவனுமான இராவண னால் உண்மையென நிரூபிக்கப்பட்ட வீர்யமுள்ளவனே !

64. உனது கூரிய அம்புகளானது இராவணனது பத்து தலைகளையும் அறுத்துத் தள்ளியது. பகைவனான இராவணன் பெற்ற வரத்தால் மறுபடி மறுபடி உண்டா கின்றது. இதைக் கண்ட இந்த்ரன் மிகவும் குழப்பத்தோடு நிற்கும் போது ப்ரம்மாஸ்த்ரத்தால் சுத்தமாக அறுத்துத் தள்ளியமையால் உண்டான சந்தோஷத்தால் இந்த்ரனின் ஆயிரம் கண்களும் ஆயிரம் (தாமரை) மலர்களாக மலர்ந்து நின்றன. இவ்வாறு மலர்ந்த அழகுடன் கூடிய ஆகாயத்தி லின்றும் விழுந்த கற்பக மரங்களின் புஷ்பங்களின் கூட்டத் தால் மணமூட்டப்பெற்ற தேரின் வழியை உடையவனே !

65. உலக மக்கள் அனைவரைக் காட்டிலும் அதிகத் தோள் வலிமையுள்ளவனும், வரங்கள் பல பெற்றும் பலம் அதிகமாக உள்ளவனும், பத்து தலை உடைய இராவண னுடைய பத்து தலைகளும் உன்னால் அறுக்கப்பட்டதால் ஏற்பட்ட துன்பத்தால் தன் நினைவை இழந்த இராவண னின் மனைவியான மண்டோதரியின் புலம்பற் சொற்கள்

அனைத்தும் வேதாந்த விஷயங்களுக்கு ஒத்த பொருளைத் தரக்கூடியனவாயும் உனது ஸ்வரூபம். குணம் போன்றவைகளைப் பேசுவதாக அமைந்திருந்தன. அவ்வாறு இருக்கக் கூடிய வேதாந்த வாக்யங்களைக் கூறி ரிஷிகள் போற்றுகின்ற புகழுக்குரியவனே !

66. இராவண வதத்திற்குப் பிறகு விபீஷணன் ஸீதாப்பிராட்டியை உன்னருகில் அழைத்து வந்தபோது இந்த்ரன், அக்நி, யமன், நிர்ருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், சிவன் ஆகிய தேவர்கள் அனைவரும் உன்னை ஸ்தோத்ரம் செய்து பிராட்டியை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு வேண்டினர். அப்போது அவர்கள் செய்த ஸ்தோத்ரத்தால் மகிழ்ச்சி அடைந்தவனே !

67 அளவற்ற அறிவுடையவனான ப்ரம்மனால் அறியப்பட்டுக் கூறப்பெற்ற கடலின் நீர்த்திவலையின் அளவையுடைய தற்பெருமை உடையவனே !

68. இராவண வதத்தால் தேவேந்த்ரன் பயம் நீங்கியது. இக்கார்யத்தால் மகிழ்ச்சியடைந்த தேவேந்த்ரன் ஏதேனும் தொண்டு செய்ய விரும்பி வேண்டினான். அப்போது உன்னால் சொல்லப் பெற்ற கார்யமான போரில் இறந்த அனைத்துவானரங்களையும் உயிர்ப்பித்துக் கொடுக்குமாறு கூறியதைச் செய்ததால் உண்டான வானரப் படை வெள்ளத்தை உடையவனே.

69. தன் ஸங்கல்பத்தால் பிரிந்தும் (இராவண வதத்திற்குப் பிறகு), கூடியும் உள்ள மனமொத்து இருக்கிற மனைவியை உடையவனே !

70. விபீஷணனுக்குக் கொடுக்கப் பெற்ற இலங்கைச் செல்வத்தை உடையவனே !

71. கடமையைச் செய்து முடித்தவனே !

72. ஆகாயத்தாமரை போன்று இல்லாத பொருளாக ஆக்கப்பெற்ற பகைவர் கட்சியை உடையவனே!

73. யுத்தம் முடிந்து அயோத்திக்குத் திரும்புவதற்காக விபீஷணனால் கொண்டுவரப்பெற்ற புஷ்பக விமானமானது உனது அனுக்ரஹத்தால் கடல் போன்ற ஆகாயமானது பசுவின் குளம்பு போன்று செய்யப் பெற்ற பெருமையை உடையவனே !

74. சபதமாகிய கடலைக் கடப்பதில் ஊக்கம் கொண்ட பரதனுடைய ஆசையைச் சிம்மாசனத்தில் ஏறித் தீர்த்து வைத்தவனே !

75. தலைவனே !

76. ரகு குலத்தலைவர்களுள் உயர்ந்தவனே !

உத்தர காண்டம்

77. அயோத்தியில் முடி சூட்டிய பிறகு இராமனது திருவடித் தாமரைகளில் வீழ்ந்து வணங்க வருகின்ற அரசர்களின் கிரீடங்களிலுள்ள இரத்தினங்களால் மேருமலையின் தாழ்வரை போன்று ப்ரகாஸிக்கின்ற பாத பீடத்தை உடையவனே !

78. அயோத்யை எனப் பெயர்பெற்ற தேவலோகத்திற்கும் பூலோகத்திலுள்ள அயோத்திக்கும் ஈச்வரனாக இருப்பவனே !

79. தன் தந்தையைக் கொன்றதால் கோபங் கொண்ட பரசுராம முனிவர் இராஜவம்சத்தைக் கொன்றார். இத்துன்ப நிகழ்ச்சிக்குமுன்பு தர்மம் தவறாது ஆண்டு வந்த அரசர்களைக் காட்டிலும் நூறு மடங்கு அதிகம் தர்மம் தவறாது ஆண்ட இராஜ குலத்தை உடையவனே !

80. நற்செய்கைகளில் ஈடுபட்ட பரதனாலே அடக்கப்பட்ட கர்வத்தையுடைய கந்தர்வக் கூட்டத்தினரால் பாடப்பெற்ற நூற்றுக்கணக்கான வெற்றிப் பாடல்களை உடையவனே!

81. லவணாசுரனைக் கொன்ற சத்ருக்னனால் வழிபடப்பெற்றவனே!

82. குச லவர்களால் கற்றுக்கொள்ளப் பெற்ற உனது வம்சத்தைப் பற்றிய பாடல்களை உடையவனே !

83. தெய்வ வசத்தால் ஸ்லோகமாக மாறுகின்ற வடமொழி வாக்கையுடைய உயர்ந்த கவியான வால்மீகியால் இயற்றப்பெற்ற தன் வரலாற்றை விளக்குகின்ற ஸ்ரீமத் ராமாயண க்ரந்தத்தை குச லவர்கள் அசுவமேத யாகத்தின் போது இனிமையாகப் பாடியதைக் கேட்டு மகிழ்ந்தவனே !

84. எல்லா ஜனங்களாலும் மிகவும் போற்றப் பெற்றவனே !

85. மறுபடியும் கொண்டுவரப்பட்ட உயர்ந்த புஷ்பக விமானத்தைக் கொடுத்தலால் மகிழ்விக்கப் பெற்ற புகழை உடையவனே !

86. மரணமடைந்த முனிவரின் புதல்வனை உயிர் பிழைக்கச் செய்யும் அமுதம் போன்றவனே !

87. த்ரேதாயுகத்தில் நடத்தப்பட்ட க்ருதயுகத்தின் தர்மங்களை உடையவனே!

88 குறைவற்ற பெரும் பொன்னையே தக்ஷிணை யாகக் கொண்டு பற்பல அசுவமேத யாகங்களைச் செய்து நன்கு நிறைவேற்றப்பட்ட தனது ஜாதி, ஆச்ரமம் ஆகிய வற்றிற்குரிய கடமைகளை உடையவனே !

89. எல்லாக் கர்மங்களாலும் நன்கு ஆராதிக்கப் படுபவனே !

90. நிலையான தர்ம வடிவு கொண்டவனே !

91. கோசல நாட்டில் பிறப்பதையே செல்வமாகக் கொண்ட ஜங்கமப் பொருள், அதனினும் வேறுபட்ட ஸ்தாவரமாகிய ப்ராணிக் கூட்டங்களுக்கும் உயர்ந்த லோகத்தை கொடுத்ததால் காட்டப்பட்ட அழியாத எல்லையற்ற பெருமையை உடையவனே !

92. ஸம்ஸாரம் என்கிற சூரியனால் தவிக்கும்படி செய்யப்பெற்ற அடியார்களின் கூட்டத்திற்கு மங்களமான பூஞ்சோலை போன்றுள்ளவனே !

93. ஸ்ரீராமபத்ரனே !

94. இவ்வாறு பல பெருமைகளையுடையவரான உங்களின் திருவடித் தாமரைகளைப் பலமுறை வணங்கு கின்றேன்.

இராமனாய் அவதரித்த ஸர்வேச்வரனுக்கு நான்முான் புத்ரன். அவன் புத்ரனான சிவன் இராமபிரானுக்குப் பேரனாவான். இவ்வாறு புத்ரன். பேரன் முதலியவர்களை உடையவனாய் ஸீதையுடன் கூடியவனாய் இல்லறத்தை நடத்துபவனான ஸ்ரீராமபிரானுக்கு நமஸ்காரம்.

கவிகள், தார்க்கிகர்கள் இவர்களுக்குச் சிங்கம்போன்ற வேதாந்த தேசிகனால் இயற்றப்பட்டதாயும், கடினமாயும், மென்மையாயும் உள்ள பதங்கள் சேர்ந்து ஆழ்ந்த கருத்துடையதாய் ஸம்ஸார பயத்தைப் போக்குகின்ற மருந்தாயுள்ளதான இந்த மஹாவீர வைபவமென்னும் வசன நடை நூலை அறிஞர்களே படியுங்கள்.

ஸ்ரீ மஹாவீர வைபவம் முற்றும்

ஸ்ரீ காயத்ரீ ராமாயண ச்லோகங்களும்-ஸ்ரீமத்ராமாயண-காண்ட-ஸர்க-ச்லோக எண்களும்

M. L. J. Press Second Edition. (1958) Page Numbers.

வரிசை எண்.	ச்லோகத்தின் தொடக்கம்	காண்டம்	ஸர்கம்	ச்லோகம்	M. L. J. அச்சகத்தில் அச்சாகிய புத்தகத்தின் பக்க எண்.
1	तपःस्वाध्याय	बाल.	1	1	1
2	स हत्वा राक्षसान्	,,	30	24 & 25	48
3	विश्वामित्रस्तु	,,	67	12	92
4	तुष्टावास्य	अयोध्या.	15	20 & 21	134
5	वनवासं हि	,,	40	14	178
6	राजा सत्यं च	,,	67	34	224
7	निरीक्ष्य स	,,	99	25	268
8	यदि बुद्धिः कृता	आरण्य.	11	44 & 45	313
9	भरतस्यार्यपुत्रस्य	,,	43	17	361
10	गच्छराममथः	,,	72	17	408

11	देश कालौ	किष्किन्धा.	22	20	455
12	वन्धास्तु ते	,,	43	34	500
13	सनिर्जित्य पुरीं	सुन्दर.	4	1	545
14	धन्या देवाः	,,	26	41 & 42	585 & 586
15	मङ्गलाभिमुखी	,,	53	27 & 28	635
16	हितं महार्थं	युद्ध.	10	27	680
17	धर्मात्मा रक्षसां	,,	41	69	734
18	यो वज्रपाता	,,	59	139	773
19	यस्य विक्रम	,,	72	11	813
20	न ते ददृशिरे	,,	94	26	859
21	प्रणम्य देवता	,,	119	23	903
22	चलनात्पर्वतस्येव	उत्तर.	16	26 & 27	955
23	दाराः पुत्राः	,,	34	41	999
24	यामेव रात्रिं	,,	66	1	1049

॥ श्लोकानुक्रमणिका ॥

क्रम संख्या	श्लोक:		पुट संख्या
205	यदि वुद्धिः कृता	...	40
206	यदृच्छयैव :	...	3
207	यस्य विक्रम	...	42
208	यानि रामस्य	...	18
209	यामेव रात्रिं	...	42
210	ये नराःकीर्त्तयिष्यन्ति	...	24
211	येन सप्त	...	16
212	यो रामं प्रतियुध्येत	...	20
213	यो वज्र पाता	...	41
214	यः प्रग्रहान्	...	7
215	रक्षिता जीवलोकस्य	...	19
216	रक्षिता स्वस्य	...	29
217	रक्षिता स्वस्य वृत्तस्य	...	33
218	रघूणां कुलदीपश्च	...	55
219	रश्मिमन्तं समुद्यन्तं	...	36
220	राज्यार्हावमर	...	13
221	राजर्षि देव	...	12
222	राजर्षीणां गुणश्रेष्ठः	...	32
223	राजविद्या विनीतश्च	...	19
224	राजा सत्यं च	...	40
225	राज्ञः पुत्रा	...	2
226	राम राम	...	36
227	रामं रत्न किरीट	...	53

AN APPEAL

Manuscripts on Palm Leaf or Paper of the ancient works of the wise men of the past, are the great treasures, solely inherited by the Nation and it is the moral obligation of persons who possess them to preserve them safely for the future generations of mankind.

Probably you have some of these in your possession or you know friends or neighbours who possess them. You can make a great contribution to the cause of the preservation not only of our National Culture but also to the Culture of Humanity as a whole by arranging to present such manuscripts to the famous T. M. S S. M. Library, Thanjavur.

The manuscripts so presented will be accepted and acknowledged with pleasure and gratitude by the authorities of the Library, preserved with meticulous care and made available to successive generations of readers and scholars for study and research. The hitherto unpublished works found among them, will be printed and published in due course, as facilities occur, with the expression of the Library's gratitude for your gift.

The great Scholar-King of Tanjore, Rajah Serfoji, has attained immortal fame by dedicating enormous time and wealth to the expansion and firm establishment of this world-famous 'Sarasvati Mahal Library.' It is open to you to share the honour of Serfoji, in your own measure by contributing your manuscripts to the great institution built by him.

This great Honour is beckoning to you to accept it. Will you hasten to take it up? The Library waits for your answer.

DIRECTOR,
Sarasvati Mahal Library, Thanjavur.

(SARASVATI MAHAL LIBRARY PRESS, THANJAVUR)